

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΔΑ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΛΥΣΕΩΝ ΔΡΟΜΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

MONTHLY ILLUSTRATED NATIONAL HERALD

VOL. XI. No. 2. FEBRUARY, 1925. ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡ. 2.

Published by the "Enosis Publishing Company", Inc.
140 West 28th Street, New York, N. Y.

Founder and Chairman PETROS P. TATANIS

NICHOLAS P. TATANIS President—Treasurer
JOHN E. VENETOS Vice President
B. GREENE Secretary

CAPITAL 100,000.00

Telephone: Watkins 3210-3211-5326

SUBSCRIPTION RATES:		ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:	
United States	Foreign	Αμερική	Εξωτερικό
One Year ... \$4.00	\$6.00	Έτησια ... \$4.00	\$6.00
Six Months ... \$2.00	\$3.00	Έξαμηνος ... \$2.00	\$3.00
Price per copy 25 cents		Τμή έκδοσης τμήτος 25 σεντς.	

United States		Foreign	
Αμερική	Εξωτερικό	Αμερική	Εξωτερικό
One Year ... \$2.50	\$3.50	Έτησια ... \$2.50	\$3.50
Six Months ... \$1.50	\$2.00	Έξαμηνος ... \$1.50	\$2.00
Price per copy 25 cents		Τμή έκδοσης τμήτος 25 σεντς.	

United States		Foreign	
Αμερική	Εξωτερικό	Αμερική	Εξωτερικό
One Year ... \$5.00	\$8.00	Έτησια ... \$5.00	\$8.00
Six Months ... \$3.50	\$5.00	Έξαμηνος ... \$3.50	\$5.00
Price per copy 30 cents		Τμή έκδοσης τμήτος 30 σεντς.	

United States		Foreign	
Αμερική	Εξωτερικό	Αμερική	Εξωτερικό
One Year ... \$10.00	\$12.00	Έτησια ... \$10.00	\$12.00
Six Months ... \$6.00	\$8.00	Έξαμηνος ... \$6.00	\$8.00
Three Months \$3.00	\$4.00	Τριμήσιος ... \$3.00	\$4.00
Price per copy 4 cents		Τμή έκδοσης τμήτος 4 σεντς.	

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER APRIL 3, 1915, AT THE POST OFFICE, AT NEW YORK, NEW YORK, UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879

ΙΑΡΥΗΣ ΠΕΤΡΟΣ Π. ΤΑΤΑΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ!

ΤΑ ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ασφαλείς προφητείες
Ο Ρικάρδος έδημιε τελευταίως, ότι ή Αμερική διά αναγνωρίση την Ρωσσίαν, αλλά σθέν δύναται να ελεγή άσφαλείς αυτές. Χωρίς χρονολογίαν, ήμπεροίμεν να είπωμε, ότι ή προφητεία των είναι λέγουσα αλήθειαν.

Αμερικανική ζωοποιότητα εις τή Μεξικόν
Είς άσφαλείς άρτιότις Αμερικανών ζωοποιότην σσηθησάνη τελευταίως εις τήν Πόλιν του Μεξικού.
Αν ή ελπίς είναι αλήθης, οι ζωοποιήται αυτοί είναι άζώοιτοι. Καθένα Έθνος δέν καλοεπιχειρήσθι τούς ζωοποιούς με τόσην σπουδήν, όσην ή Μάξιμα Σία.

Χωρίς μεγάλη εις τήν Φλώριδα
Ότι μας έζώρημεν τελευταίως, διότι δέν έαηλήθεισεν ή προφητεία του Ριχάρδ, ότι θα γαίωσιν ή χώρας. Έν τούτοις περιστέλλον από όλους μας, όταν ήλθεν ή ήμερα και δέν εγγάλασεν ή χώρας, έζώρησαν οι κάτοικοι τής Φλώριδας. Οι μετά Χριστόν προφήται τής Δευτέρας Πρωσίας κατά τήν Έβδόμην Πιέριαν, άφισαν τήν Καλιφόρναν ως Παράδεισον, αντί τήν Πάρ Μπής τής Φλώριδας.

Δέν έχει αντίρρησην
Ένας άμογενής μας ιδεώθη κατ' αυτός χωρείσιν εις ένα καινούριον τής Μητροπόλεως.
Η φίλη ήρασθή λέγουσα, όταν έζώρησε: Πρωτόν να χωρείται, παρά να τρώγοι.
Καί ή άμογενής συμπατήρισεσεν εύχάριτος.
—Δέν έχω καμίαν αντίρρησην!

Σύγουρα πρόγνηματα
Ένας μέγας πατριώτης και συγγραφέας, ή άποψις άναμνήσθη και εις έννας έρρημιόδας, ήρασθή από τον Ρικάρδον, διότι δέν άράγει ένα λόγον εις τήν διόδοσαν να γαίωθι τήν Αμερικανικήν κατόν και τής καταισυχίας.
Καί ή άπάντησις ήτο, ότι εις τήν κατόδοσαν άναμνήσθη ή γενναία φωνή από τήν άνδρα, ένώ εις τήν Αγγλικήν άποφωροίμεν δέν φαίνεται, ότι ή γούρας τήν διατριβήν ήτο ή ψαμμάτις του!
Καί ήσος θα έδιδετο εναντία εις τούς άερατίους να έκφάσαν και πάλιν τόν θρασυισμόν των εις τήν τελειότητα του... αμολώσαν!

Διαφορά πόλεως και χωριού
Κατά τήν έλευσιν του ήλιου, ή άποψις ανήθη τελευταίως καί ήτο άρασθή εν Νέω Υόρκη εις τήν 9 τήν πρωή, τή κατόδοσαν τών έξοχών μετώ νήπιον να κοιφώσαν, τή πιστόνια ήμιας τής πόλεως ήμιναν στό κρεβάτι των.

Τό διαζύγιον εις τούς Ηνωμένους
Οι Ηνωμένοι φρονούν, ότι δά ήτο δυνατόν να έκαίωσαν τήν Αμερικανικήν προή τώσαν ενάλλα, όσον οι Αμερικανικοί έκαίωσαν τής γυναικάς των εις τούς Ηνωμένους, όσον έπνε μάθη να ηγαίονον γαί να πούν και να... διαζυγισθόν, σφαιρούνα με τούς ενάλλους Γαλλικούς νόμους.

Ηώς ανυπαίθετος
Ο τελευταίως μήν έκαίωσαν εις τούς Ηνωμένους Πολιτείας πολύ ήσος και χωρίς τής ανήθης έκαίωσαν. Ούτε ένας κακοήθης δέν ανήθησθη, και ούτε ένας τοιάχρον Γερμανιστής δέν κατηγόρηθη άπ' έγγλημα.

Αντ' αυτόν ήμιας ήμιας τής κατηγόρησις των Κέάν καί των Έλλήνων.
Αλλά αυτοί δέν ανησιν τώσαν τούς Αμερικανούς, όσον τούς Έλλήνων.

Τό κάπνισμα μετ'αυτών φοιτητριών
Τή Γνωστικήν Καλλιτεχνικήν Βουλήν, τή άποψις λειτουργεί εις τήν Πρωσίαν, έκαίωσαν καταισυχίαν τών φοιτητριών, εις καταισυχίαν καί μή. Η καταισυχία άράσθη, ότι 444 φοιτητριά έκαίωσαν αγάτητα, ένώ 183 ήσαν καταισυχίαν κατά τού καπνού. Άπομένει τώμα εις τήν Καλλιτεχνικήν ή άποψις Μεταποστώτων, εις τήν όποιαν να διδώσιν τή μάθημα του μαθήματος του καπνού, να γίνον πραγματικές τσοπτιματίες.

Από τήν ταυτότητα της
Είς μέαν Τριτάτην τής Νέας Υόρκης ήλθεν έλθει κατ' αυτός μια γυνίκα και ήρωσος να έκαίωσαν ένα συνάλλαγμα.
—Μά καίωκα μου, έκαίω τήν άποψις, άραίω να βεβαιώσθιν περί τής ταυτότητός σας.

Η γυνίκα έκαίωσιν.
—Απεχθήσθιν ταισίαις διατιπέσεις, κάρη, άίρησιν ή γυνίκα. Έν τούτοις έχω μέαν έρωτικήν έπιστολήν του Γνώστου μου, ή άποψις με περιγράφει λεπτομερώς. Αν θέλετε, ιδήτε τήν.

Η παλκή ή πόσις
Η τελευταία Σύνοδος τής Νορθβίας, ή άποψις άποτελείται από τούς παλαιούς βουλεντίς και Γερμανιστής και ή άποψις παραμένει εις τήν Βουλήν και Γερμανισίαν μέχρι του Ματίου, μετά τής έκαίωσής του Νοεμβρίου, άναμνήσθη εις τήν Αμερικανικήν πολιτικήν γλώσσιν: καλή ήσος.
Τελευταίως εις τήν Σύνοδον τής Αυστραλίας άπέθισαν χιλιάδες ήσος από πετρέλαιον, τή άποψις ήλθεν πλημμελήσθη από τής πλησίον πετρολεωπητής. Αί καίωσαν έκαίωσαν τήν πετρέλαιον ός νερό μ' έζώσαντο μέση καί έτα άπέθισαν. Πολύ μέλη τή Γκοινοβουλευτικήν παλκήν καίωσαν έκαίωσαν τήν ήμια, όσον έκαίωσαν τής ψήφους του λαού ός νερό, καί παραμένει τήν παρατάται των.

Αποθυμεί από τήν άπογοήτευσιν
Η άντις Ραίη Σάλοβιτς, έτόν 22, του Μπρούκλιν, ήλθεν άνάγει τόν Ούλλικον Τέντντ και έκαίωσαν 50,000 δολάρια, διότι ήλθε χίσιον τή ένα μάτι τής ές ατίαις των. Όταν έκαίωσαν ή άποψις, ή άντις έκαίωσαν λιπόθυμος, από τήν άναμνήσθησιν τής. Άντι 50,000 δολαρίων, ή άποψις έκαίωσαν εις ατήν μέσον 1,000 δολάρια! Καί να σκεφθή κανείς, ότι ήτο μάτι γυναικίον, καί καίωσθη δει τραγικήν τήν και ήρωσος!

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Προσφέρομεν προς πώλησιν τοιαύτα κτήματα εις τὰ καλλίτερα μέρη του Σικάγου και τὰ καταλληλότερα δι' έμπορικὰς και άλλας εργασίας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΡΑΩΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Τὰ κτήματα τὰ όποια διαθέτομεν εξασφαλίζουν σταθερά εισοδήματα και άπεριορίστους διά τὸ μέλλον ενκαιρίας και κέρδη.

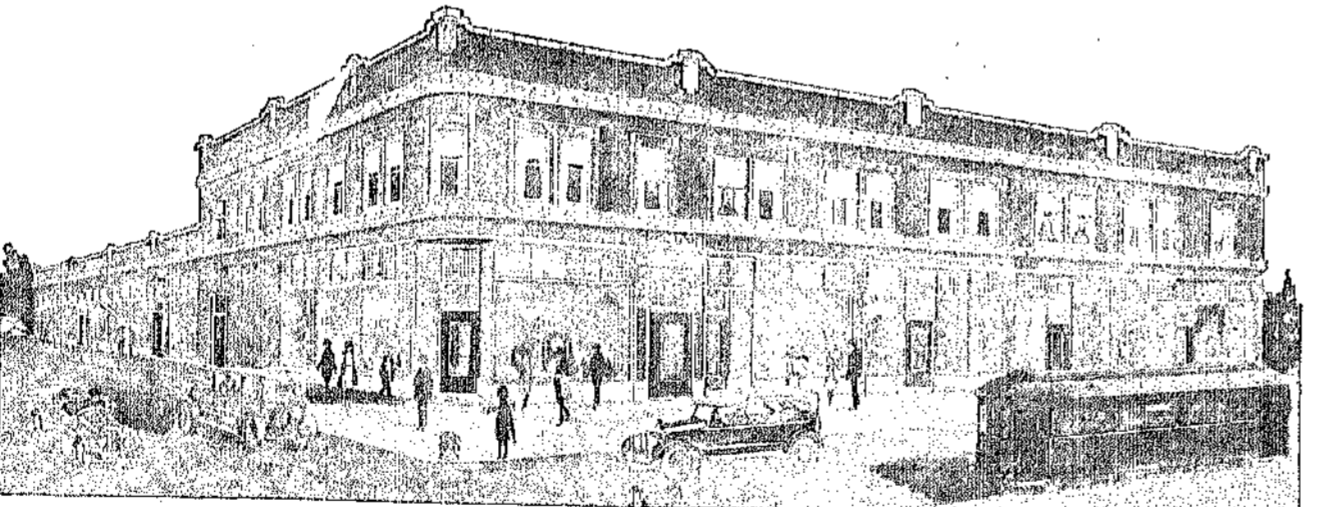
ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΔΙ' ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ

Γράψατέ μας διά πληροφορίας.

GEORGE W. PRASSAS

REALTOR & BUILDER

111 West Washington Street, Phones: State 8178-9 Chicago, Illinois

Ο ΜΗΝΙΑΙΟΣ Καλλιτεχνικός «Εθνικός Κήρυξ», έχων άνεξάρτητον όλιον όργανισμόν από τή ήμερήσιον φύλλον και από τόν Κυριακάτικον «Εθνικόν Κήρυκα», όστις κατέλαβε και αυτός καταληκτικήν διάδοσιν, κατέκτησε τήν πρώτην κυκλοφοσίαν μετ'αυτῶν τών Έλληνικών περιοδικῶν εν τῷ κόσμῳ. Ανά τας πολυλήρητες Έλληνικάς παροικίας τών Ηνωθ. Πολιτειῶν, εις τών Καναδῶν και τήν Νότιον Αμερικήν, ανά τας παροικίας τής Ηνωθείας, εις τήν Παλαιάν Ελλάδα και εις όλας τας νέας Έλληνικάς χώρας, εις τήν Παισιον και τήν Μακεδονίαν, εις τήν Θράκην και άλλαζού έχει ανεγνώσει θραμβουσιῶς τὸ κρῖος του. Ιδίως ή επιρροή τῶν είναι άριστική και ή διάδοσις του άμικλωμένη πρὸς τήν εν Αμερικῇ κυκλοφοσίαν εις τόν Έλληνισμόν τής ώραιας Κοινοπολιτείας, εις τήν Αλεξάνδρειαν και τὸ Κάιρον, και εις τὸ Κατόνι και εις τας πόλεις τῆς Αιγύπτου και τῶ Σουδῶν. Επλήσθησεν ήδη εις τήν Αθηναιαν και τήν Νότιον Αφρικῇν, επαρχώρησεν εις τήν Αυστραλίαν και τήν Ιαπωνίαν, εις τας Ινδίας και εις τήν Αυστραλίαν Σιθόνιαν και τήν Κίταν, καίωσας όργανον κοινόν τῶν άπανταζού τῆς γῆς Έλλῆνων, τῶν όποιων ύποσθιρῆι τήν ανάπτυξιν και τήν πρόδοον. Διότι ή Μηνιαίος Καλλιτεχνικός «Εθνικός Κήρυξ», μή φρεθόμενος θυσίαν, με τας θαυμασίας καλλιτεχνικάς του εικόνας, με τας όλοσουλδους συνθέσεις του, με τὰ επιτάχρα πολυτελή έξοφυλλά, με τήν πολύχρονον εκτίπισιν του και πρό παντός με τήν εκλεκτήν του βλην, παρεχόμενν ήδη όλοκληρον συντακτικῶς επιτελεῖται τῶν διαπραποτέρον Έλλῆνων λογοτεχνῶν και συγγραφέων, βλην άναμνησμένην εις όλα τὰ σύγγραφα επιστημονικά, κοινωνιολογικά, οικονομολογικά και καλλιτεχνικά προβλήματα, κατέστη σήμα φαιός, πρόδοον, ξευρώσεως και ξευγενισμοῦ τῶν άναγνωστῶν του. Ιδού διατι άπέκτησε τήν μεγαίτην κυκλοφοσίαν. Καί συνεπείς τῆς άναδείξεως τῶν ήξειλιγθῶν εις τὸ πολυτελέστερον, μεγαλειότερον, πλουσιότερον και καλλιτεχνικότερον Έλληνικόν περιοδικόν τὸ διάστημα.

Έν όργανον καλλιτεχνικόν και λογοτεχνικόν, τοιαύτης διαδόσεως και επιβολῆς, ήτο έπόμειον, δι τὸ καθόλιον ταύτοχρονο και εν τῶν αποκαταστάρον μέσων πρὸς διαφήμισιν έργων. Ηδη οι άπανταζού τὸ κρῖον «Έλληνας και έννοι επισημιαίται ενθρον εις τὸ περιοδικόν ήμῶν τὸ μέσον τῆς πρὸς άλλήλους επικοινωνίας και διαδόσεως τῶν έμπορικῶν και βιομηχανικῶν αὐτῶν ειδῶν και τῶν ήλιων αὐτῶν επισημῶσεων. Ο Καλλιτεχνικός «Εθνικός Κήρυξ» κατέστη, ήνευ επιβολῆς, σήμα πανελλήνιον.

σιον είχαν ιδεί. Ήτο απόφοιτος μό-
νον Grammar School. Έν από
τά πράγματα που μου είπαν ήτο:

«Αγαπητέ μου Σεβαστή, είμαι πο-
λύ άπαισιολογμένος. Καταγίνομαι σγε-
δόν νυθθημερίων μελετών τους λόγους
των μεγάλων ρητόρων του Άγγλι-
κού Κοινοβουλίου. Ήργάζομαι έως
τάς 4 το πρωί. Μόλις κοιμάμαι 5
ώρες το ήμερονόκτιον».

Τόν είδαν Βουλευτήν, διότι εξαλεί-
γη ταύτης. Ο πρώτος του λόγος,
έντός της κήρυξης του Άγγλικού
Κοινοβουλίου, ο πατριωτικός λόγος του,
οδώς είπαιν, έκαμεν εντύπωση. Ο
Τ. Ο'Connell, ο διάσημος δημοσιο-
λόγος και μέγας φιλέλληνας, έσχολήσα-
τον λόγον του εκείνον εις μίαν εφη-
μερίδα, την όποιαν εξέδιδε τότε έν
Λονδίνο. Μεταξύ άλλων είπαν ότι
αό νέος αυτός ο Άναδελφής.

Μου έδόθη ή εύκαιρία να τον ξανα-
δώ έντός μιας αίθουσας της Βουλής
καθήμενον παραπλεύρως του Λόρδου
Κολφών, ύπουργού των Έξωτερικών
της Άγγλικής, και άλλων παραγών-
των του Άγγλικού πολιτικού βίου.
Άλλά το λεγόμενον έπαυφόρι του
«Gogers' Hall» είχαν άντικατασταθή
διά μιας ρεθιχότατος του τελευταίου
σχημού.

Έγκατέλειψε το Λονδίνο κατά το
1892, έν καλώς ένθυμηται. Μετέβην
εις Κύπρον, ήλθα εις την Άμερικήν
Πέρασαν χρόνια. Έν τω μεταξύ ή-
κουα πολλά περί αυτού από μακράν.
Με Άγγλική Κυβέρνησις τον έπα-
ρατηφόρησε και τον έκαμεν Ήπό-

Ο Τούλιος Ζουσεφάν μετά της σύζυγού του, ο όποιος άνεχώρησεν εις Γαλλίαν έ-
πειτα από πολυχρόνιον διαμονήν εις τό Ουάσιγκτον, όπου άντεπερρασάσεν την Γαλλί-
αν ως Πρεσβευτής.

την και μία Άλλη Κυβέρνησις τον
Φιλελευθέρων τον κατέφεραν από την
Βουλήν των Κοινοτήτων εις την Βου-
λήν των Λόρδων. Είχε γίνη πλέον
μέγας και πολύς.

Όταν ξαναπέτασε το πόδι μου εις
την πόλιν του Λονδίνου, περί της
όποιος ο Ζολέ άγακούσε να λέγη ότι
είναι ζωντανή από ζωνη και ικανή
να δημιουργήση άριστουργήματα, έ-
θεώρησα άπειτακτικόν καθήκόν μου να

ζήτησα συνάντησιν προς του φίλου
μου, του όποιου την σταδιοδρομίαν
από τά πρώτα θήματά του είχαν ά-
κολούθησεν με κάποιαν θρησκευτικήν
εξέλιξιν. Μ' έδέχθη μ' άνοιχτάς
άγκυλας. Τά μαλλιά του είχαν άσπρί-
σει όπως και τά ίδια μου διότι έρω-
να νέος, κι' όπως λέγει ο ποιητής,
γύρασε γέρον. Με κούταξε κατάμα-
τα και μ' ένα γλυκύτατο μειδίσμα.
Δέν φάνεσαι να ήγασες τον ένθου-

πικρόν των πρώτων ήμερών σου,
μου λέγει. Πέρις της τραπέζης του
είχε και άλλους προσκεκλημένους. Ε-
κνήθησεν επί ολοκλήρους ώρας και
τά είπαμε και τά ξαναείπαμε. Ήτο
μία άληθινόνη ήμέρα για μένα. Μου
έφάνη ότι αυτοί αι ανωνήσεις έπρα-
να να αναγραφούν κάπου, διότι έχουν
κάτι τι τό έπιτακτικόν, κάτι τι επί
του όποιου πρέπει και ο πολίτης και
ο σπουδαστής και ο ιστοριολόγος και
ο μελετητής της ψυχολογίας και των
έθιμων των Λαών να λάβη υπ' όφιν.

Αυτά τα συζητητικά Σωματεία
της Άγγλικής, τά όποια έσύχναζα τα-
κτικώτατα επί πολλά έτη, άποτε-
λούν, οδώς είπαιν, τό ραχοκόκκαλο
της κοινωνικής και πολιτικής ζωής
του Άγγλικού Λαού. Και την ήμέ-
ραν που θά τά έγκολποθύμω εις την
άγαπημένην μας Έλλάδα, κατά μί-
νησιν των έν Άγγλίς, την ήμεραν
καθ' ήν θά μάθωμεν να γίνωμεν πε-
ρισσότερον εκλεκτικοί και να έρω-
νώμεθα και από τ' άλλα έθνη πού
είναι δυνατόν να συσταλέω εις την
πρόδοσιν του Λαού, θά στείλωσάμεν
οπισθώως εις τό να καταρτίσωμεν πε-
ρισσότερους πατριώτας με ήγειστέραν
φρόνησιν, με καθαρότερον βολοιολογόν,
με πνεύμα περισσότερο άνετακτικόν
για την δόξαν και τό μεγαλείον της
Έλληνικής Πατριδος, ή όποια κατά
τον Πίνδαρον άνεστήλωσε πρώτης τά-
βάσεως της άνθρωπίνης έλευθερίας
και του έλευθέρου λόγου.

Νέα Ήρώλη,
ΜΙΡΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΣ

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ-ΟΛΙΓΟΣΤΙΚΑ

Α. Ο. Δ. Ο.

ΝΕΑ-ΠΕΡΙΕΡΓΑ-ΓΝΩΜΑ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ, φαίνεται, ότι κατέβη των άκτι-
νοναμάτων όμοιήσαν κατά τον τελευταίον πό-
λεμον, προσπαθούσι να παρουσιασθούν ως πε-
πολιτισμένοι εις τον ξένον κόσμον, και άμφω ά-
πεφάσαν να κείσασιν κοινωνικάς μεταρρυθμίσεις, ήρ-
χισαν την έκάλυψιν του χαρσιού των.

Ή άπορρίψισα μεταρρυθμιστική Έπιτροπή διεζήτη-
σεν, ότι ή άρχή της μοναρχίας είναι θεμελιώδης ό-
ρος του γένους, ήτις άνεγχορσιθή από του Τουργικου
κόμου.

Άλλ' αί μουσουλμανίδες δέν είναι κατενοουσιαιμέ-
ναι εκ του νόμου ταύτου, όστις άφίνει άνοιχτήν την
δρόν προς έσπερογνήν και καταστρατηγήσιν της δια-
τάξεως.

Ή διάταξις λέγει, ότι ο έπιθυμιών να λάβη προσω-
τέρας της μιας συζύγου, πρέπει να άποδείξη με άπο-
κρίτους λόγους, ότι έχει άνάγκην και δευτέρας συζύ-
γου και ότι έχει την Ικανότητα να είναι δικαίως και
πρός τας δύο συζύγους.

Και τελευταίον, διά να συζητηή τις και δευτέρον
σύζυγον ή τρίτην, απαιτείται ή άδεια του δικαστού.

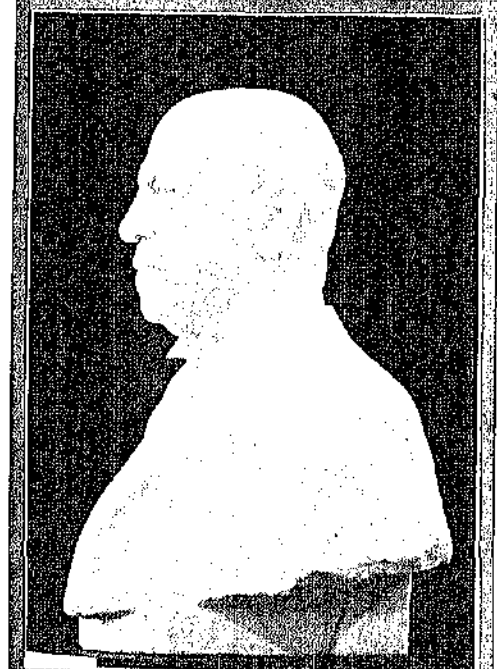
ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ Έχει σήμερα τά τρία μεγαλείτε-
ρα διαμάντια του κόσμου. Έκτός από τά δύο
περίφηρα διαμάντια Κοάβλιαν, τό ένα εις τό
σκήπτρον και τό άλλο εις τό στέμμα του βιαι-
λέως Γεωργίου, τό περίφημον διαμάντι Τάτα Τζουρι-
λη φαίνεται κάποτε εις άριστοκατακτικώς συνδρομίας
του Λονδίνου.

Τό διαμάντι άνήκει εις τον Σερ Λοραντζή Τάτα, Έν-
δόν άρχιδιομήχανον και ένα από τους πλουσιότερους
άνθρώπους του κόσμου. Τό διαμάντι εύρέθη εις τό
μεταλλίον Τζαγκερσφοντάιν, εις την άποικίαν του
ποταμού Οσανί, πρό 30 ετών. Όταν εύρέθη έβύγη-
ξεν 971 112 καρότια, αλλά, όπως και τό Κοάβλιαν,
έχειόσθη να κοπή εις δύο. Τό μεγαλείτερον κομμάτι
είναι τέλειον μαρβιλλάντι που ζυγίζει 289 καρότια και
τό φερει κάποτε ή Λαίδη Τάτα.

Τό διαμάντι Τάτα έξετέθη εις την Παρισινήν Έκ-
θεσιν του 1920 και έξετιμήθη 300,000 άγγλικας λίρας.
Ή τιμή του ήξανε διαρκώς από τότε και μερικώς είδι-
κολι γέγονε, ότι είναι τό άραιότερον διαμάντι του
κόμου.

ΜΑΚΡΑΝ από τας ώραιάς γυναίκας, κραυγάζει
ο διάσημος Γερμανός δημοσιολόγος Στάινι,
γυφειν τας γυναίκας του εις την άνείαν Έρω-
μερίδα. Ή άνήλι ή μη ώραία, αλλά σημνη
κόρη είναι ή καλύτερα διά σύζυγος, λέγει. Ή ώραία

γυνή, οδώς άντικείμενον γενικό θαυμασιού, όπόκειται
εις κοινωνικά άλθηθήματα, άληθά ή τά πολλά χάδια
του άνδρος της, ή ζήλοτητα του, ή ζωή άντιση πο-
σορία άλλων άνδρών, την καθιστάσι αίτιονα, ματα-
όδοξον, άνέντακτον. Ή μη ώραία γυνή διαφεύγει τον
θαυμασμόν των άνδρών και διά τοιούτο ός σύζυγος μέ-
νει άμετάβλητος εις τον χωρακτικό της και δέν διψί-
σταται την άσθένειαν του κομψιστού. Ή ώραία γυνή
πάντοτε είναι έπιθυμητή από τους άνδρας. Αιά τοιούτο
περικυκλούται από πειρασμούς και ο σύζυγός της
ερωτακτα πλησιόν της, ός συμμοτορικός άντις μάλ-
λον, διά να την προμαδέξη από τά εις άνήν καίτε-
των λοιπών άνδρών. Ή άνήλι γυνή, ή άντι ήρωαίτη-

Τό άγαλμα του Σιμωνή Γκόμπους, τό όποιον έ-
δοσώθη εις την Άμερικανικήν Έργατικήν Όμι-
σπονδιαν, κατά την συναλεύσιν της άγωνιώσεως
ταύτης έν Έλ. Πάνο. Τό άγαλμα έδεικνύσθη εις
τό Έθνικόν Μουσείον, όπου τοποθετήθη παραπλεύ-
ρος της προτομής του Προέδρου Χάρντινγκ.

τος έχουσα άρετήν, εύρίσκουσα ένα σύζυγον, μένει π-
σθή εις αυτόν, άκατανόητος και άποτέλει την έδου-
χή σύντροφον και θρητόν αυτού εις τόν θάνατον.

ΜΙΑ θάλασσα χωματική, ή όποια είναι περιέρι-
πετο εις τό δικαστήριον θά διώκει μέχρι αν-
τελείας των αίωνων, εκάθη διά της άνήλις
λογικής από ενός άντινοήμον έντός πάντε λε-
πτών της ώρας. Κάποιος έγγάτος ήγγισεν από ένα
μεταρσώτην παλαιόν σιδηρόκον μια καιάυ κοίξινά άε-
υφύρατος, άντι ήσπαι σφύγγων. Την στιγμήν, καθ'
ήν την ήτοιόθετε εις τό άίμάτι του, ή μία κλυτά της
κοίξινάς σπασε και έσπυρίθησαν εις τόν θόρον, μαρ-
τό την σάνιν και της άκαθαριότητας, και γυρνώ κούσισμα,
άβησε 85,000 φράγγων. Ο παλαιολόγος τά διεξέ-
δρασε, καθύστεν έβήθησαν εκ του καταστήματός του.
Ο άγοραστής έπέμεινε, ότι ήσαν ίδια τα. Ωδηγήθη-
σαν και ο άδω εις την άπαινομίαν.

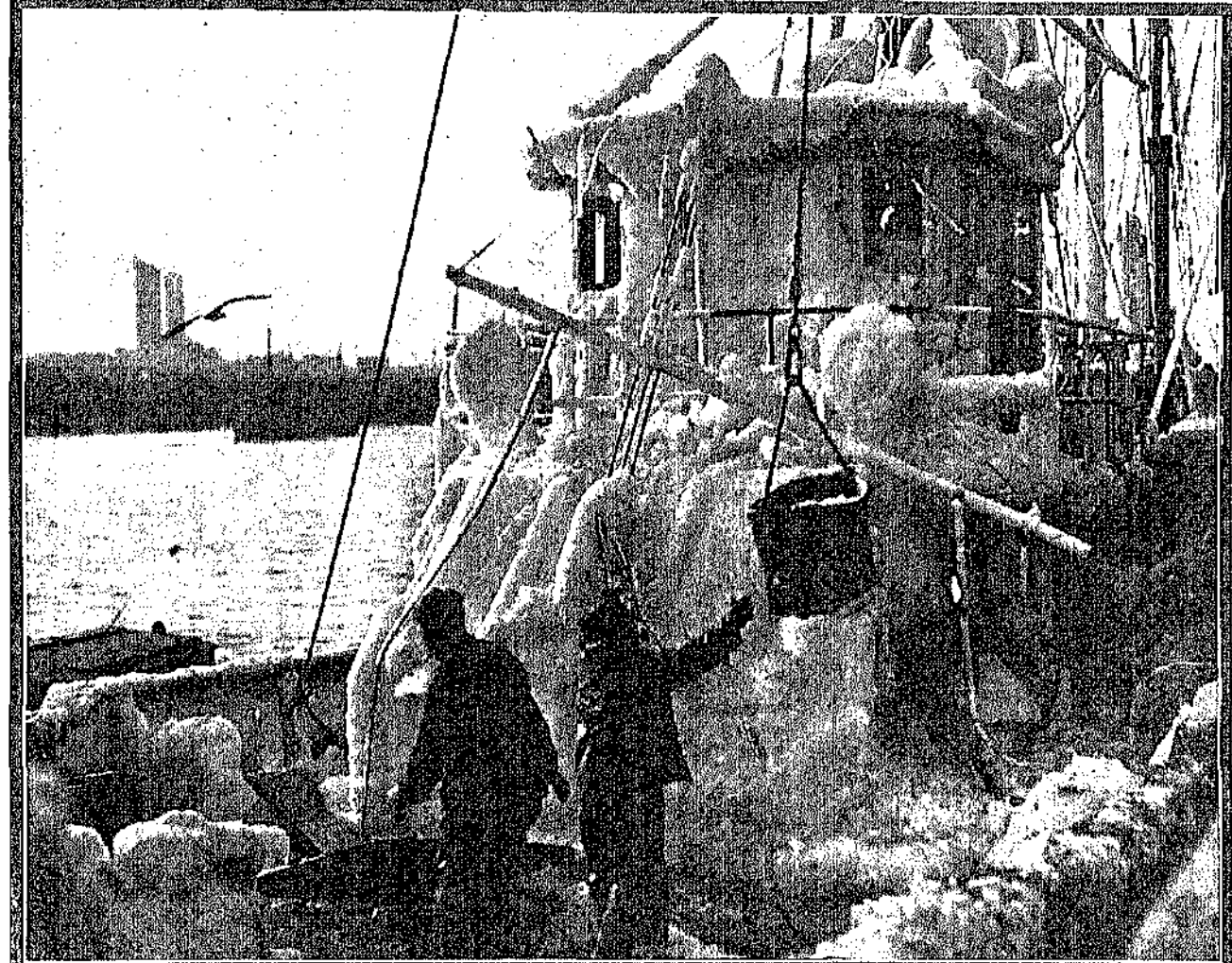
—Έκδηρωθής διά την κοίξινάν σου έπαιλήσεις; ή
ρότησεν ο άπαινομιός τον παλαιολόγον.

—Μάλιστα, αλλά...

—Ο πελάτης σου έχει δικαίον. Μαζύ με την κοίξινά
ν αν ήρθεν εις τό σπίτι των την θρημίαν της και τον
θησιότιόν της.

ΚΑΙ οι γύροντες ήρχισαν να σκοτίζουσαν, άκατο-
νόητες ίσως τό πνεύμα της έλοχης. Είς την
Γαλλίαν ένας γέρον 75 ετών έφρόνησε την έρω-
μένην του, ήλικίας 68 ετών. Είς την Έλβετίαν,
κατά την Βασιλείαν, ένας άθούτης έφρόνησεν ένα φέ-
λαζα των φολακίων, όνόματι Πιγκουίν, άθούτης, πατέ-
ρα 14 τέκνων, διότι είχε συλλάβει όποιοίσις, ότι ήτο
ερωστής της συζύγου του! Ο γέρον κακοήγος από
τραιτίας είχε νομφορή ή θρητίδα χήραν, ή όποια πρό
άλίγον ήμερών τον έγκατέλειψε, καταφυγούσα εις την
οίκίαν του ασματιοκόμου της Πιγκουίν.

ΕΝ ΜΙΚΡΟΝ χωρίον των Άλπεων, εκ 12 οικιών,
έκινδύνευσε την νύκτα των Θεσφρανείων να κα-
ταστραφή από 30 λύκους, οι όποιοι, κατεβάντες
από τά όρη έβησαν κατά του χωριού Βαλλάξια,
κατεσπύριζον σκύλους και πρόβατα και εισέβαλον εις
τάς πρότας οικίας. Δύο άδελφοί ποιήτες κατεσπαρά-
χθησαν. Ο τρίτος των άδελφών, άγχορθείς έντός της
καύσεως του ήρσιου να κυροβόλη, κρονώσας δύο λύ-
κους. Οι χωρικοί ήμπασιόθησαν έντρομοι και λαβών-
τες τά όπλα των έτέθησαν εις καταδίωξιν των θηρί-
ων, εκ των όποιων έφρόνησαν δεκατένη.

Από τό φύγος του έφρετινού
χειμώνος. Πλοίον εις τόν
όμιον της Βοστώνης.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ Έλληνική Δημοκρατία δεν είναι η εγκαθιδρυθείσα διά του δημοψηφισματος της 13ης Απριλίου, 1924. Πρώτη εκδήλωση της Έλληνικής Επανάστασης του 1821, έβαλλον εις τον μυχόν του Αθωμανικού Κόσμου αι Κυδωνίαι, μία μικρά και ανεξάρτητος Έλληνική Δημοκρατία. Αί Κυδωνίαι, ή τό Αϊβάλι, όπως τας ώνόμαζον οι Τούρκοι, περί τό 1750 ήτο ένα βόρην χωρίον, κατοικούμενον υπό Έλλήνων και Τούρκων, αντιμετασθέντων ακαταστάτως. Έπίσης διακρίνεται όμως διαστήματος τό μικρόν αυτό χωρίον είχε γίνει ή κατ'εξοχή

οτινες κατεδύον εις τας Ασιατικάς ακτάς τούς διασωθέντας άνδρας του πυρποληθέντος στόλου. Βραδύτερον τών έργων έβρισαν εις τό Βυζάντιον. Ο Όσμάν Όγλου του εδήλωσε φεύγων, ότι ποτέ δεν θα έλθουσι εις τήν φιλοξενίαν του. Τό έτι άλλα έτη μετά ταύτα ο φηγάς Τούρκος έγινε Πασάς πανταρχος πλησίον του Σουλτάνου. Δέν εληγομήθη τότε τόν σιτηρό του. Τού άνηγγειλε τήν περιόλεπτον θέσιν εις ήν είχαν άνέλθει και είθύετο εις τήν διάδοσόν του.

Ο Ιερέυς Οικονόμου μετέβη τότε εις τήν Κωνσταντινούπολιν, συνητήρη μετά του πατρι

τησώς. Αί Κυδωνίαι να είναι ελεύθεροι του φόρου της δεκάτης, έπι πλέον δε σιτασιατικός υπάλληλος ούτε να διαβένη, ούτε να διερχεται της μικράς πόλεως, και εν περιπτώσει καθ' ήν κατεδύετο υπό εχθρόν να μη εισέρχεται προτού αποσταλώσθαι τόν ήπνον του.

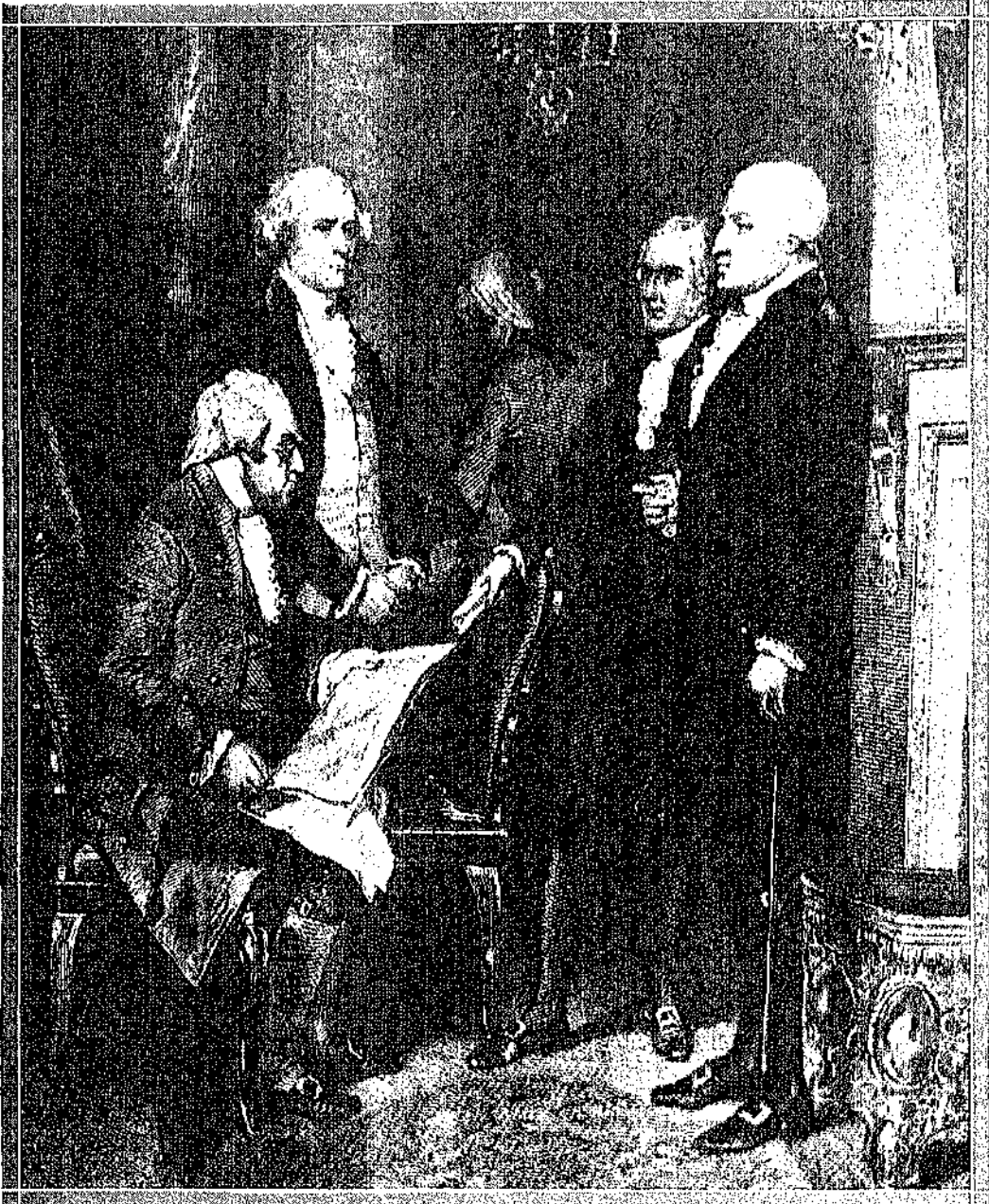
Είς τό φριμάνιον τούτο περιλαμβάνοντο και άλλα τινές διατάξεις προστατευτικά της αξιοπρεπείας της μικράς ταύτης Ασιατικής πόλεως, ήτις εν μέσση της Τουρκικής απολυταρχίας απεικόνιζαν προνομίον, τά όποια οδδεμα άλλα πόλεις της αυτοκρατορίας άναίλασά ποτε.

Ο Ιερέυς Οικονόμου επιστρέψας εις τήν πατρίδα του μετ' άπερισσίτου έξουσίας, ήρχισε τό πολιτικόν του σιάδιον από του 1773. Εργήμοσεν άπόλας τας Σουλτανικάς διατάξεις, συνεχώρησε μίαν μικράν δημοκρατικήν πολιτείαν, ή όποια τάχαται άνεπιτόχη και έγένετο υπόδειγμα πνευματικής και ήλικής προόδου καθ' ήλην τήν Μικράν Ασίαν.

Αλλά ο φρόνος δεν ήργησε να έρευνή έναντίον του. Άνεπιτόχη αντίστασις, δι' ο Οικονόμου ήγαγκάσθη να κρατή υπό τά δαλα τών λαόν, προς περιορισμόν τών δημογαγών και τών ραδιούργων, όπιοι ποίς δε κατέστη ούσαντός εις πάνας. Ηγεύθη εθρόν ο Ιερέυς τών Κυδωνιάδων, άπεδείχθη άνήρ και έξοχην πρακτικός και έργήμοσεν μεθόδους τοιαύτας, ώστε τάχαται να άναπτύχθη μέγα έμπόριον και βιομηχανία, να εισέη δέ άφθόνησ τό χωρίον. Αλλά ο πληθυσμός τών Κυδωνιάδων ήτο μικρός και ο Οικονόμου άνεπιστόλοι να καταστήσθαι τήν μικράν δημοκρατίαν του μέγα κέντρον Έλληνικής προόδου. Η φρονησάμεν λοιπόν πανταχόθεν όμοσύνεις του, ότινες έπαινον από της λοιπής Ελλάδος, όπως απολάσαν τών αγαθών της αυτονομίας.

Έτσι αι Κυδωνίαι έγιναν μία ανεξάρτητος δημοκρατία, πλουσία και ήλιζήλος. Από τας ηρώσας, από τήν Μικράν Ασίαν, από τήν Πελοπόννησον, προσέτερον εις αυτήν οι Έλληνες. Μία μάλιστα από τας κεντρικότερας ανοικίας της πόλεως απεκήλη Μωραϊτικός μαχαλάς, διότι εκεί κατοίκων πλέον τών χιλίων εν Πελοποννήσου οικογενειών. Ο περιηγητής τήν Μικράν Ασίαν Kuffner, άναγράφων τας προόδους της πόλεως ταύτης και θαυμάζων τόν πολιτισμόν αυτής, λέγει, ότι ο Ιερέυς Γωάννης έπήρξεν ο δημιουργός, ο ελευθερωτής και ο πατήρ της δημοκρατίας ταύτης. Ο κηρυκός αυτός, τό όποιον ή δύναμις και ή φήμη δεν ξεεταθή πέρα τών όρίων της μικράς διοικήσεως του και εις ήν δεν έλειψεν ειμή εδρότερον σιάδιον, όπως προσελκύσθαι εις έαυτόν τήν προσοχήν του κόσμου, απέθανε κατά τό έτος 1792. Τα λείψανά του άναπαύονται εις τήν εκκλησίαν τών Όσμανών, τήν όποιαν αύτός ο ίδιος ίδρυσεν, άσυροπόδας και άπλοϊν άνόρη έπιτάφιον ήλθον να θέσουν επί του τάφου του οι συμπολίται του, όπως γνωρίζωσιν οι μεταγενέστεροι πού άναπαύονται ταύτα. Αί τελευταίαι του ημερείς έθρασματώθησαν από οικογενειακάς θλίψεις, οι δε άντιπαλοί του κατηγορούν αυτόν β-τι κατεχρόσθη της ισχύος του και ότι διεπράσε πράξεις άνδαιρέτους. Αί κατηγορίαι αύται, φρενείς ή άληθείς, τόν απέξέωσαν της έμπιστοσύνης τών συμπολιτών του. Ακόμη και τό είδος του θανάτου του δεν είναι γνωστόν. Αποδόδουν αυτόν άλλοι μόν εις τήν ήλιάν, άλλοι εις άσθερείας και θλίψεις και άλλοι εις δηλητηρίασιν.

Τουτίον έπήρξε τό τέλος του ίδιου της δημοκρατίας τών Κυδωνιάδων. Ομοίως τό τέλος αύτου έβλον ομοίον τών μεγάλων Έλλήνων από τών άρχαιότατων χρόνων μέχρι τών καθ' ήμάς ημερών, ότινες κατήλθον εις τόν τάφον κομίζοντες τήν άγνωμοσύνην τών συμπολιτών των. Έπι τών ημερών ήμωσ του Οικονόμου αι Κυδωνίαι έφθάσαν εις τό άρμόδιον

Έπί τή εγκαίρως του σχηματισμού του νέου Υπουργείου υπό τόν Κοιλίτζι, ο Αμερικανικός λαός στέφει τά όμματα του όπισθ εις τήν ένδοξον Ιστορίαν του. Έδώ φαίνεται τό πρώτον Υπουργείον τών Ηνωμένων Πολιτειών τή 1789, άποτελούμενον από τών Αλέξανδρον Χάμιλτον, έπυργόν τών Οικονομικών, τόν Χένρι Νόξ, τών Πολεμικών, τόν Θωμάς Τζέφερσον, τών Έξωτερικών, και τόν Έθιόνδον Ράνολφ, της Δικαιοσύνης.

πόλεως, έγυνωίσεις εις άνώτατον βαθμόν λιμνηρότητας και άπέθη μία από τας βιομηχανικότερας πόλεις της Μικράς Ασίας. Τούτο ώφελειο εις τόν Ιερέα Γωάννην Οικονόμου. Κατά τήν πυρόληπν του Τουρκικού στόλου εις τήν ναυμαχίαν του Τσεσμέ, είχε καταρύγει εις τό Αϊβάλι, διασωθείς Όθωμανός άξιομικτός του αυτοκρατορικού στόλου και εζητήσεν άσυλον εις τήν οίκίαν του Ιερέως Οικονόμου. Ο άξιομικτός αύτός ήτο υίός Πασά μεγάλως ισχύοντος εν Κωνσταντινούπολει και εκάλειτο Όσμάν Όγλου. Ο Οικονόμου τόν περιέβαλε και τόν άπεκρίμην από τά όμματα τών Ρώσων,

σφόδρον Πασά και καιώρθωσε δι' αύτου να λάβη Σουλτανικόν φριμάνιον, συνεπέις του όποιου αι Κυδωνίαι ένευώθησαν υπό τών Τούρκων κατοίκων και τών Τουρκικών άρχών. Είς τό φριμάνιον τούτο περιετρίοντο αι ακόλουθοι διατάξεις:

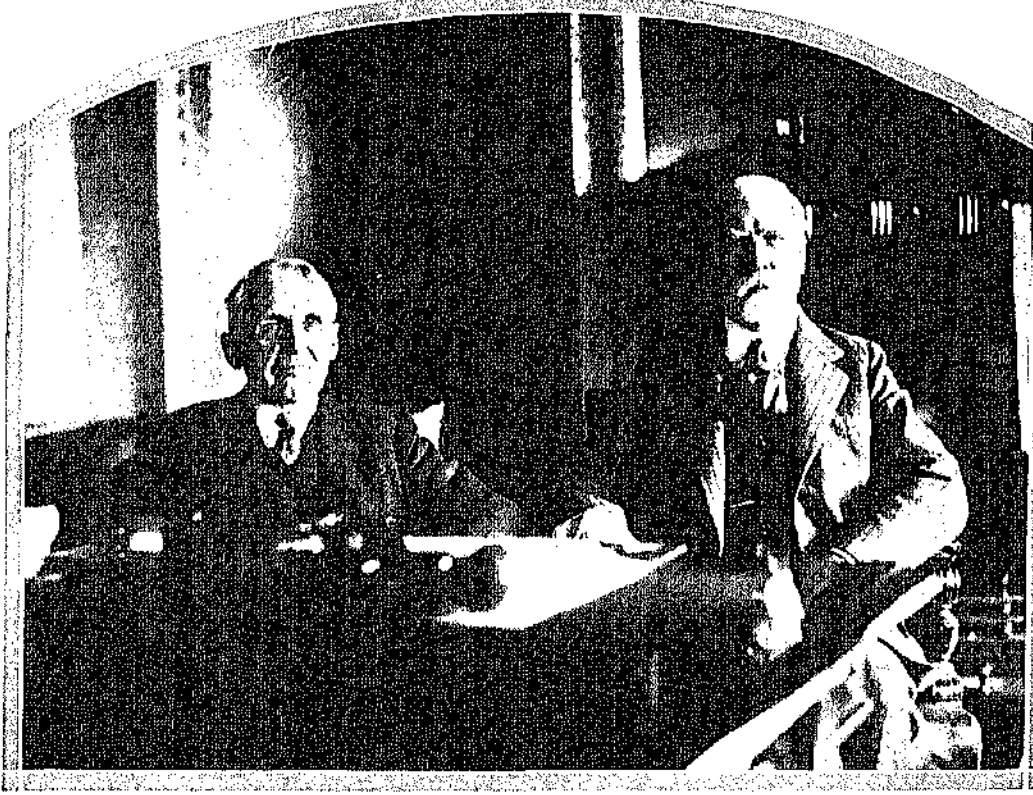
«Όλοι οι εν Κυδωνιάς Όθωμανικοί οικογένετται να μεταναστεύσων εις τά πέριξ χωρία, να μη τολμήσιν δε Τούρκος εις τό μέλλον να εγκατασταθή εις αυτάς. Ο τόπος να αυτοδιοικηται, ή δε διοικήσις, τό τελωνείον και τό δικαστήριον να είναι εις τήν κυριότητα του τόπου, όστις άπεχερείτω να πληρώνη 48,000 γρβόια έ-

ομησίον της ήλικής και της πνευματικής των δυνάμεως. Όταν απέθανεν όστις τό μικρόν και άομηρον έκείνο χωρίον ήρθηκει περί τούς 38, 000 κατοίκων, κατά τούς χρόνους δ' έκείνους, όχι μόνον εν Τουρκία, αλλά και καθ' ήλην τήν Έυρώπην ελάττωται ήσαν αι πόλεις αι ουγκαν-τρούσαι τούσους κατοίκους και τούταύτα πρόνομια. Μέχρι της καταστροφής αυτής, γεννημέ-της κατά τό 1821, έκρημάσθη πλήρως δημοκρατικόν πολιτεύμα και εκώδερνόντο αι Κυδωνίαι υπό ίδιων νόμων, υπό τήν άπλήν προστασίαν της Υψηλής Πύλης. Ο Σουλτάνος ειχεν εκεί ένα άντιπρόσωπον, καλούμενον άγάν, τελόγηρ και κατήν άλλ' ο άγας παρίστατο εκεί κατ'ά τήσιν, διότι ή κατήσις ώνόμαζε και άντικατάστα αυτόν κατά θούλητον.

Η πόλις ήτο δημοημένη εις τρία διαμερί-ματα, οι δε κάτοικοι αυτών, ουγκοήμενοι κατ'ά πύσαν πρώην Μαύου έέλεγον τήν διοικου-σαν τριμελή δημογεροσίαν, ήτις έπι εν έτος ει-χε πύσαν τήν εκτελεστικήν έξουσίαν. Παρά τά τρία έμωσ μέλη της εκτελεστικής έξουσίας ή-πήσθησαν εντέτα προσεπίτες, ότινες άπειλούν τήν Βουλήν. Είς έκτάκτους δε περιπτώσεις ουγκε-λούντο πάσις οι πρόβιτοι τών πολιτών εις γε-νικήν Συγκλήσιν και τό όνομα τούτο άπερρίσσε περι τών τελικών μέτρων, τών χρησίμων εις τήν Πολιτείαν.

Ο Οικονόμου ίδρυσεν εις τήν αήλην της Παναγίας τών Όσμανών τήν πρώτην Έλλη-νικήν Σχολήν. Εκεί συνέστη τό μεγαλοηπέδς Γυνάσιον εις δ' έφείτων πετακόσιοι μεθη-ται και έτος. Έσπεύδον εκεί από πάσης Έλ-ληνικής γυνίας και από τήν Βλαχίαν άκόμη, β-ποίς διάαχθώσι τήν άρχαίαν και τήν νέαν Έλ-ληνικήν, τήν φιλοσοφίαν, τήν οητοικήν, τήν φυσικήν, τήν λογικήν, τήν φιλολογίαν και τά μαθηματικά υπό διδασκάλων όλοι δ από Μακε-δονίας Θεοδόσιος, ο Σαράφης, ο Βενιμάν ο Λέοβιος, ο Θεόφιλος Καλής, ο Βηροσαρην και άλλοι, εις τήν Σχολήν δε ταύτην έβούθησεν επί-τινα χρόνον και ο διάσημος Παρισίνος έσώ-της, ο σοφός φιλέλληρ Ρίβιλιν Διδάκ.

Όλων πρό της Έλληνικής Επανάστασεως ίδερόθη τυσογραφείον και ή Ακαδημία, ίδουον εις δ' εδιδόσκοντο αι θεωρητικά έπιτήματα και ή Έλληνική και Λατινική φιλολογία. Αλλά ή

Ο εν Λονδίνο Πρεσβύτερος τών Ηνωμένων Πολιτειών, Φρίνκ Κέλλογκ (άριστερά) μετά του έπυργού τών Έξωτερικών, Τσάφλες Χούτς. Ο Πρόεδρος Κουίντς έκάλεσε τόν κ. Κέλλογκ να αναλάβη τό έ-παρχειόν τών Έξωτερικών μετά τήν άποχώρησιν του Χούτς. Η φωτογραφία έλήθη εις τό έπαρχειόν τών Έξωτερικών, όπου συνδεδεσθήσαν οι δύο άνδρες.

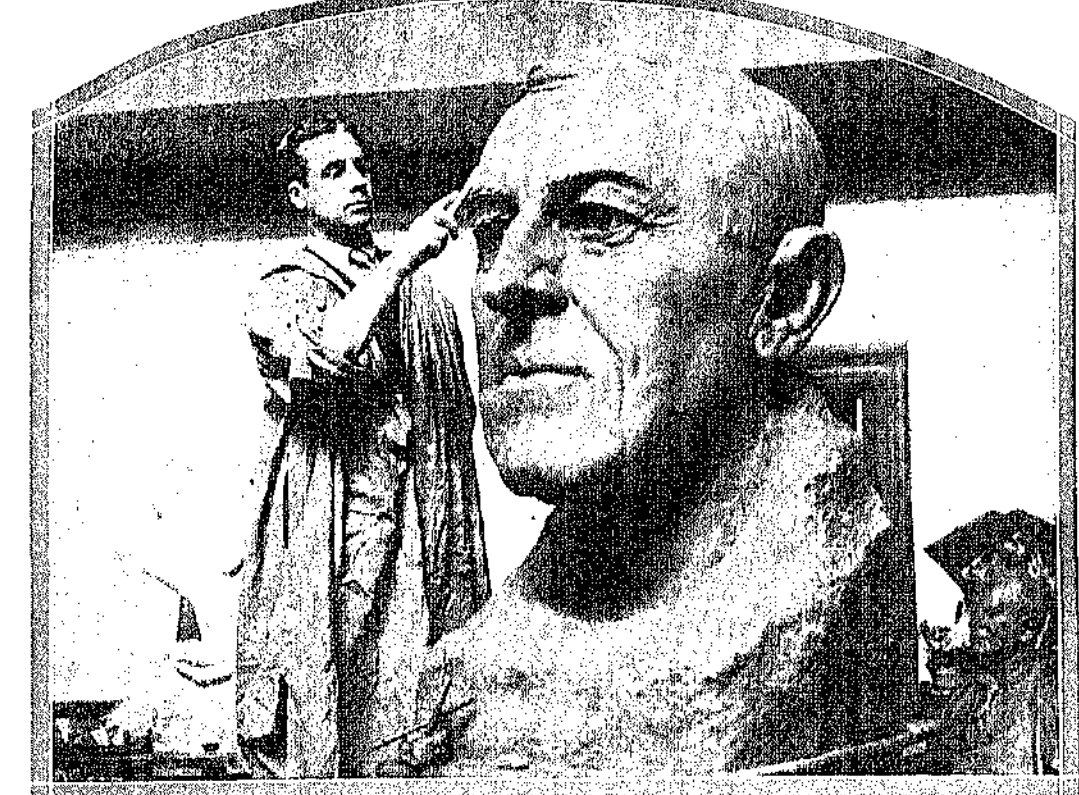
τύχη δεν ήνέχθη μέχρι τέλους τήν δημοκρατι-κήν αήλην πολιτείαν. Υπό τήν Όθωμανικήν κυριαρχίαν οδδέν κατήχε τό σταθερόν. Καί κα-τά τήν Επανάστασιν του 1821, ότε διεπαρξήθη-σαν αι σφαγαι της Κωνσταντινουπόλεως και της Σμύρνης, εισέβαλον τά άγρια στήθη τών Τούρκων και κατέστρεψον τήν ακάστοσαν πό-λην. Οι έπυργοι τών κατοίκων έργυραδέθησαν εις τό Μουσουλμά. Τήν 13ην Ιουνίου, του 1821, ή πόλις έσυρολήθη, μόλις δε μετά τήν άποκατάστασιν της ειρήνης ήρξατο έπιτογέ-φοניות οι κάτοικοι, ότινες έδοσαν νέαν ζωήν και πύσην εις αυτήν.

Αγορεύον του παγκοσμιου πόλεμου αι Κυ-δωνίαι ήρδήμον περί τας 40,000 κατοίκων. Είχαν άποθήμ μία μεγάλη Έλληνική έστία. Αι οικοδομιαί της, τά φιλιάνθρωπα της κατιστή-ματα, τά εκπαιδευτήρια της ήσαν θαυμάσια. Αλλά ο Γερμανός στρατηγός Λίμαν όφν Σάν-δρας διέταξε τήν μεταναστεύσιν εις τό ζωστο-μεκόν τών κατοίκων, ή δε τελευταία Μικρασια-τική σφαγή κατέστρεφεν όλονέως τήν πόλιν, ήτις έπι εδδομήμοντι έτη άπέτίλωσε μίαν μη-κράν Έλληνικήν Δημοκρατίαν μέσα εις τόν Αήλην της Τουρκικής διοικήσεως.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝ έλιζόμεν καμμίαν ώφέλειαν από τήν πολιτικήν ελευθερίαν, άν δεν άλευ-θερώσωμεν και τας ψυχάς μας από τά τυραννικά και μασάδελγα πάθη. Αν άρκει δι-εσφάξαι τας αίσσεις μας, άν δεν φρονησώ-μεν να εξαλειφώμεν και τούς άπολους αι άλύ-σοις μας αφήκασι μάλαπας. Αν άρκει δι-επιτινάξαι τόν ζυγόν του μικρού τυράννου, άν δεν πλώταμεν και τούς όπλους, με τούς όποί-ους έπαινε τας ψυχάς μας ή τυραννία. Διά πό-ταν αίτια, έπιστά σας, φίλοι ύσογενείς, επα-νασταύθη κατά του τυράννου; διατί τόν πολε-μείτε; Διά τας άδικίας του; διότι έχει δύο ζύ-για, δύο μέτρα άνισα, δύο νόμους ο άννομος, ένα διά τούς βιοθηρικούς του και άλλον δι' ήμάς τούς άσθεείς, ός ετάλμη να μάς ήνομήη ο άσε-βόσιτος. Αν αύτή είναι ή αιτία δι' αύτην όποι-αν έγύσατε και χύσατε καθ' ήμέραν τό αίμά- σας; αν σκοπόν άλλον δεν έχει παρά να άρπά-ξετε μόνον τά άντία και άδικα μέτρα από τας χειράς του τυράννου, διά να τά μεταχειρξώσθε εσείς με τήν αήλην άνισότητα προς άλλλους, διά να άφώνεσθε ο ένας υπό τόν άλλον, διά να καταδυσαστήη ο πλοσιος τόν πτωχόν, ο δυνατός τόν άδύνατον και ο πανούργος τόν ά-πλοδν και άκακον πολίτην; άν λέγοι τούστων έ-χετε σκοπόν, πιστεύσατέ με, άγαθητάι άδελφοί, ότι άδίκως διαρξάτε και τήν ήουγίαν του τυ-ράννου και τήν ήουγίαν όλου του γένους μας...
Α. ΚΟΡΑΪΣ

Ο πατήρ του Συνδέσμου τών Έθνών. Αυτήν τήν άνομιμίαν έδωκεν ο Μαρκάβαν Μπαρέν, ο γλύπτης του άγάλματος του άειμνήστου Περσέου Γουότσον, τό όποιον έτετέθη διά πρώτην φοράν εις τό δείσαντόν του όπισθ άπός τήν του Λούδου Στά. Ετι αύτες έλαθε και τό κρατίειον τών 26,000 δοκ-λαρίων διά τας κτήρ του Συνδέσμου έργασίας του.

ΤΟ ΠΕΡΑ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΝ

ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ Ο ΦΛΑΜΑΡΙΩΝ ΕΙΣ ΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ.—Η ΥΠΑΡΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΖΩΗΣ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ

—Τί γνωρίζομεν περί του «πέρα του τάφου»; Είς τὸ ερώτημα τοῦτο ἀπαντᾷ ὁ Κάμλλος Φλαμαριών, ὁ διασημὸς Γάλλος δοκτορὸς μὲ σαφήνειαν καὶ θετικότητα. Καὶ ἰδοὺ κατὰ πιστὴν μετάφρασιν οἱ λόγοι του:

—Αἱ ἰδέαι, αἱ γνάμμαι, αἱ ἐπιπέσεις, ὀφείλουσι νὰ διαγραφῶσι καὶ νὰ ἀποχωρήσωσι πρὸ τῆς παρατηρήσεως. Τοῦτο συνέβη εἰς κάθε ἐπιστήμην καὶ πρέπει νὰ συμβῆ καὶ εἰς τὴν μεταφυσικὴν. Πιστοποιήσεις καὶ ἐξακριβώσεις τῶν γεγονότων. Ἰδοὺ τὸ καθήκον μας. Διὰ τῶν ἀνεπηρέαστων καὶ ἐπιστοιμένων παρατηρήσεων, ἐλευθερώμεθα ἀπὸ πάσαν προκατάληψιν, μᾶς ἀνοίγεται ὁ δρόμος τοῦ διαφωτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀπολύτως ἐπιστημονικὴ μέθοδος, ἐφεξὲς ἐκαιοποιήσεται ἀποτέλεσμα. Ἀπέδειξε διὰ τὴν μηχανικὴν ἐπεξηγήσεις τῆς φύσεως εἶναι ἀτελής, καὶ διὰ εἰς τὸ σῶμα δὲν ὑφίσταται μόνον ἡ νομισμένη φύσις, ἀλλὰ καὶ ἄλλη, ἥτις ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀθέατα καὶ ἀδιείδωτα άτομα, τὰ ὅποια εὐθιζοῦνται ἀπὸ τινος φυσικοῦ καὶ δυναμικοῦ στοιχείου. Ἡ μέθοδος αὕτη ἀπέδειξε ἀσφαλῶς καὶ ἀναμφισβητήτως τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ψυχὴ ὑφίσταται ὡς πραγματικὸν ὄν, ἀνεξάρτητον τοῦ σώματος. Ἡ ψυχὴ εἶναι προικισμένη μὲ ἰδιότητα ἀγνώστου ἀκόμη εἰς τὴν ἐπιστήμην. Εἰς τὴν φύσιν ὑφίσταται ψυχικὸν στοιχεῖον ἐν ὁμοίᾳ, τοῦ ὁποῖο ἡ οὐσία δὲν μᾶς ἐγγίνεται ἀκόμη γνωστῆ.

«Ἡ ψυχὴ ἐπιζῆ τοῦ φυσικοῦ ὁργανισμοῦ καὶ δύνανται νὰ κέρη τὴν ἐκδήλωσιν τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατον. Ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ πνευμάτων καὶ ζώτων ἐπιστοιπήθη μετὰ θεβαιθῆτος καὶ εἰς οὐδὲν ἄποδοσιν. Ἡ τηλεπαθητικὴ αὐτὴ ἐπικοινωνία ὑπάσχει ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν ψυχῶν τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ζώτων.

Κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου ἡ ψυχὴ κέρη νὰ ἀνορθῶν κινήματα, ποικίλοι θόρυθοι καὶ ἦχοι, ἀρκετὰ ἰσχυροὶ ἐνόησι, καὶ ἐπιδεικνύει εἰς ζῶντα πρόσωπα, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποστάσεων, τὴν εἰκόνα τοῦ θνήσκοντος ἐπὶ διαφόρους παραστάσεις. Ὁ ἠλεκτρισεὶς πῦθων νὰ ἐξῆ κλύων σχεῖν μὲ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτάς. Τὰ ἀνθρώπινα ὄντα, τὰ ὅποια ἐπανοῶν νὰ ὑφίστανται, δηλαδὴ οἱ νεκροὶ, ἐπάσχωσι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ σωματικοῦ ὁργανισμοῦ.

Υφίστανται εἰς οὐνήσεις ἀσάτους καὶ ἀδίκτους, τὰς ὁποίας οἱ ὀφθαλμοὶ μας δὲν δύνανται νὰ ἀντιληφθῶσι καὶ αἱ χεῖρές μας δὲν δύνανται νὰ θέσωσι. Αὐτὰ δὲν ἐμφανίζονται πάντοτε. Ὁ τῆρας τῆς ἰσοστάσεως τῶν εἶναι ἐπιτέως διαφορευτικὸς τοῦ ἰδιοῦ μας. Ἐπιρροαῖον ἐνόησι τὸ πνεῦμα μας καὶ εἰς ὀρισμένους περιπτώσεις δύνανται νὰ ἀποδείξωσι τὴν ὕπαρξίν των.

«Ὅταν ἐπενεργῶσι ἐπὶ τοῦ πνεύματός μας καὶ οὐνεπὸς ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου μας, εἶναι ὄραται καὶ ἀντιληπτὰ παρ' ἡμῶν ὑπὸ διαφόρους αἰσθητὰς μορφαίς. Καὶ βλέπομεν τοὺς νεκροὺς τοιοῦτους, ὁποῖους τοὺς ἐγνωρίζομεν εἰς τὴν ζωὴν, μὲ τὰ ἐνδύματά των, τὰ ἰδιώματά των, τὴν προσωπικότητά των. Καὶ δὲν πρόκειται περὶ παρασθήσεων, ἀλλὰ περὶ ὄρατων καὶ θετικῶν πραγματικότητων.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δέχεται μετὰ μεγαλειότητας σαφήνειας ἐκ τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν εἶναι διὰ ὑπολήθησιν εἰς τὴν ὑπόστασίν μας καὶ ἰτι τὸ ἀγνωστον, τὸ ὁποῖον ἐπιζῆ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ γήθου σώματος. Χάεις εἰς μίαν ἱστορικὴν οὐρασίαν ἀξίαν προσσχῆς, αἱ παροδοὶ μει-

«Ο Ἄρειος τοῦ Νέου Κόσμου. Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἀγγλικανῶν, Οὐάλλια Μπρόουιν. Ἀμετάκτιστος εἰς τὰς ἀρχαὶ καὶ προσοικίαις πεποιθήσεις του, ἀντίκρουσι τὸ δικαστικὸν τῆς Ἐπισκοπίας τῶν Ἐπισκοπικῶν.

φυσικαὶ πιστοποιήσεις μας ομηγύονται μὲ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιόθωμάτους ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, τὴν ραδιοηλεκτραγία καὶ τὸ τηλεφῶνον.

Ἄρα λοιπὸν νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ θετικὴ παρατήρησις διέπει οἰήσων καὶ τὴν μεταφυσικὴν, ὅπως καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμης.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐμφαίνεται ὅτι ὁ Φλαμαριών δὲν τρέφει τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὕπαρξεως τῆς πέρα τοῦ τάφου ζωῆς.

ΓΝΩΜΑΙ Ο ΑΛΗΘΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ

Ο ΑΛΗΘΗΣ φιλοσοφῶν μῆτε λαλεῖ μῆτε γράφει παρ' εἰς ἅα ὁπωσδήποτε ἔχει εἶδησιν, μὴδ' ἐπιχειρεῖ τὰ ἐπεμβαίνοντα πολλὴ τὴν δυνάμιν του.

Ὁ ἀληθὴς φιλοσοφῶν ἴστε μόνον γράφει, ὅταν ἐπιζῆ νὰ ὀφελῆσιν κοινῶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐξαιρέτως τὴν πατρίδα του. Ἰδίως κέρδους ἀπορομὴ εἶναι αἰσθητὸν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸ νοήσῃ. Ἰμῆς ἀλλὰ εἶναι ἀνεγνωρίμων ἀλλ' οὐτως, ὥστε νὰ τὴν δέχεται μὴδ' ἐξωστίας, προσερευμένην, μᾶλλον ὡς πεμισοτέρας ὀφελείας κέντησιν, παρὰ ὡς τῆς προσερευμένης ἀπὸ τοὺς κόπους του πληρωμῆν διὰ δὲν προσερευρεται νὰ μὴ τὸν μέλῃ, μὴδὲ πρόφασιν ἀργίας νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἀτίμησιν τῆς τιμῆς. Εἶναι ὁποῖος τῆς παιδείας τῶν τὴν παρ' αὐτῆς τιμῆν

ἔχει χάριν ἂν ἡ πατρίς οὐρασίη πάλιν εὐγνωστεῖ, διὰ καὶ δὲν τὸν ἀτίμασεν. Ἀν κατὰ δυστυχίαν τὸν ἀτίμησιν λυπεῖται, ὅχι τῶσον δι' ἐαυτὸν, ὅσον δι' ἡ πατρίς τὸν ἐμποδίζει νὰ τὴν ὀφελήσῃ περισσότερον.

Ὁ ἀληθὴς φιλοσοφῶν δὲν κολακεύει μῆτε τὴν πατρίδα, μῆδ' ἀπὸ τοὺς οὐρασιότητος αὐτοῦ κανένα. Τὰ κατὰ ἐπαινεῖ ἀδδῶς ἰτι κακὰ κινήσῃ μὲ παροχῶν καὶ τοὺς προσερευρετῶν τῶν κακῶν θεωρεῖται, ὅταν ἀνασχύοντες ἐπιμένωσιν εἰς τὸν κατὰ τῆς φιλοσοφίας πόλεμον.

Ὁ ἀληθὴς φιλοσοφῶν τιμᾷ τοὺς ἀναγαγόντες αὐτὸν τὸν καλὸν τῆς παιδείας τοῦ γένους ἀγῶνα καὶ οὐρασιότητος τὸν αὐτὸν εἰς τὰ κατὰ καὶ ἰτιμα δρόμον. Ἐάν ποτε νομῶσι δ-

τι ἐλατῶσιν, προθυμεῖται νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν ἀλλὰ καὶ ἴστε ὅχι μὲ τῶσπον καὶ λόγους ἀξίους ἀναθημασμένων εἰς ἀγροίκους ἀλλὰ μὲ εὐσχημοσύνην, μὲ ἰλασθῆναι, μὲ ἀνθρωπότητα, καὶ ἀπλῶς ὡς ἐπιθυμῆ ἀδελφῶς ἀδελφῶν νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν πλάνην.

Ὁ ἀληθὴς φιλοσοφῶν λαλεῖ καὶ γράφει μὲ οὐρασίη, ὅχι νὰ ἀρέσῃ τὸν ἀπαίθετον ὄχλον, τοῦ ὁποῖου τὴν τιμὴν οὐρασιάζεται ὡς τιμὴν κακοῦ κρητοῦ, ἀλλὰ νὰ ὀφελῆσιν τὴν πατρίδα του καὶ ἂν ἡ πατρίς του κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐξῆ πλὴν τρεῖς ἡ καὶ δύο ἡ καὶ μόνον ἕνα πρόσφορον κρητὸν του, κρατιμᾷ τοῦτο τὴν οὐρασιότητῶν πῆσον παρὰ πολλῶν ἀνθρωποκόμων κρητῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἰδύονται τῶν οὐρασιότητων τὰ ὄνα.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΑΙΜΟΜΙΞΙΩΝ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΕΒΡΑΙΩΝ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ. — ΠΩΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΦΥΛΕΤΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

ΟΛΥΣ ἔγινε τελεμαίως πάταρος μὲ τὰς δημόσεις τοῦ δόκτορος Ἐλιοῦ, οὐρασιότητων ἀρτιάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸ τῆς Στοιχειώδους Δέσφης τοῦ Χάρβαρντ καὶ ὅπου ἐνόησεν, ὅτι τὰ ἐκ τῆς ἐπιπέσεως Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν ἀποτέλεματα ἐπήρξαν πάντοτε κακὰ. Ὁ δόκτορος Ἐλιοῦ, ὡς ἀνήκων εἰς τὰς χημικὰς καὶ βιολογικὰς ἐπιστήμας φυσικός, καὶ ὡς παρακολούθησεν κατ' ἐλθὴν τὴν ζωὴν τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα, εἶναι μὴ ἀδύνατος θεβαιθῆσιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων. Ἀσχετῶς ἐν τούτοις, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα ἰσηρῶς καλὸν ἢ κακὸν, εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀποδοδεγμένον, διὰ ἐκ τῆς ἐπιπέσεως δύο ἀλλογενῶν ἢ βίως διαφορευτικῶν φυλῶν, ὡς εἶναι ἡ Ἑβραϊκὴ ἀπὸ τὰς Χριστιανικὰς, δὲν πρόκειται ἡ ἀποσύνθεσις ἐκείνη ἡ φυλετικὴ, τὴν ὁποῖαν δὲ προσεδοκᾷ κανεὶς καὶ τὴν ὅποιαν ἀνευρεθῶσιν πολλοὶ κοινωνιολόγοι τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅτι ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ἐνδύεται νὰ ἀλλοιωθῆ ταχέσσων καὶ νὰ ποικίλων ἐνὸς ὁλίγων ἐτῶν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιπέσεως ἰθὴ καὶ ἔθια ὁμοῖα, τοῦτο εἶναι ἐνδεδυμένον διὰ ὅπως δύνανται ταυνοτηθῶσιν νὰ παραχθῆ μίαν ὁμοιόμορφον καὶ κατ' ὅλα βιοτομερῆς φυλῆ, τοῦτο εὐρίσκειται ἰντικρυς ἀντίθετον πρὸς τὰ πορίσματα τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως δὲ προσπαθῶμεν νὰ ἀναλόωμεν τὸ ζήτημα.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀναπτύσσεται ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον κύτταρον. Τὸ κύτταρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ πυρὴν τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἴσον μικρὸν, ὥστε φαίνεται ὡς μίαν κηλὴς διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ. Τὸ κύτταρον αὐτὸ, τὸ ἀρχικὸν γονιμοποιῶν στοιχεῖον, περιέχει σαφῆτα ὀπὸς ἴνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ χαρακτηριστικὸν νὰ χωρματίζονται ἐκδῶδες διὰ καταλλήλων βαρῶν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὀνομασθῶσιν αὐτὰ χρωμοσῶμα. (Νομίζω διὰ χωρμασῶμον δὲ ἴσο καλλίτερον τοῦ χωρμασῶμου, διὰ τοῦτο δὲν κλύων τὴν λέξιν χωρμασῶμου χρωμοσῶματος). Ἐνὸς τῶν χωρμασῶμων τούτων εὐρίσκειται τὰ χρωματῶν τῆς αὐτῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος παραγέται ἀπὸ τὸ κύτταρον αὐτὸ. Ἄν δὲ εἶναι μελαγχροικός, ἂν δὲ ἐξῆ μὲν ὀφθαλμοῦ, ἢ ἐξ ὀφθαλμοῦ, ἂν δὲ ἐξῆ οὐρασίην ὅτι ὅχι κηλ, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ, τὰ ὁποῖα ἐπῆσων εἰς αὐτῆς τὰς σαφῆτα ὀπὸς ἴνας τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ μικροσκοπικοῦ κυττάρου!

Αὐτὰ νὰ ἀσχηλῆ ἡ ζωὴ, ἐν ταιούτων κύτταρον φέρεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἕνα-

Ὁ δόκτορος Τάφλεξ Γ'. Ἐλιοῦ, οὐρασιότητων ἀρτιάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, τοῦ ὁποῖου ἀπὸ δημόσεις τελεμαίως κατ' Ἀμερικανιστῶν καὶ τὴν μὲτῶν ἀναμασίων Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν κηροβόησεν μὲ κατὰ ἐπιπέσεως.

φυλῆ, νὰ ἐκδηλῆ μὲ ἕν ἄλλο. Ἄρα τοιαῦτα κύτταρα, τὰ ἐν ἐκ τοῦ ἐνὸς γονέως καὶ ἰτι ἄλλο ἐκ τοῦ ἄλλου, φέρεται νὰ ἐκδηλῶσιν διὰ τὰ ἀποτελέσων τὸ ἐν ἀσχηλῶν κύτταρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου παραγέται ὁ ἀνθρώπος.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ χρωμοσῶμα, ἢτοι τὰ καθορίζοντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι σαφῆτα ὀπὸς εἰς ἕκαστον κύτταρον, ἰτι ἐν δὲ κύτταρον, τὸ ὁποῖον διὰ παραγωγή τῶν ἀνθρώπων ἀρτιάνεως, περιέχεται ἀπὸ τὴν ἕνα τῶν δύο κυττάρων, τοῦ ἀρτερος καὶ τοῦ θήλεως, ἂν τὰ χρωμοσῶμα τοῦ ἐνὸς, ἐν ὅλο σαφῆτα ὀπὸς, ἰδύονται μὲ τὸ χρωμοσῶμα τοῦ ἄλλου, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰσὶν 48, διὰ εἰσῶν ἐν ὅλο 96 χρωμοσῶμα. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν γίνεται, διὰ τὸν ἀνθρώπινον κύτταρον φέρεται νὰ ἐξῆ μόνον 48 χρωμοσῶμα, ἢτοι 48 χαρακτηριστικὰ. Τί γίνεται λοιπὸν; Ἀποδοσῶν, τὰ μέλλοντα νὰ ἐκδηλῶσιν κύτταρα πρὸς δημιουργίαν νέας ζωῆς, ἔχουν ἕκαστον μόνον 24 χρωμοσῶμα, ἢτοι ἕκαστον τῶν ἀσχηλῶν κυττάρων ἀποσῶν τῆς ἑμισοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρωμοσῶμων τῶν κατὰ τοιαυτοῦδους 24 χρωμοσῶμα τοῦ ἀρτερος, ἐκὸς μὲ 24 χρωμοσῶμα τοῦ θήλεως, ἀποσῶν τῶν πρῶτον κύτταρον, μὲ 48 χρωμοσῶμα, ἢτοι 24 χρωμοσῶμα τοῦ πατρός καὶ 24 χρωμοσῶμα τῆς μητρός, ἐν ὅλο 48. Ἀπ' ἑδὸ βλέπομεν εὐδῶς ἐξ ἀσχηλῆ, ὅτι τὰ ἰμῆσι τῶν χαρακτηριστικῶν εἶναι τοῦ ἐνὸς γονέως καὶ τὰ ἰμῆσι τοῦ ἄλλου. Ἡ ἕνωσις τῶν χρωμοσῶμων γίνεται κατὰ τῆσιν, ἢτοι τὸ ἐν χρωμοσῶμον τοῦ πατρός ἐνώσεται μὲ τὸ ἀνάλογον χρωμοσῶμον τῆς μητρός, εἰς τῆσιν ὥστε ἔχωμεν 24 ζεύγη χρωμοσῶμων.

Ἐκαστον κύτταρον πολλαπλασιάζεται διὰ τῆς μεγαθύσεως καὶ διαιρέσεως εἰς δύο κύτταρα, ἕκαστον τῶν ὁποῖων κλύων χωρίζεται εἰς ἄλλα δύο καὶ κατ' ἐξῆς, μὲχρις ὅπου μεγαλώσῃ τὸ σῶμα. Τὰ πολλαπλασιασόμενα αὐτὰ κύτταρα, διὰ διαμαστικῆς ἀρτιότητος κηαιτάσσονται εἰς εἰδικῶς ἰσοῦς, οἱ ὁποῖοι ἀσασιζοῦν τὰ ὄργανα, τὸς μύους, τὰ ὀστέα, τὸν ἐγκεφαλον καὶ ὀπὸ κατ' ἐξῆς.

Ἀλλὰ μὲ τὴν διαίρεσιν τῶν κυττάρων διαιροῦνται καὶ τὰ χρωμοσῶμα, ἢτοι κατὰ νέον κύτταρον, τὸ ὁποῖον παραγέται ἀπὸ τὸ πρῶτον φέρεται ἐν αὐτῷ τὰ 48 χρωμοσῶμα, ἢτοι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κυττάρου, ἐξ ὁ προσέκωπε. Ἀδιόφωσον τίνα σχηματισμὸν καὶ ποῖον ἰσὶν τοῦ σώματος ἀπετέλεσαν τὰ νέα αὐτὰ κύτταρα, ταῦτα εἶναι ἴσως πρὸς τὰ θεμελιώδη χαρακτηριστικὰ, μὲ τὸ ἀρχικὸν κύτταρον ἐξ ὁ προσέκωπε.

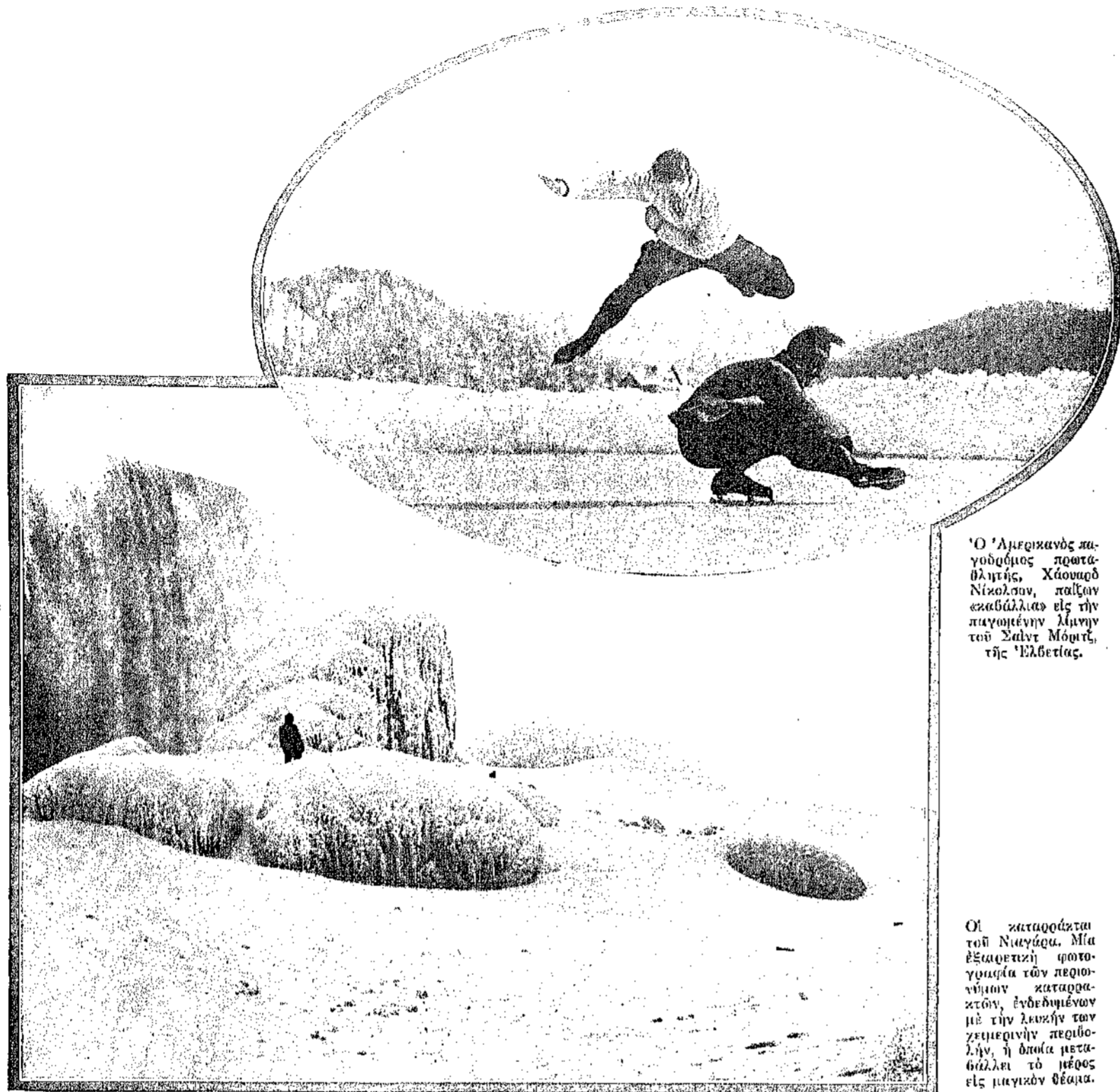
Ἐδῶς ὡς ἀσχηλῆ ἡ διαίρεσις καὶ ὁ πολλαπλασιασμός τῶν κυττάρων, ταῦτα λαμβάνουν ἰδιαιτέρας ἐν τῷ ὁργανισμῷ θέσεις πρὸς παραγωγή τῶν διαφόρων ὀργάνων. Ἐν τούτοις, δύο κυρίως ἐπιπέσεως νὰ διακρίνωμεν εἶδη τῶν κυττάρων. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα χηρωμασῶν εἰς τὸ νὰ ὀνοκῶ-

Ὁ διάσημος δημοσιολόγος Φόβαν Κρήνην, τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικὰ παρακαλοσθῶνται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ κοινῶ.

Ο Αμερικανός παγοδρόμος πρωταθλητής, Χάουαρντ Νίκολσον, παίζον καβάλλιας εις την παγωμένην λίμνην του Σαιντ Μόριτς, της Έλβετίας.

Οι καταστάσεις του Νιουγάρκ. Μια εξαιρετική φωτογραφία των περιουσιών καταρρακτών, ενδεχομένως με την λειψή των χειμερινών περιούλιων, ή ομοία μεταβάλλει το μέτρος εις μικράν θέματα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΟΡΦΑΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ

ΕΙΝΑΙ ΜΕΓ' ΑΛΟΣ ο πόνος που αισθάνεται κανείς όταν γάνη το αγαπημένο του πρόσωπο, μα αλήθεια γίνεται πειρ μεγάλος όταν τύχη νάναι στα ζηλημένα χρόνια της νεότητος!

Τό φτωχό το κορίτσι! Μίασ στην τρώγλη που τό κατήντησε, τό καλομαθημένο αυτό άγγελουδι, ή μαύρη προσφυγιά του, πάντα δούλευε, έραφτε, κεντούσε, έπλυσε, ήτι ήμπορούσε έκανε για να κερδίξη τό ψωμάκι των τριών μικρών αδελφών του και της παρλόυης μητέρας του.

Εάννου ένα πρωί σηκώθηκε με βαρεμένο τό κεφάλι. Δέν είναι τίποτε έκκέφθηκε, ή περάση κι' αυτό... Έχω δουλειά πολλή σήμερα...

Οι μέρες περνούσαν και οι πόνοι γίνονταν πειρ μεγάλοι, έως έτου την κρεβάτωσαν την άμοιρη την κόρη. Τά μικρά κλαίοντας παρακαλούσαν τον Θεόν να κάμη καλά την μονακριφή αδελφούλά τους που τους οικονομούσε τό ψωμάκι, ή δέ παράλυτη μητέρα σύροντας με τά τρεμουλιασμένα χέρια της τό θασανισμένο κορμί της, έφθανε έως την στρωμένη της αγαπημένης κόρης, για να της δώση τό στοργικό μητρικό φιλή και την απαραίτητη παρηγοριά στές δύσκολες ώρες της.

Τό κλάμμα των παιδιών ακούγεται ως την αυλή της διπλανής καλής γειτόνισσας, που κάθε Κυριακή προσήγεται εύλαθητικά στη ρωμαντική Ήκαλησιά του Αγίου Γεωργίου του Δυκαθητόυ, στην Αθήνα...

Παραίτησε τη δουλειά της και έτρεξε να ιδή τί ήτανε έκείνη ή συνουσία των κλαυθμών...

Σωπάσε κιθάκι μου, τους είπε θλιβερά και ή Άννα μας τά γίνη καλά. Η ήρε κατόπι τον δρόμο για να φωνάξη τον γιατρό, μα και έκείνος μόλις είδα τό δούτυγο κορίτσι στην κατάσταση που ήτανε, δάγκωσε τά χείλη του απίποτικά, και ένα άκαυτο πένθος, γεμάτο από πραγμυτικό πόνο και ανθρώπινη συμπάθεια ξέφυγε από τά θελωμένα μάτια του...

Δυό μέρες ύστερα ένα πενιχρό φέρετρο, που τό κρατούσαν δυό εργατικοί καλοί γείτονες, έβγαίνε από ένα χαμηλό και έπειρος φτωχικό σπιτάκι του Δυκαθητόυ, και τρία άνοσώδητα χλωμά μικρά ώδελφάνα γύρω από τον εύλαθη παπάσαν να ζητούσαν άπ' αυτόν την προστασία, ενή έκείνος με μάτια βουρκωμένα από τον πόνο, παρακαλούσε τον Θεόν να προσητεύση τά φτωχά.

Η δούτυγη μητέρα φώναζε ύστερα τά έρφανά της γύρω της, και με σπαρμαγμένη την καρδιά ως ήτανε, γλυκοφιλώντας τα, παρηγοριώντανε μ' αυτά...

Μά ήλθαν και οι δύσκολες μέρες που τό ψωμί και όλα τά χρειάζόμενα είν τήχανε. Τους έφυγε για πάντα ό καλός προστάτης τους που έφρόντιζε για όλα, παις οά τους θρέψη τώρα; Της πτωχικής γειτονιάς ή βοήθεια ήτο πολύ μικρή και τά παιδιά άρχισαν να πεινάνε...

Στό μαγειρείο, που τρώνε οι στρατιώτες του Ήπικου, στο Γουδι, και στες ώρες που καθαρίζουν τά καζάνια, τρία ρακοφορημένα όρφανα, προτινούν και τώρα άκόμη δειλά-δειλά τ' άδύνατα χεράκια τους και ζητούνε τροπαλά ήλιο ψωμάκι και φαγή για να κρατήσουν την ζωή μαζί με της μητέρας τους...

Ν έ α 'Υ ό ρ κ η, Φεβρουάριος, ΓΕΩΡΓ. Π. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ

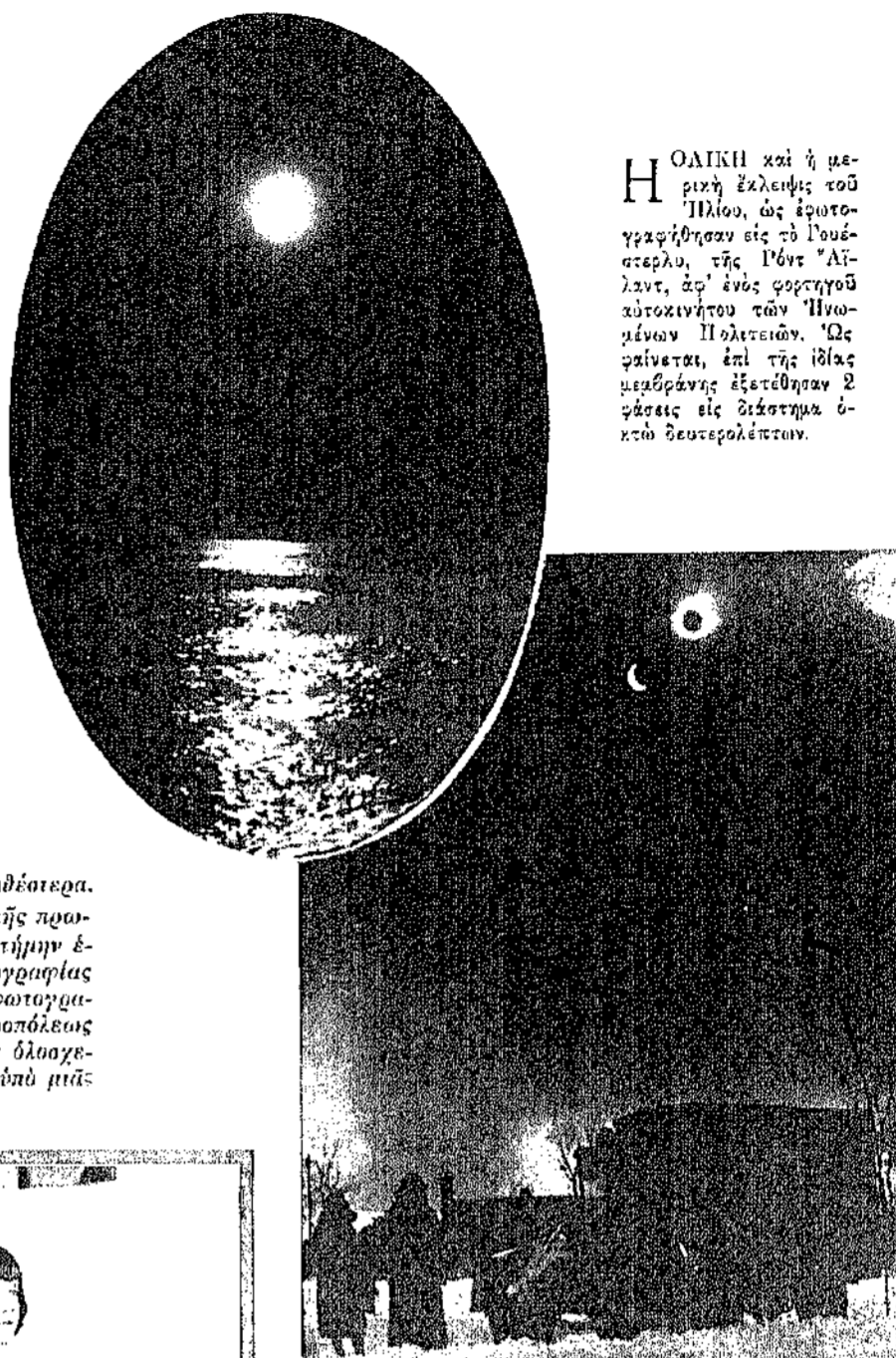
Η ΟΛΙΚΗ ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΗΛΙΟΥ

Η ΟΛΙΚΗ Έκλειψις του Ήλιου, ή ύποια επήρξεν άρατή εν Αμερική την πρωίαν της 24ης Ιανουαρίου εντός ζώνης από Νέας Υόρκης μέχρι Μοιτάνας, έθεωρήθη από τον άστρονομικόν κόσμον ως έκτάκτου σημασίας γεγονός.

Η όλική Έκλειψις δέν γίνεται πάντοτε άρατή εις τό κέντρο του πεπολιτισμένου κόσμου. Εις την Αμερική άρέλει να άναμείνουν πλέον των δυό εκατομμυριών δυος άστρονομών οι άστρονόμοι να απουδάσουν τό φαινόμενον από τό κέντρο ενθα έχουν σιγήν ή τηλεσκοπία των, γυρίς να ύπόσχη άνάγκη να μεταφέρουν αδιά, ύπως συνάβαινε ήλιοι, εις άποκέντρος χώρας και εις άπότοιμα μέρη, άγ' ύπον δά ήτο δυνατή ή παρατήρησις του φαινομένου.

Την φοβήν αυτήν, άντι οι άστρονόμοι να τρέξουν εις άναζήτησιν του έξωγαυόμενου Ήλιου, αδιός ό Ήλιος έξελεξεν ως κρηφύγειον τό μέρος άνοιθιάς ήσον ήτο άδύνατον να κρηφθή. Αιυί εις την ζώνην όπου έγινε τελευταίως άρατή ή όλική έκλειψις εβρίσκονται τά περιφημότερα της Αμερικής άστροσκοπεία και τά πολυηθέστερα.

Η όλική Έκλειψις, επισημύσθη εις τας 9:15 της πρωίας, εν Νέα Υόρκη, εβρεν άχι μόνον την επιστήμην έτοιμην με τας τελευταίας εξελξεις της φωτογραφίας και με τά τελευταιοθήντα άερόπλινα, ύπως φωτογραφήσουν τον ήλιον, αλλά και τον λαόν της Μητροπόλεως έτοιμον ύπως άπολαύη τό σπάνιον θέαμα της όλοσγερός έξωγαυίας του Ήλιου, άμνηρωθέντος υπό μίας

Η ΟΛΙΚΗ και ή μερική Έκλειψις του Ήλιου, ως έρωτογραφήθησαν εις τό Γουόστερλν, της Ρόντ Άιλαντ, άρ' ενός φορηγού κρηφύγειου των Ήνωμένων Πολιτειών. Ως φαίνεται, επί της ίδιας μεθόδους εξετέθησαν 2 γάσεις εις άκόσμημα όκτώ δευτερολέπτων.

Τό τηλεσκοπίον της Ήταιρείας Φαίαρσταϊνδ Άθρικλ Κάμερα, με τό όποιον έρωτογραφήθη ή έκλειψις του Ήλιου. Ίδιαν του μεγέθους του δύναται να λάθη κανείς από την δεσποινίδα ήτις επικήθηται του γιγαντιαίου τούτου τηλεσκοπίου.

ώχρησ Σελήνης! Και μόνον αν αυλλάθη τις εις την φαντασίαν τον την εικόνα ενός θεατού κρηφύγειου από άποσιόσεως την σκιάν της σελήνης, πίπτοισαν επί της γης από το άπεράσιον άγαθος δύναμι να αιοδαθη ή δέος και να άναμειρήση την άδυναμία τον εν συγκρίσει προς την δύναμιν των φυσικών φαινομένων.

Και ύπως ή πολιτισμένη ανθρωπότης, άντι να σέβεται τοιαύτη ύπεροά αγάγμια, άνέμενε ανσημόνοος με μεγάλην ζωάν ύπως πιωσιή από το μεγαλειέθου θεάματος εις την ζώνην της. Αντι να πιάτη γονυκλιτής και να κάμη λιτανείας, ύπως οι πρώτοι άνθρωποι, και οι σήμερον άπολιτισιοι, οι όποιοι πιωκάλουν τας θεότητες των ύπως άποτιμήγη τό φαινόμενον, άπ' εναντίας ό λαός της μητροπόλεως και των άλλων πόλεων της Αμερικής, ύπου ήτο ή έκλειψις άρατή, εξήλθε με τας φωτογραφικές των μηχανών και με τά χρωματιάζ όδοιτρά των, ύπως ήδη την "Αστειν κού" ήν όραν θα έπαυζε με την άδελφόν της τον Φοβίδον και τον όποιον δά άπεκρηπτε ζηλιόπως από τό βλέματα των ανθρωπων.

Ο ανθρωπος δέν ήδενήθη, είναι άληθές, να άλλάξη την τροχίαν του Ήλιου ή της Σελήνης, κατόρθωσεν όμως να την διατάξη ύπως λάθη ζωσαν κατά την ώραν την όποιαν προσηύωσαν. Η πρόβλεψις της επιστήμης ότι εις τας 9:15 δά έρίνετο ύς, και δά έφραίνοντο οι άντέρες εις τό σκεύημα επηλήθεισε κατά προσέγγισιν ήτις άκείσε του απρηγμιακού κατά ινα μάλις δευτερολέπια. Ως τόσο δά ήτο εξεπτελιμής δι' ένα Ήλιον να ύπακούη εις τό κέλευμα των άστρονομών ύπου ανθρωπότης.

ΕΡΩΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΘΗΡΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑΤΑ

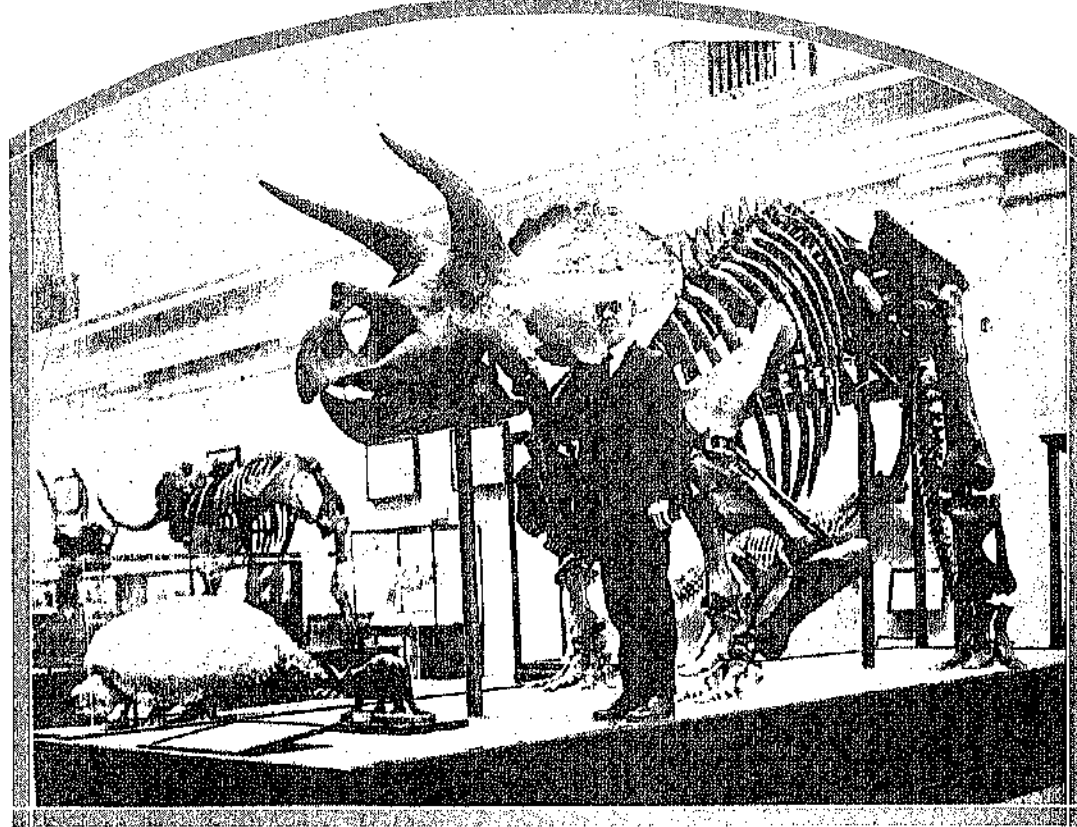
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ, φιλόσοφοι, συγγραφείς, ζωολόγοι δεν ήμολον σήμερα ή διά τή θηριοτρόφειαν τήσ Βαλτιμόρης. Οι άποδοί τού Λαυρέντιου βλέπον μίαν άνωμή άποδειξή τής θεωρίας τού Λαυρέντιου και άποστηρίζουν ότι ή πύθιας δεν είναι άλλο ή ή προάκτωρ τού άνθρώπου, προάκτωρ τού όποιου ή εξέλιξις έστρωμάτησεν, έφ ή έξ αυτού προελθόν άνθρώπος, τής άθεν εν κοίτς φύλης πύθιας καταγόμενος, εξέλιξις εις πλείον έν. Οι πύθιοι έμειναν έν ταύταις οι παλαιά άνθρώποι, με τήν ιδιότητα τής μορφής, τή άνθρώπινα σώμα και τή άνθρώπινα ίδίως άσπίματα. 'Ο Γολιάθ τού Ζωολογικού Κήκου τής Βαλτιμόρης ένός ιδιωτικού θηριοτροφείου μόνιμος έγκατεστημένος εις τήν πόλιν ταύτην, δά ήσκει τά άποδείξει πώσον δικαίον έχουσι οι λεγόμενοι, ότι ή πύθιας είναι άνθρώπος καθυστερησας. Τό έρωτικό δρώμα, τού όποιου έγένετο ήρωσ, ών κατέταξε μάλιστα μεταξύ τών διαστέρων άνθρώπων, μεταξύ εκείνων εις τούς όποιους τά πάθος πάλιν τήν λογικήν.

'Ο Γολιάθ ήτο κρός όλους πρόθυμος και εύγενής. 'Εδέχτο ποδάρ τά όποια έκάνθη μεγαλοπρεπώς, συκοφαντάν τήν όποιαν έροαίνονταν εύχαριστας, παρσημόνα άπό τά καθήκοντα, φροσύνη, καρδιά, φρονιμότητα. Δέν έδέχτο να τόν ήξη άλλως έν τού προσώπου τού θηριοτροφείου άπό τήν όριάν Τζιλδαν, τήν θηροδομαστριά. 'Ορθως εις τούς δύο πάδας του, ύψηλότερος άπό τήν Τζιλδαν, έδέχτο φωνάς και καταπαινα μετά τής αύτης εύχαριστήσεως. Τό πρόσωπόν του ξεφραζε χαράν όταν τήν ήβλεπεν, αλ χειρός του έτερον όταν έδέχτο άπό τής χειρός τής γλυκύτατης ή τροφής. 'Ο Γολιάθ ήτο έρωτευμένος με τήν όριάν Τζιλδαν. Τόσον έρωτευμένος, ώστε όταν τήν ήβλεπε να χορεύη έλαφρά ών πεταλούδα έπάνω εις τά σώματα τών έξωκαμένων λεόντων, ή τήσων, ή να Ισπεύη τών τρομερών έλέφαντα, έμενε μελαγχολικός, δέν έδέχτο τίποτε άπό τούς επισκέπτας και με τό όλέμια έστραμμένον προς τήν Τζιλδαν έντός τού κλωδού του, όπου τήν φορηταν έλαφρά διά τής προκοσμοδίας και ή Λευκά Μαχαρραγιάς, ή μεγαλύτερος έλέφας τού θηριοτροφείου.

'Ολοι είχαν άναληφθή τήν ξεχωριστήν συμπόθειον τού Γολιάθ προς τήν Τζιλδαν και πρώτη όλων θεβίως ή όριάν θηροδομαστριά, ή όποια έπωφελετο τής συμπόθειος αύτης και πύθιας, διά να κίνη μαζί του τά άρωστέρα παιγνίδια. Τόν ήβλεπε και έμενε τοίμως ών σκυλλάκι, τόν έδιωχνε με ένα όλέμια της άπύ τόν κλωδόν και τόν ήβλεπε να αναρριζάται επί τών ξεωτερετών μαγελίων και να τήν παρτήθη άπό τής κορυφής τού κλωδού. Τήν ήβλεπε να κρπάτη επί όραν δόδαλιον τήν κεφαλήν του εις τό διαστέρων στήθος του. Τού έφορούσε φορέματα και τόν έκαμιν ύπερηφανή ή ήν ήβλεπε να κάθεται όρθως επί όραν, με ένα γλυκύτατη ή ένα παρσον από τού στόματός του, χωρίς ώς να τρώγη τό πρώτον, ούτε να κρπάτη τό δεύτερον. Μίαν ήμέραν τόν άδύγησαν εις τόν κλωδόν τών λεόντων, όπου ή Γολιάθ τήν ήρωλοθήσεν ως ίσχυοσμένης άπό τό όλέμια της. Τά βασανιστήρια τής Τζιλδαν ήσαν ή εύτυχία και ή χαρά του!

'Αλλ' ή εύτυχία και τών πύθιας άκόμη δέν διαρκεί πολύ. Είς τό θηριοτροφείον τής Βαλτιμόρης προσελήθη από μυσός ένας Ρώσος θηροδομαστής, περί τού όποιου ήρωλοφείτο, ότι ήτο πύθιας. Μήπως ένας άλλος Ρώσος πύθιας δέν ήτο ή πρώτος ήρωσός και νικητοκατόν τής Βαλτιμόρης; 'Ελέγγο μάλιστα, ότι παθών τά ήσαν άδελφοί.

'Όπως και ήν ήχη ή θηροδομαστής αύτός ήτο όριανότατος νίος, τοίμηρός, εύκλήτης και εις τό έπάγγελμα τού μοναχός. 'Η καρδιά τής Τζιλδαν δέν έβράδινε

Σκελετοί παλαιοντολογικών μεγεθών, οι οποίοι προσεβήσαν τελευταίως εις τό μέγα Μητροπολιτικόν Μουσείον της Νέας 'Υόρκης.

να άσπιανθή προς κάμους τού έρωτος, προς τόν εύγενή εκείνον ανιάδελόν της, τόν όποιον ή φίλη ήθελε πύθιας. 'Ο Μαριάνωρ δέν ήτο επίσης κάμους και άδελφός προς τήν γυναικείαν κάλλιπην και χείρην. Οι δύο νέοι ήγαμίσθησαν. Ένα μήνα μετά ταύτα ή Μαριάνωρ και ή Τζιλδαν άντηήλασαν διακόλιον άρραβόνος έντός τού κλωδού τών πύθιας!

Και ή Γολιάθ; 'Η είσοδος τού όριανό έκείνου άνθρώπου εις τό θηριοτροφείον τήν ήγαμίσθησεν. Έχε φαίνεται μόνος προσηθήσει. Μελαγχολικός, με τό όλέμια βουδόν πάντοτε, εκβάλλον άπό καρφί εις καρφί ένα ήζον έν τού στόματος του, ή όποιος όμοίως κάλλιον προς καθόν στενηγόν, ή προς θρηνηθόν, κρηολοθήσεν διά τού βλήματος τής καρφί τού όριανό τρώσας έντός τού κλωδού τών θηρίων. 'Η Τζιλδαν έλεγε άντιλήθη τήν ήρωλοθάν τού Γολιάθ και έγέλα. 'Ήθελε να τόν παρτάξη. 'Εβήσασε μάλιστα μίσην τού σμυτού να φλήση τόν μη στήθρά της από τού κλωδού τού πορφύ Γολιάθ. 'Ο τρώσας πύθιας εις τό όλέμια αύτό έβήσων. 'Πρώτος με τούς δύο χειρός του τάς μαγελιάς τού κλωδού και τής έκλίσε με τούστων δόμιν, ώστε διά τής ήρωσιν, τήν ή Τζιλδαν δέν έπευέσταν άπόσος με τό μαστίγιόν της. 'Ο Γολιάθ εις τήν όριάν τής άγαπημένης του ήρώχασε, άρρήδη να δαρή, ήμεινθή εις μίαν γυνίαν και τήν παρτήθη με όλέμια άλλως ίσχυως και άλλως χαράς. 'Όταν ή Τζιλδαν άνακατόνη άκούσθησεν ύπό τού μνηστήρος της, ή Γολιάθ έπος πρηγής εις τόν κλωδόν του και έμεινε επί δύο ώρας περσίον. 'Έκλεισεν; 'Έκωμάτω; Κανείς δέν ήδύνατο να θεβίωση ούτε ή έν, ούτε ή άλλο.

Μετά τρεις ήμέρας ή Τζιλδαν ήδιδάθησε και ή Μαριάνωρ ήμεινε μόνος διά να παρτή με τά θηρία κατά τήν όριάν τής παρσητάσεως. Έκ τού κλωδού τών λεόντων άπέσπασε τόν βαρυσπών τών θετών. 'Εβήσασε μίσην τού σμυτού να δαρή με κεφαλήν τού έντός τού στόματος τού Μισάου, τού κρηωτοκέρου τών λεόντων. Είς τής τήσας, ήμείνθασεν άπό τό μαστίγιόν του τά δύο θηρία να τρώζον περί αύτού, χωρίς ούτε κίν να στέφον τάς κεφαλάς τών όποιων τόν ήδον. Οι δύο έκάθισαν έμπρός του επί τών όπισθίων ποδών των, όπως α σκύλλοι σοφίας. Τά φειδία μόλις έκανόντο όταν έκάθιστο έπάνω εις τούς ώσας ή τούς κροταλάς, τών όποιων ή νοιγε τό στόμα, διά να δελξει εις τούς θεατάς πώ κρπάταται τό δηλητήριον! Τόλος εισήλθεν εις τόν κλωδόν τών πύθιας. 'Ο γοργίλας τόν ύπεδέχθη άδύαφορος. Οι χιμαρτίδες έπαιξαν μαζί του τό άρωστέρα παιγνίδιόν του, άνεβοκατέβαινον τες επί τής κώρας, ή κηδόντες εις τούς όμιους του. Μετά τών χιμαρτίδων, ή Γολιάθ, με ένα όλέμια έχθρον, τόν άνέμενε. 'Ο Μαριάνωρ, με τό μαστίγιόν εις τής χείρας, εισήλθεν ως άπόλυτος κέρως, ως μονάρχης, ως τύραννος, από τού όποιου σφδεις τών ύπκρών του τά ότόμια να ήρώση κεφαλήν. 'Αλλ' ή Γολιάθ έχε λάθη τήν άπόφασίν του.

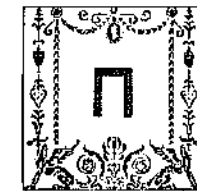
'Ευτυχώς, Γολιάθ! Μίαν τοίπιαν, διατάξεν ή Μαριάνωρ, όταν εισήλθεν εις τόν κλωδόν του, κρπάτάν τό μαστίγιόν του. 'Ο Γολιάθ τόν άνέμενε να κλεισθή τήν όριάν του. Με ένα τρομερόν πύθια όριμος κατά τού θηροδομαστού, τόν ήρωσεν εις τούς μαλωδίνους βραχιόνες του και τόν έσπυξε με λίσας, εκβάλλον άγρίαν κρηωγήν. Οι θεαταί άπελοθήσαν έν τού τόφου. 'Ο δικτατορής θηροδομαστής μάτην έπάωιν να άπαλλαγή τής άγρίας έκείνης περιπέθεως τού τρωατίου οδυροκατόντων! Δέν ήδύνατο ούτε τήν δεξιάν του χείρα να κινήσιν διά να λάθη τό περιλατρών, τό όποιον πάντοτε έφερον όταν εισήρχετο εις τόν κλωδόν τών λεόντων. 'Οταν ήρωσεί τού θηριοτροφείου όρησαν έντός τού κλωδού, με πύθιας παρκατόντος ράβδους. 'Αλλ' ήρω πλέον όργά. 'Όταν οι βραχιόνες τού Γολιάθ παρλώσαν, κατόπιν τρομερού κρηωμάτους κατά τής κεφαλής του, ή Μαριάνωρ εκάλισθη εις τό έδαφος ήμεινθής. Μετά δύο όρας έβήσεν εις τής άγκάλας τής Τζιλδαν.

'Ο θηρισός τής χάρας εις τής λίμνας τής Νέας 'Υόρκης, οι όποιοι χορηγούμενοι προς έδρευσαι.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΑΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΓΑΜΟΙ ΗΣΑΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΜΩΝ

ΠΙΝ ΑΠΟ ένα έτος περίωρα ιδούθη εις τό Παρίσι ή «Φιλική Ένωσις τής Παρισίνης Νεότητος». Μέλη τής Ένωσεως ήσαν και νέα νέα και νέα πώ ήθελαν να ίσωνθησούν. 'Πισαν όλοι ίκανοί, ήρωτικοί, σοφοί νέοι, ούτε πύθιας, αλλ' ούτε και πύθιας. 'Εδωκαν ένα χορόν και τό άποτελεσμα ήτο ότι πενήντα γάμοι ήγαμον μετ' άλλων, και κατά τής δύο τελευταίας εβδομάδας ήγινε και ή έκτύσις τών τρώων πρώτων χορών. 'Η νέα αυτή «Αίσιχη Γάμων», όπως άνωτάται, έσημείωσε μεγάλην έπιτυχίαν. Ένας άλλος χορός ήδύθη από ήρωσών και νέος άρραβός άραβόνων άνηγγέλθη.

Από τής έπιτυχίας τού πόλεμον τό Γαλλών 'Εθνος άνηρωζει διά τό πλείονα των άγίων γυναικών. 'Ο άρραβός τών γεννησίων είναι πολύ περιορισμένος και αύτό άνηρωζει τήν Κοθήσων. Πολλοί νέοι εις τό Παρίσι έχον πολύ άλλους φίλους και γνωσμούς. 'Επιστέτετο ότι περισσότεροι νέοι δια ένωμίστην τόν ήσαν τήν εύκαμίαν να γνωρίσων ένα ευρητότερον παθών γυναικόν. Πιστεύεται ότι κάποι ήρωσας ή κατόλληλος γυναικά διά κάθ ήνδρα. 'Αλλά τό πρόβλημα ήτο πώς να γίνεταί ή συνάντησις και γνωσμία τών νέων ήνδρων και γυναικών, με ένα άξιοπρεπή τρόπον.

'Η πρώτη ιδέα ήτο να χορδών όλοι οι νέοι και οι νέαι, πώ ήθελαν να προσέλθων εις γάμον, μίαν πρόσωνη χορδήσαν. Κάθε νέα με πρόσωνη χορδήσαν, έάν ήβλεπεν ένα νέον με τό ίδιον σίμα, έχε τό δικαίωμα να τού ήμείνη και να έρωσθή τό όνομά του. Τό ίδιον δικαίωμα έχε και ή νέα.

'Αλλά διά πολλούς λόγους ή ιδέα αύτή δέν έπέτυχεν. Δέν ήτο πρακτική. Και πρώτον τά κοινά ήρωσας να θεωρή τό πράγμα ως ένα μεγάλο άπειρόν και οι νέοι ήρωσιν να άντηρώσωντα να χορδών τήν πρόσωνη χορδήσαν. 'Επειτα δέν ένας νέος συναντάει μίαν νέα, παθών έκείνη να μή τόν ήβλεπεν, ή και τό αντίθετον, και φυσικά δια εύρισκετο εις δύσκολον θέτον.

Και τότε συνελήθη ή ιδέα τής Αίσιχης Γάμων. 'Ιδούθη μία όργάνωσις, τής όποίας σκοπός ήτο να διοργανώγη κάποι-κάποι χορούς, εις τούς όποιους δια ήρωσεν όσα έξήσαν να ίσωνθησούν. 'Αλλ' ήρωσας πάντοτε ή κίνδυνος να έλθουν έκει και άνεπιθύμητα πρόσωπα και δια αύτό έτέθησαν άδοτήσονται όσα δια όσους ήθελαν να γίνων μέλη τής Αίσιχης.

Διά κάθε πρόσωπον πώ ήβίητε να γίνη μέλος, έγένετο λεπτομερής έρωσιν. Έάν ήρωσας και ή παρκατόνη ήρωσία διά τήν τιμότητα τών πρόθεσών του, δέν έγένετο δεκτός.

'Η Αίσιχη όργανώθη άπό αύτό και «Εθναία Αίσιχη τής Πενήντης Κορδήσαν». Όταν ένα πρόσωπον έγένετο μέλος τής Αίσιχης έρωσεν να γυίση τί έρωσίαν έκαμιν, τί μόρφωσιν έχε, πώς ήτο ή μισθός του, πώ εταγίετο και τίν ήζον οι γονείς του. Τά τελευταίον αύτό ήτο άσποσών ένεκα τού ζήτηματος τών πενήτων. Κάθε μέλος ήτο ήρωσασμένος να δηλώσιν τήν έρωσίαν τού πιστός του. Διά κάποιον λόγον οι περισσότεροι νέοι έδίδονταν ότι ήσαν μνημονοί, ένω οι νέα κρηωτάσωντο ως στενηγόνια.

Μετά τών διακόρων έρωτήσεων ήσαν και οι έρωσι: Πόσους αδελφούς έχετε; Πόσους αδελφούς; Πόσα χορτάκια έχετε; 'Ελαφώς με κρηωνομήστε; 'Εκδιαιρεσθήτε διά κάποιαν τέχνην; Έχετε χαρμίαν ύπεροσών προτιμήσιν; Έχετε διάφορα πρόκια; Έχετε χαρμίαν προτιμήσιν διά τής τέχνης, φιλοσοφίας, ή σοφίας;

'Η διακεκομμένη 'Αγγλις πιανίστρια 'Εβελ Λεγγίνα, ή όποια έφηροσθή άπό τήν Νέαν 'Υόρκην μνητοκοδός πρώτου έρωσισθής εις τό Κάρενγκυ Χάλλ, όπου τήν άνέμενε 2,000 άνθρώπων να δαρή τήν συναντίαν της.

'Η νέα μόδα Τουντακζών εις τό καπέλλο. Είναι κομητόν με στυλά ότόμα και κοκκινά ήρωσια. 'Η μόδα αύτή θα ήρωσθή τήν άνοιξήν εις τήν Εύρωπήν.

Τι είδος χαρμίοντα έχετε; Είς ποίαν θεωσίαν άνήρτε; Έάν δια ήβίητε να ίσωνθησθήτε, τί έπαγγελμα δια έρωσισθήτε να έχη ή άντιρωσός σας; Έάν ήβίητε νέα, δια ήβίητε ως σέξων ένα διάλλοτον γορμίζον, ένα στυμπίστην, ή ένα έρωσάσων κρηωσών; Έάν σίδη νέος δια ήβίητε μίαν σέξων, ή όποια έρωσισται ως γυναικεία, ως σέξων, ή ως διάλλοτος κρηωσισθής;

'Ερωσισθήτε τά δώδεκάμια τής άνωσείας σας; Θα ήβίητε να ίσωνθησθήτε με ένα πρώτοστων άλλης θεωσισθής;

'Ερωσισται κανείς άπό σας; Θα έρωσισται κατέ κανείς άπό σας;

Είστε χήρος ή χήρα, ή έχετε πύθιας διακόπων; Έχετε παιδί; Πόσα και τίνος γένους και ήλικας;

Θα ήβίητε να ίσωνθησθήτε ένα χήρον, ή μίαν χήραν, με παιδί, ή χωρίς παιδί;

Θα ήβίητε να ίσωνθησθήτε ένα πρόσωπον πώ έχε ήδη κάποι τό διακόπων;

Τι όρος θα ήβίητε να έχη ή μέλλων ή ή μέλλον-σας σέξων; Τι όρος;

Οι ύπερωσισται κατόπιν έδίδονταν οι ίδία των προσηόνα. 'Εβήσαν τό βρος, όθως, χορμία, κρηωία ή-φθαλμών, κρηωίς, ήρωσιν, έάν ήσαν άνδρες έλεγον έάν ήσαν έρωσισθών, ή έχαν μύσασα και γένετα.

Τήν νέοντα τού χορού εις κάθε μέλος έδίδετο ένας άριθμός. Οι νέα παρσηόσωντα εις τήν μίαν πλευράν τής αίσθησής και οι νέα εις τήν άλλην. Κάθε νέος ήρωσασμένος να κρηωσθή τήν νέον πώ ήβίη και να τής ήρωσθί να χορδώνσων. Έάν τήν έρωσασε τού γούσων του και ή νέα ήδύνατο ότι τόν συναντάει, τής ήβίη τόν άριθμόν της και ή νέα έρωσεν τόν ίδιον του.

'Αγρότερα ή καθέτις δια έρωσων εις τό γορμίζον και δια έρωσιν μέση εις τά όργια τών άριθμών τού άλλου. Έτσι εις άλλην όραν ή καθέτις έμείνανεν έλας τής λεπτομερής τής όρις και τού γορμίζου τού άλλου, και έρωσιν έάν δια ήτο ή κατόλληλος σύν-τρωσας. 'Ο νέος δια ήβίηεν έάν ήρωσας πύθιας, και έάν ή νέα εις κρηωία. 'Η νέα κίνη έμείνανεν έάν ή νέος ήτο έρωσισθής, έάν έκείθεν άρεσά, και άν έλεγε ίσωνθησθή άλλως.

'Εάν όλοι ήσαν καλά, έπέστροφεν εις τήν αίσθησιν

Ἐκφυλισμός ἢ θάνατος τῆς κόμης τῶν κυμένων μαλλιών; Ἡ κατεβύσις ἐν Παρισίῳ εἶναι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι, μωσακωμένο μαλλιά.

ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΚΑΛΛΟΣ ΥΠΟ C. A. STRATZ

ΝΕΩΤΕΡΟΣ Εὐρωπαϊός δὲν ἔχει σχεδὸν καμμίαν ἰδέαν περὶ τοῦ ζωντανοῦ γυναικείου σώματος. Βλέπει μόνον τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας, εἰς ἐπισήμους δὲ ὑποδοχάς καὶ τοὺς θρακίονας καὶ τοὺς ὤμους. Μονομερῆς καὶ ἀτελής εἶναι ἡ παρατήρησις του ἐπὶ τοῦ γυναικείου σώματος, καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐχὶ γρηφόριος καὶ ἀδιατάρακτος· διότι ἡ ἀγάπη καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπων κυριόν. Περὶ τῆς μορφῆς καὶ τὸν χειρῶν δύναται ἕως ἁπλοῦς νὰ σχηματίσῃ αὐτοτελῆ γνώμην, ἀλλ' οὐκ ἔχει περὶ τοῦ λοιποῦ σώματος προέχεται ἀπὸ γενικῶς ἀναμνήσεως καλλιτεχνικῶν παραστάσεων τῆς γυναικός. Διὰ τοῦτο τὸ περὶ γυναικείου κάλλους ἰδιανῶν τὸ νεωτέρον Εὐρωπαϊκὸν στῆρξεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας παρέχει ἡ τέχνη. Ἐξαιρουμένων τοῦ κανόνος τούτου ἀποτέλουσιν ὁ καλλιτεχνικὸς καὶ ὁ ἰατρικός.

Τὴν ἄμεσον ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ πρώτη θέα γυναικείου σώματος ἐπὶ τοῦ θεατοῦ περιέγραψε μὲ ἀπαράμιλλον ψυχολόγον ὁ Γκαίτε, εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν ἐξ Ἑβδωδίας ἐπιστολῶν του.

«Περὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ γυναικείου ἐντύπωσιν ἦτο φρικίασις, λέγει ἔπειτα δὲ ἀναφανεῖ: «Ἄχ, φίλε μου, δὲν συμβαίνει ἀπὸ γε τὸ ἴδιον μὲ τὰς γνώμας μας, τὰς προλήψεις μας, τοὺς θεσμούς, τοὺς νόμους καὶ τὰς ἰδιότητες μας; Δὲν τρομάζομεν δὲν ἐν τῶν ξένων, τῶν ἀναμνήσεων, τῶν ἀναμνήσεων περιδελμάτων ἀποσπασθῆναι ἀφ' ἑαυτῆς καὶ οἰονόησθε μέρος τῆς ἀληθοῦς φύσεώς μας φανῆναι γυναικῶν πρὸ ἡμῶν; ἀνατριχιάζομεν, ἐντροπίζομεθα.

«Πρέπει νὰ σοῦ τὸ ὁμολογήσω, δὲν ἠμπούροσα νὰ ἀντιληφθῶ καλὰ-καλὰ τὸ θαυμασιόν σου, ὅτε κατέπεσε καὶ τὸ τελευταῖον κάλλημα. Τί βλέπομεν εἰς τὰς γυναῖδας; Ποῖα γυναικῆς μὲς ἀρέσκουν, καὶ πῶς συγγένομεν δια τὰ πράγματα; Ἐν μικρῶν ὑπόδημα προβάλλει κομψὸν καὶ ἀναρροισίμην; Τί ὄρατον ποδαρῆκα! Εἰς λεπτόστυχον στήθος ἔχει χεῖρον τινα, καὶ ἐκθειάζομεν τὴν ὄρατον μέσην. Σοῦ περιγράφω τὰς σκέψεις μου, διότι δὲν δύναμαι νὰ σοῦ παραστήσω μὲ λέξεις τὴν σειρὰν τῶν θελακτωτάτων εἰκόνων, τὰς ὁποίας μερῶν τὸν ὀφθαλμῶν, τὸ σχῆμα τῆς μινός καὶ τοῦ στόματος, ἐπιπρὸς ἂν δ' οἰονόησθε λόγον ἐνεποίησαν εἰς ἡμᾶς βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

ποίας μερῶν τὸν ὀφθαλμῶν, τὸ σχῆμα τῆς μινός καὶ τοῦ στόματος, ἐπιπρὸς ἂν δ' οἰονόησθε λόγον ἐνεποίησαν εἰς ἡμᾶς βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Τὰ ὄρατα, τὰ ὁποῖα συντελοῦν πολὺ εἰς τὴν ἐκφρασίαν τῆς μορφῆς, παρατηροῦνται συνήθως πολὺ ἐπιπολαιῶς περὶ τοῦ σχήματος τῆς χειρὸς ἀνατρέχει ὁ Μαντεγατάτσι δὲ καὶ ζωγράφου ἀκόμη ἀγνοοῦν ἂν ὁ δευτέρου δάκτυλος τῶν εἰναι μεγαλειώτερος τοῦ τετάρτου.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἡ πρώτη γυνὴ Γερμανίδος τῆς Πολιτείας Νέας Ἰνδίας, κυρία Φλόρα Νάι, ἡ ὁποία ἐσημείωσε διὰ τὴν γυναικείαν ὁρατὴν ἐν Νέῃ Ἰνδίᾳ τὴν περιφρασεύσαν ἐπιτυχίαν, ἀνεβλήσασα εἰς τὸ Ὑπερφυλὸν τοῦτο ἔξιωμα.

τὸ γυναικῶν σῶμα ἀντιλαμβάνεται μόνον τὸ θέλη, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς πρώτης ἐντυπώσεώς τὸν ἀσθητικῶν, καὶ ἀφίεται νὰ κυριεύσῃ ὑπ' αὐτῆς, αὐτὸς εἶναι ἀνιθικός, καὶ τὴν ἰδίαν τὸν ἀτέλειαν μεταβιβάζει εἰς τὸ ἀντιθέμενον, τὸ ὁποῖον παρατηρεῖ.

«Ὅτε τῷ 1890 περιηγήθημεν τὸ ἑσπερινὸν τῆς Ἰνδίας, συνήντησα πληθὺν τῆς Σιγκαπέρας μίαν κυρίαν ἀγγλίαν γυναικῶν καὶ νεαρῶν γυναικῶν, αἵτινες μὲχρις ὁμορφῆς γυναικῶν διηρῶντο εἰς τὴν ἀγορῆν. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἦτο τὸ ὑπὸ τῷ Γκαίτε περιγραφόμενον συναίσθημα τῆς ἀνατριχίσεως, προσέβη ἐκ τῆς θέας γυναικείας γυναικῶν ἐντὸς νέου δι' ἐμὲ περιβόλλοντος καὶ εἰς τόσον πλήθος. Μετ' ὀλίγον ὅμως ὑπερβύσας παρὰ τινος κοριθίου κορμὸν ἀλλήθως κλασικῆς εὐμελείας, ἡ ἀρτία διὰ τὴν ἀσχημίαν, ἣτις ἔβω ἐπεδεικνύετο ἐν ἐλῆ τῇ ἀδωότητι τῆς, καὶ ἐνόησα ἔξαρται διὰ τὴν περισσότερην γυναικῆς καλῶν τῶν ὁμορφῶν τῶν ὁμορφῶν ἐάν τὸ ἐπιτρέπη ὁ αὐτός.

Παράδοξος εἶναι ἡ μεταλλαγὴ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ὑποστῇ τὸ συναίσθημα τῆς ἐπιφρασεύσεως ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Κόρη Εὐρωπαία ἐρωτήσα ἕνα καταληφθῆναι μὲ τὸν νικητῶν γυναικῶν τῆς, ἀλλὰ δεκτικῶς ἔξω μὲ εὐχάριτον γορῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐρωτήσασα ἐν μέσῳ ἐσθίοντων γορῶν, «κύριος μὲ» ἐνδυσκασίαν περιελάττω ἐν μέσῳ φράσεων ἀσθάνονται πολλὴν στενοχωρίαν καὶ δυσἀρέσειαν.

Ἐἰς τὴν Βαταβίαν, ὅπου εἶναι αἱ κυρίαι περιβάλλουσιν τοὺς γυναικῶν πόδας τῶν διὰ μικρῶν χορσοκεντήτων σανδαλίων, ἐθεωρήθη ἀρεπέεις ὅτι μία ξένη ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, φορούσα κινὰς μεταξοῦς περιγυμίδας καὶ ἀκροβῶς διὰ τῆς περικαλύψεως ἐπελάττωσε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τούτου τοῦ μέρους τοῦ σώματος τῆς.

Ἐν παιδῶν δὲν ἐνουθιά ὄταν τὸ βλέπομεν γυναικῶν, ἀλλ' ἐρωθεῖ ἂν φρασεύῃ φρεσὸν μόνον. Κόρη καλῶς ἀνατραφεῖσα δὲν θά ἐρηθισθῆναι ὡς εὐκόλως διὰ φρεσὸς, θά ἐρωθεῖσθαι ὡς

ἐπὶ τὸν ὀφθαλμῶν, τὸ σχῆμα τῆς μινός καὶ τοῦ στόματος, ἐπιπρὸς ἂν δ' οἰονόησθε λόγον ἐνεποίησαν εἰς ἡμᾶς βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Τὰ ὄρατα, τὰ ὁποῖα συντελοῦν πολὺ εἰς τὴν ἐκφρασίαν τῆς μορφῆς, παρατηροῦνται συνήθως πολὺ ἐπιπολαιῶς περὶ τοῦ σχήματος τῆς χειρὸς ἀνατρέχει ὁ Μαντεγατάτσι δὲ καὶ ζωγράφου ἀκόμη ἀγνοοῦν ἂν ὁ δευτέρου δάκτυλος τῶν εἰναι μεγαλειώτερος τοῦ τετάρτου.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

πάντως ἂν γυναικῶν μέρος τοῦ σώματος τῆς. Ἡ λεγομένη ὑποφρασεύσεως μετέφερε τὸ συναίσθημα τῆς αἰδοῦς ἀπὸ τῆς ψυχῆς εἰς τὸ σῶμα.

Θεωρῶ περὶ τὸν ν' ἀναφέρομαι καὶ ἄλλα παραδείγματα εἰς ἐπίφρασιν τῆς γνώμης μου, δικαιώματα δὲ νὰ συμπεράσω ὅτι τὸ συναίσθημα μὲς τῆς αἰδοῦς εἶναι ἕμμελον, ἐνὸς τὸν αἰσθητικὸν τὸ συναίσθημα τῆς κοσμιότητος ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἐκ τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμων τῶν ἐπικρατούντων περὶ ἡμᾶς.

Οἱ ἐν Ἰδρύσει καταδικάζομεν ἀσυνειδήτους τὸ γυναικῶν εἰς τὴν φρασίαν, ἀλλ' εἰς τὴν τέχνην θεωροῦμεν τὴν παρῆσαν αὐτοῦ ἐπιφρασεύμενην καὶ ἔχουσαν αὐτὸ διαρκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν. Διὰ τοῦτο, ἀγνοοῦντες τὴν φρασίαν, κρινόμεν τὸ κάλλος τοῦ γυναικείου σώματος μὲ τὸν κανόναν τὸν ὁποῖον περιελάβομεν ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς τέχνης. Ἄλλ' ἔδω πάλιν δὲν λαμβάνομεν διόλου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀντιληψίς τῆς γυναικῆς ἐν τῇ τέχνῃ ὑπόκειται εἰς συρμὸν τινος, εἰς παράδοσιν, ἣτις δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ κάλλους καὶ δὲν δύναται νὰ μετενεργῆ ἀνεξέτητος εἰς τὴν ζωὴν.

Κρίνομεν τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου ὄρατον ὅπως εἶναι. Ἄλλ' ἐάν ἐνεδύετο κατὰ τὸν σημερινὸν συρμὸν, θά εὐρίσκαμεν τὸ παράδειγμα αὐτῆς φρικώδες, διότι ὑπὸ τὰ ἐνδύματα θά ἤβλεπαν ἐπιφρασεύσεως ἀκόμη τὸ πλάτος τοῦ σώματος.

Ἐάν κρινόμεν ὄρατος ἀπ' ἐνός μὲ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἀπ' ἐτέρου δὲ λεπτοερῶς κυρίαν ἐνδεδυμένην, πρῶτον νὰ συμπεράσωμεν ἐκ τούτου, ὅτι εἶναι αἱ λιγυρᾶ γυναικῆς γυναικῆς εἶναι ἀσχημαί, διότι δὲν ἔχουν τὴν τελειότητα τῆς Ἀφροδίτης.

Ἄλλὰ τούτο δὲν εἶναι τὸ ἀληθές, ὅπως ἐπιβεβαιῶ ἡ πείρα. Ἐνευθὴν ἐξαγομεν ἄλλο συμπεράσμα, ὅτι ὁ καθ' ἑαυτὸν ὁμορφῶν τῆς Μήλου δὲν δύναται ἀδδὲ δικαιώματα νὰ ἐξαγάγῃ οἰονόησθε συμπεράσμα περὶ τοῦ σώματος ζωντανῆς ἐνδεδυμένης γυναικός.

Καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη λαμβάνομεν, ἐν ἀγνοίᾳ μας, ἀρχαίους ἑλληνικοὺς συρμούς ὡς μετῶν πρὸς κλίαν νεωτέρων καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ τῆς ζωῆς ἀκόμη, ὅπου αὐτὴ ἐμφανίζεται εἰς ἡμᾶς γυναικῆ.

Ἐν παραδείγμα: Εἰς ἑλῆν τὴν κλασικὴν τέχνην, καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, δύο μόνον πλαστικὰ ἔργα εὐρίσκονται παρῆσαντα γυναικῶν ἀνδρα φέροντα μύστακα, δηλαδὴ ὁ «ἐνήσοκον Γαλιῆς» καὶ ὁ Γαλιῆς τοῦ συμπλέγματος «Ἀρρίας καὶ Πάτρως». Ὅλα αἱ ἄλλα μορφαί εἶναι ἡ ἐντελῶς γενεοφόροι ἢ ἀγένειοι. Ὅχι οἱ «Πλάγιες αὐτὲ οἱ Ρωμαῖοι συνέβησαν νὰ μυστακοροδοῦσιν, εἰς δὲ τὰ μνημονεῖθῆνα γλυπτικὰ ἔργα διὰ τοῦ μύστακος χαρακτηρίζεται ἴσα ἴσα ὁ βάρβαρος. Ἐνὸς δὲ παρ' ἡμῶν γλυπτικῶς μυστικῶν συναντῶνται καθ' ἑκάστην εἰς τὸν καθημερινὸν βίον, εἰς τὴν τέχνην ἑλλείπων ἐντελῶς, ἐκτὸς μόνον εἰς τὰς προσωπογραφίας τῶν πρωταγῶν ἢ τῶν ἀνδριάντων ἢ θῆα μύστακος εἰς γυναικῶν σῶμα μὲς ἔμποικε παρῆσαν ἔντυπων, εἰς τὸ πνεῦμά μας ἐπέχεται ἡ ἰδέα οὐχὶ τοῦ ἐκ φρασεύσεως γυναικῆ, ἀλλὰ τοῦ ἀπογυμνωθέντος ἐκ τῶν ἐνδεδυμένων σώματος, τοῦτο δὲ διότι οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἔστρεψον μύστακος.

Τὰ λεγόμενα ἀνεφρασεύονται μόνον εἰς τὴν μορφήν· πολὺ δυσκολότερον εἶναι ἀκόμη ν' ἀπορραθῆ κανεὶς περὶ τοῦ κάλλους τῶν χρωμάτων, διότι ἡ τοιαύτη κρίσις ἔχει ὅλους διόλου ὑποκειμενικῶν χαρακτηριστῶν, ὡς γνωρίζουσι ὅσοι ἔχουν ἰδέαν τινὰ τῆς χρωματικολογίας καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπινου ὀφθαλμοῦ τούτο κάλλιον παντός ἄλλου γνωρίζουσι αἱ γυναῖκες, αἵτινες διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρμονικῶν χρωμάτων τῆς περιβολῆς αἰσθάνονται ὁμορφώτερος τὰ θέληγητῶν ἢ ἀποκρίνεται τὰ ἐλαττώματά των. Ἀκόμη δὲ δυσκολότερον εἶναι ν' ἀναβῶμεν τὸ κάλλος τῶν κινήσεων, διότι αἱ περισσότερα ἀποκρίνονται ὑπὸ τῶν ἐνδεδυμένων.

Ἄλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὄρατον, τὸ ὁποῖον βλέπομεν καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ γυναικείου σώματος, οἱ περισσότεροι δὲν τὰ παρατηροῦν μὲ τὴν ἀκατομῆσιν ἡ προσοχῆν, διότι δὲν εἶναι συνειδητῶν τὸ ὄρατον τῶν. Ἄς ἀναμνήσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς, τοὺς ὀφθαλμούς, τὰς χεῖρας πολήσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς, τὸς ὀφθαλμούς, τὰς χεῖρας ἀπόντων προσώπων, τὰ ὁποῖα συναντοῦμεν καθ' ἑκάστην. Οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν δὲν δύναται ν' ἀνεύρουν εἰς τὴν μνήμην των τὸ χρῶμα τῆς κόμης

Ἡ Δις Αλκατρεῖνη Βάν Χουέλου, κατὰ τὴν σφόδρην κινωτικὴν ἐμφάνισιν τῆς, γενομένης εἰς μίαν ἐσπερίαν, ἐπέβλεψεν ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῆς. Οἱ Βάν Χουέλου ἀνήκουσιν εἰς τὴν μόνιμον Ἀμερικανικὴν περικλίαν τῶν Παρισίων.

καὶ τὸν ὀφθαλμῶν, τὸ σχῆμα τῆς μινός καὶ τοῦ στόματος, ἐπιπρὸς ἂν δ' οἰονόησθε λόγον ἐνεποίησαν εἰς ἡμᾶς βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

Τὰ ὄρατα, τὰ ὁποῖα συντελοῦν πολὺ εἰς τὴν ἐκφρασίαν τῆς μορφῆς, παρατηροῦνται συνήθως πολὺ ἐπιπολαιῶς περὶ τοῦ σχήματος τῆς χειρὸς ἀνατρέχει ὁ Μαντεγατάτσι δὲ καὶ ζωγράφου ἀκόμη ἀγνοοῦν ἂν ὁ δευτέρου δάκτυλος τῶν εἰναι μεγαλειώτερος τοῦ τετάρτου.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Ἐν γένει λοιπὸν αἱ περὶ τῆς κεφαλῆς, τοῦ προσώπου καὶ τῆς χειρὸς κρίσεις μας εἶναι ἐπιπολαιαί, μολοντά καθ' ἑκάστην βλέπομεν πληθὺν τῶν μερῶν τούτων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν μόνον ἰσορροπίας παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τινα ἐκ τοῦ θαυμάσιου καὶ τῆς στάσεως· ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦμεθα εἰς ἀόριστον ἀντιληψίαν, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιπολαιῶν παρατήρησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων.

ΑΠΟ ΤΗΝ Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΓΑΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΑ ΕΠΙΤΥΧΕΣΤΕΡΑ οὐνοκίετα δὲν εἶναι συνήθως τὰ λεγόμενα ἐξ ἔρωτος. Διότι εἰς πολλὰς περιπτώσεις μὲ περιέργεια, μὲ ἰδιοτροπία ἐκλαμβάνεται ὡς ἔρωτος. Οἱ ἀφροενεμένωι δηλαδὴ διατελοῦν εἰς μίαν κατὰστασιν μῆθης, διὰ δὲ αὐτὴν παρῆλθῃ, διὰ κρυψῶν ἢ παροδικῆ φροντίᾳ, εἶναι ὅταν ξένοι μεταξὺ των. Ὁ ἀληθινὸς ἔρωτος δὲν πεθαίνει. Διότι δὲν καθυστερεῖται ἀπὸ κατὰ προσοχῆν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀκλήρητον θέλησιν, ἀπὸ τὴν πλοῖον ἰὸν ἀγαπῶντος, θεωροῦντος λερὸν καὶ ἀπαρῆσιν τὸν δεορὸν του. Ὑπάρχουν αἰζύγοι, οἱ ὁποῖοι ἀνεπίψαν τὰς ἀρετὰς αὐτῶν, καίτοι ὁ γάμος των δὲν ἦτο «ἐξ ἔρωτος». Ποῖα εἶναι τὰ ἔπλα ἔρωτος μὲ τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ νικήσῃ κανεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν, ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀρμονίας καὶ εὐτυχίας; Ἡ θέλησις καὶ ἡ πίστις. Τέτοια θέλησις καὶ τέτοια πίστις οὐρανῆ κανεὶς ἰδίως σὰ χωρεῖ. Μία χωριστασοῦσα ἡμορφὴ παρῆσεται ἐκείνων ποῦ τῆς διὰλεξαν οἱ γορφοί τῆς. Δὲν τὸν ἔξερε καλὰ-καλὰ. Δὲν προηγήθη ὅτι εἰδὲλλον, ὅτι οὐνευθῶσις. Ὁ ἔξωτος αὐτῶν, μόλις ὁ παπᾶς τοὺς

ἐλλογῶν, γίνεται δικός τῆς. Τὴν ἐπομένην καὶ ὁ ἀνδρας καὶ ἡ γυναῖκα ἔχουν τόσον πλέξει τὰς ἰσχύεις των, ὥστε θά ὑπερηφίζετο μὲχρι θανάτου ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Διότι ὁ ἕνας εἶναι γιὰ τὸν ἄλλον ἡ τιμὴ του, ἡ ὁποία τιμὴ, ἔχει μίαν ὄψιν, ἕνα πρόσωπο. Πῶς ἤρθῃε τὸ λουλοῦδι τῆς ἀγάπης μέσα σὲ μὴ νύκτα; Πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ θαῦμα; Πῶς ἐδημιουργήσε μὴ κινουμένη συνείδησις ὁ ἀνθρώπος ἀρετῶν, ὥστε νὰ ἀνοίγῃ τὴν καρδίαν του διάπλατι σ' ἕνα ἄλλο πρόσωπο, ποῦ ἔρχεται νὰ μῆψῃ στὴ ζωὴ του; Διὰ τῆς θελήσεως, διὰ τῆς πίστεως. Διότι πιστεύουν εἰς τὴν ἰσχύτητα τοῦ γάμου. Διότι γι' αὐτοὺς ὁ δεσμός αὐτῶν εἶναι θερησιετα. Αὐτὴ ἡ δύναμις, αὐτὴ ἡ πενθαρχία ἐπὶ τοῦ ἐαυτοῦ μας εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ κάθε τι ποῦ κοινῶς ἀνομιζόμεν ἔρωτα. Μόνον σ' αὐτὴ τὴν πίστιν ἠμπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ ὁ δικός ἀκλήρητος. Ἄλλὰ πόσα κοριθια οὐνευθῶν, νεωπερῆσιον ἔχουν τὸ θερησιετικὸ αὐτὸ αἰσθημα;

Η ΚΥΡΙΑ ΠΟΥ ΘΥΒΥΡΕΙ

ΤΑ ΕΥΓΕΝΙΚΑ ΠΙΣΘΗΜΑΤΑ

ΥΠΟ GUY DE MAUPASSANT. -- ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙΤΗΣ ΚΟΥΛΑΠΙΔΟΥ

Οι πτερωτοί της πόδες δέν ηδυνήθησαν να τινυ σώσουν διά της φυγής. Και ή Ελαφς αυτή έφρονέθη εις τή όρη του 'Αδριαντάκ και εκραμίσθη από τή όριά της κέρατα.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ αυτό μοε έ-
τωχε κατά τό 1882. 'Ηρόδημη
άπ' τό ταξείδι μου και ήμωιν
επιλομήκος στή γροιά ένός
άδειου βαροσιού. 'Επανέλειπα
τήν πόρτα, με τήν έλπίδα να
μείνω μόνος και να κοιμηθώ,
διαν άνοιξη άμείως με όρημν
και άκούω μια φωνή να λέγη:
—'Προσέχετε, κύριε, θρη-
σώμασι στή διατανώσοσι τών
γραμμών και τό ακώλαται ει-
ναι πολύ ψηλό. Μιά άλλη φωνή

να άπάντησε:
—Μη φοβείσαι διόλον Λόρα. Σιτηίζομαι
καλά στή χέρια μου.

Κατόπιν ένα κεφάλι καλοχτειομένο φάνηκε
μ' ένα σιρογγυλό καπέλλο κ' ένα λαχά ασμα, τό
όποιο σιτηρίζεταν αε ήνδ χορδρά Ξόλινα σιτη-
ρίγματα.

—'Όταν λοιπόν ό άνθρωπος μπήκε, βλέπω να
φάνηται όλόκληρος με φαρδύ παντελόνι και με
τά δυό πόδια Ξόλινα, ένώ ένας άλλος μικροσκο-
πικός τον ήκολούθησεν άμείως και τον ρώτησε:

—Αισθάνεσθε καλά, κύριε;

—Μάλιστα, παιδί μου, είμαι καλά.

—Τότε, ιδού τά δέματά σας κ' ήτι άλλο ποδ
δύσατε.

Κ' ένας άσηρέτης, ό όποιος φαινόταν σάν πα-
λαιός σιταιοσιτικός, άνέβηκε τελευταίως, φέρον
σά χέρια του ένα δέμα τυλιγμένο με μαύρα
χαρτιά κ' ένα δίχτυ με μερικά πράγματα μέσα
και τά έβαλε κοντά στον άνάτηρο.

—Ιδού, κύριε, λέγει, αυτά είναι τά πράγμα-
τά σας. Έδώ μέσα είναι τά ζαχαρωτά, ή κοφίλια, ή σάπιτζε και τό του-
φέκι.

—Καλά, παιδί μου, εγχαριστώ.

—Καλό ταξείδι, κύριε.

—Εγχαριστώ, Λόρα, εγχαριστώ.

—'Ερωταν οι άλλοι κ' έδλεπε μόνον τον γείτορά μου.

Φαινόταν ιριάντα πένη περσιον έτών, άν και τά μαλλιά του ήσαν
σχεδόν άσπρα. 'Ηταν παρωσιμος ορημένος, τά δε μονοτάκια του, μαύρα
και αυανά, έδειχναν άνθρωπο με θέλησι και δύναμι ζαχαριστός.

Σκούπισε τό ίδρομένο μέτωπό του και με κίτταζε με περιέργεια.

—'Ο καπνός σάς περιάζει, κύριε; με ρώτησε.

—'Όχι, διόλου. Και άρχισε να καπνίζη.

Αυτή ή φωνή, αυτή ή ματιά, αυτό τό πρόσωπο ποδ ήσαν γνωστά. 'Αλ-
λά πώς και ποτε δέν μπορούσα διόλον να θυμηθώ. Μάλιστα ήμωιν απολύ-
τως δέβαιος, ότι είχα συναντήσει και άλλους τον άνθρωπο αυτό, του είχα
μιλήρη, του είχα σιτζε τό χέρι. Ταύτο ήμωις θα συνέβη πρό πολλού, γι'

'Ο δεσιμύς του πάγου.—'Ο ποιητής Τσαφλες, παρά τό Γουάβλου, της Μασσαχουσέτης, δαου κίστων
τόν πάγου διά τήν ένυποθήκεσίαν του.

αυτό και κάθε άνάτηρος γάθηκε εντελής μέσα σά χροόν. Προσπαθούσα
να θυμηθώ και, με άσπυρώς δέν τό κατορθώνα. 'Αλλά και αυτός έπι-
σης με κίτταζε, σάν να ζητούσε να με αναγνωρίση και με προσοχή με έ-
δλεπεν όσάκις έγώ έκαμνα πώς σιτηζω τό βλέμμα άλλού. Τά βλέμματά
μου επανειλημμένως διατανωρόθησαν επί μια όλόκληρη ώρα, με τή θε-
βαιότητα πλέον πώς είμεθα γνωστοί πρό πολλού.

—'Επί τέλους έλαθε τό θέρος και τό ποδ:

—Κύριε, ανγγυόμημη, βλέπέμεθα τόσην ώρα και ποδ φαίνεται, ότι
είμεθα γνωστοί. 'Ελπίζω να μη άπαύομαι.

—'Ο γείτονάς μου άπήνησε με εγχαριστοί.

—'Εχετε δικαιο, κύριε. Πώς όνομάζοθε, παρακαλώ; 'Όνομάζομαι

'Ερρίκος Μοντελαίρο, δικαστής.

—'Εδύσατε μερικά λεπτά, κατόπιν με κίττατε άδευδύτητα εκούνησε τό
κεφάλι του.

—Βέβαια, σάς έχω συναντήσει σιτθ Πορνακέλ άλλοτε, πρό του πολέμου.

—Μάλιστα, κύριε. Τώρα θυμηθήκα και τό όνομά σας.

—Είπαθε ό όπολοζαγός Ρεβιλιέρο.

—Μάλιστα! έπήρξα άκόμη και ό λοχαγός Ρεβαλιέρο, μέχρι της ήμέ-
ρας ποδ έγρασα τά πόδια μου και τά δυό μου πόδια με μια σφαίρα. 'Αχ,
ή καταραμένη εκείνη ώρα.

Κι είπαμε πολλά, άπό γνωρισθήκαμε πάλι.

Θυμώσαστε άκόμη, σάν τώρα, τον άλλοτε γνωρισμένο και λεπτό εκείνο
ρέο, ποδ άδηγώσθε τό χορδ με τόση δεξιοτήτα και χάρι, και ποδ ταίριαζε
πολη τό όνομα ποδ του είχαμε δώσει ώς άνεμοσασθόβιλος. 'Αλλά μια όρασία
εικόνα μοίσατε ζαχαρισμένη σά μυαλό μου, με μερικά άκόμη επεισόδιά
της, μια ιστορία, τήν όποιαν θα θυμώμαι αιώνοσις, σά γλυκό και άμωρο
δύεισο, ποδ όσα χροόνια κ' ήν περάσθη, σ' άρνινει στή μνήμη σου, στή φηγή
σου, και ποδ δέν περνά, ποδ δέν ξεχνιέται ποτέ.

—'Ηταν έρωτευμένος τότε. 'Επανέμωσα τήν έντίπισιν βαδισά στή
μνήμη μου, αλλά τίποτε περσοσίτερον.

—'Αχ, λίγο, οι οκτιές άμωροσώθησαν σά μυαλό μου και έβλεπα μπροστά
σά μάτια μου τήν όρασία σοσφή της κόρης εκείνης.

—'Υστερα σκέσθηκα και ι' όνομά της: Δεσποινίς ντε Μαρτάλ. Τώρα
θυμηθήκα και όλόκληρη τήν έρωτική της ιστορία.

—'Ηγαθόντο πρό δύο περσιον έτών, διαν τούς έγνωρίσα κ' είχαμ μόλις
απομώσωνισθη. 'Ηταν ένα ζευγάρι σπάνιο κ' έχόρουν πάντα μαζί. Σέ λί-
γους μήνες έπρόκειτο να γίνη ό γάμος κ' ήσαν εις όλα εδευρημένοι. 'Από
τότε δέν τούς είδα ποτέ, αλλά τούς έβλεπα πάντα σά μια ζωντανή εικόνα
μέσ στή φαντασία μου και τούς επανάσωνα.

—'Εσπερα τά μάτια μου πρός τό δίχτυ και σά πακέτια, ποδ είχα μα-
ζέ τον, και τά όσαία του είχε φέρει ό ύληρέτης έως τό τρανό και του εί-

'Η Πόκα Νέγκρι μετά του νέου της διεθυντού Ραούλ Γουέζ, διά τό Έργον ε'Ανα-
τολικός του Σουέζ.

πε: «Αυτά είναι τα πακέτα σας. Έδω είναι τα ζαχαρώδη, ή κολόκα, ή σάλπιγγες και το τσιγάρο μου. Έξω είναι, είπα, ή νέα εκείνη κόρη έντυφρεύθη τον μηροτήρα της, πούν αυτός πάθη το δυνατήμα για γάμη τα πόδια του και θά έξη τσος και τρία παιδάκια τσος, γ' αυτώ και τσος πηγαίνει τα πράγματα αυτά. Τα ζαχαρώδη είναι για τή γυναίκα του, ή κολόκα για τή μικρή του κόρη και ή σάλπιγγε και το τσιγάρο για τή του άγρια.

— Έξαφρα τον φρόνημα: — Έχετε παιδάκια, κύριε; — Όχι, μου άπαντά. — Σας ζητώ συγγνώμη για τήν ερώτησι, επανέλαβα. Ήκουσα τον ύπνυρη, που οās σπυδάσσε να οās όμιλη για τή παιγνίδια κ' έθανιάσθη πώς είσθε πατέρας.

— Όχι, ενυθόσσε με' άλλα λεπτά, ούτε κάρ πατριεύσσε είμαι.

— Αλήθεια; Αλλά πώς; είπα με έκπληξι. — Όταν οās έγγυώσσε είσθε άρραβωνιασμένος κ' έπρόκειτο να γίνου οι γάμοι σας. Βέβαια, άρραβωνιασμένος με τήν δεσποινίδα νι έΜαντάλ, δέν είναι;

— Μάλιστα, κύριε. Έχετε θανάσιο μημοριεκό.

— Άκουσα μάλιστα, δι ή δεσποινίς μετá λίγο καιρό έτέλεσε τούς γάμους της.

— Πραγματικώς, πατριεώθηκε τον κύριον... νιέ Φλερέλ.

— Πώς συνέθη αυτώ; Ήκουσα άκορη, δι είχατε τότε τραυματιωθή σιδόν πόλεμο.

— Τόν έάντιασα κατá πρόσσσιο. Ήταν καυκόκκινος, από τιαραχή τσος.

— Μοθ άπάντισε τόσο αγανά, που μόλις σχεδόν άκουα τή φωνή του.

— Να, είχα γυρίσει από τον πόλεμο, τραυματιεύσσε και δυνατήσσε, ζωής πόδι. Δυνατήσσε μου φροτό και διπλό για μένα. Είχα παρασημοφανή τελείως και δέν έδέξθηκα ποτέ να κάμω γυναίκα μου τήν κόρη εκείνη. Ήταν άδύνατον. Θά ήμουν πινάλλιος άν τó έκαμνα, καίτοι αυτή έλέμμε. Όταν πατριεώσσε κανείς, κύριε, ενώρει για πάντα τή ζωή του με τόν αντισφρό του.

— Όλες του της μέρες, δίεσ του της όφες, δια τον τα λεπτά, και άν ó άνθρωπος αυτός είναι παρασημοφωμένος, άν έμένα, θά κάμη δυνατή και τή γυναίκα του και τόν έαυτώ του και τή παιδιά του. Μάλιστα, κύριε. — Όσο κ' άν άγαλή κανείς δυο κ' άν δέχεται να θνασώθη, γρηγορα θά μετασώθη και θά αιδοανθή τή δυνατήμα του. Φαντασθήτε να έλεψη κανείς διακόσις ένα άνθρωπο ος έτείο ζάτι, άνθρώπο χωρίς πόδια. Δέν είναι φριετό;

«Οί υιοί του Θεού έβδον τας θνητέρας τόν άνθρωπον και τας εθνούς φράσεις. Τό σμιλεγμα του καλλιτέχου Δανυή. Τσέσσε Φοίντες, τό όπισον ένελεπνυθή από τούς φροσιούς πιδάκας του Έθνεκόδ Ηόρωαν Γυέλλωσάσσαν. Τό άγαλιον ηγοράσθη από τας στας της Γκαράντ Σάντρα, δια να κοσμήσση τό Μουσείον της Ούασαγκάίνος.

— Βαίωθησε για μερικά λεπτά. Εβόσσε πώς είχε δικαιο. Πώς έερε δια τήν αλήθεια, με δια τήν φροσική του άπείθεια.

— Και ή Κα Νιέ Φλερέλ είναι εδινός;

— Ναι, είναι πολύ εδινός. Ο ούςυγός της είναι πολύ καλός.

— Έχει παιδάκια;

— Μάλιστα. Έχει τρία, δύο άγρια και ένα κορίτσι. Για τείνα είναι, που πέσση τα παιγνίδια αυτά. Ο ούςυγός της κ' αυτή είναι καλό και ειλκοινείς φίλοι. Αισθάνουμαι πώς με αγαπούν πολύ κ' ενώ τούς ζαιρεούς.

— Τό τραίνο ζαιαμίησε σιδόν Άγιο Γεωργιά. Έτοιμάσθηκα να τού προσφέρω τόν δουκιστό μου, για να τόν βοηθήσω να καθέθη, αλλά έξαφρα διό ζέρμα ήσαν έτοιμα να τον σιηρέσση κατá τήν άνοιξη πόδια του τραίνου.

— Και ημέρα, άγασθηέ μου, Ρεβαλιέ.

— Ω, και ημέρα, Φλερέλ.

— Ηίω από τον Φλερέλ μία γυναίκα άνοσηρη μειδιούσα, όφραία και μεγαλοσρεψής, και τόν ζαιρεάσσε με να γαιτωμένα της δάχτυλα. Ήταν ή κόρη Φλερέλ.

— Μία μικρή κόρη κατá της ηθοόσε από γαρά και τα δυό μικρά άγριαίνα έβλεπαν άνθρώπονα τό δίχτυ με τή παιγνίδια, που κριτούσε ό πατέρας του.

— Όταν ό άνάπηρος κατέθηκε από τό τραίνο έη άίχσε ενυθιλημμένος τα παιδια κ' έστρεφα μιλών δια σιδ άνταίηρη, άν με ούκαγέσσε εδινός κ' έξη αντίδησαν.

(Μετá φ.) ΚΑΙΤΗ ΚΟΥ ΑΠΗΛΟΥ.

ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

— Όλοι οι μεγάλοι άνθρωποι είναι, τρώπον τινά, επανασωμένοι.

— Μία καλή πρξίς είναι καλλιτέρη, παρ ό καιόν θεωρία και ύποθέσει.

— Ένός ή όδύμης του πνεύματος έσπερόλλει τήν τού σώματος, ούτω και τή θεία του τού είναι μεγαλιτέρα από τή του σώματος.

— Ποτέ ό άνθρωπος δέν είναι μονήρης, άν είναι ευρωδισωμένος με εύγερείς ιδείας.

— Τό μεγαλιτερον έγκλημα είναι ή παραθέσις της αλήθείας.

— Ό,τι δύναιται να συμβή εις ένα, δύναιται να συμβή εις δύο.

— Ήρώσσε να γράψης όχι ποτέ, αλλά άλλωδύσσε.

— Δέν είναι ό θάνατος, αλλά τό θνήσκεν ή άρρωσία.

— Μεταβάλλει εις άλιον ό έπιπτεμένος πιστήν γυναίκα.

ΚΡΥΦΑ ΔΑΚΡΥΑ

Μιάς ροδιωγής δροσής γλυκοχάριμα Δέν έξω πός και τί. Μέο' στη χωρά μου, Πλημμύρησαν τα δυό μου μάτια δάκρυα της (πέρες ζάμου.

Κ' ήταν δειλιό- χορό ένα λήγεμα, Πωδ στον ματιών—δέν έξω πός, τήν άσση, της θλίψης όγρη άπάντεχο κ' άνάβρσσε τό (πρώτο δάκρυ

Ήλιε κ' ένα θαλάσα, κάσση άπόδραδο, Η' ώρσίσση πατέσ παιά να μην κλάισ, Κ' έ,πυ καυός και πόνος μέσα μου έρρσση, να (μη τόν λείω.

Κ' έμσσε με τυχηά, κάσση μεσάνυχτα, Τά κλάμα τ' άκριτό διαθεά να κλείνω, Και δίχως ένα δάκρυο κάρ να φράνεται, δάκρυα (να ζώνω.

N. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (Λαίψης)

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ!

Τά μάτια σου, ή τα μάτια σου, τα μάτια! Πωδν ήδονν και πωδν όμιών άγούτασσαν πα- (λάτια

Καθός έχτέ τ' άγνάτνα κάρω άπ' τό φώσ της (μέρες

Μοθ φάνταξαν διάνοχη σα μυστικό ένα τέρας, Πωδ φεγγοδλημένα σάν άστέρι

Γά να πλανήθη, μός φράξ καστέρι. Τά μάτια σου, ή τα μάτια σου. Πωδ' έρχονται (ποδ πάνα;

Πός πρσσιλόνονται; Κλειστά σάν είναι, πός κω- (τάν;

Κρόβουον μιά δίχη που άδουση γυλιέει και φράξει Κ' ή μέρα μωός σά μάτια σου γλωρή παρσσησζει.

Τά μάτια σου, τέρσσιο διαλαστέρι, Γά ποκός να στήνον τό καστέρι;

ΑΛΗΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ—ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

ΠΡΟΣΜΟΝΗ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

Διάπλατη ή όφρα σιδό βορηά τή μένη άφ- (σμήνη

κ' ή στραία που θά 'ρχόσσενα θιαπη κ' έμψω- (μένη

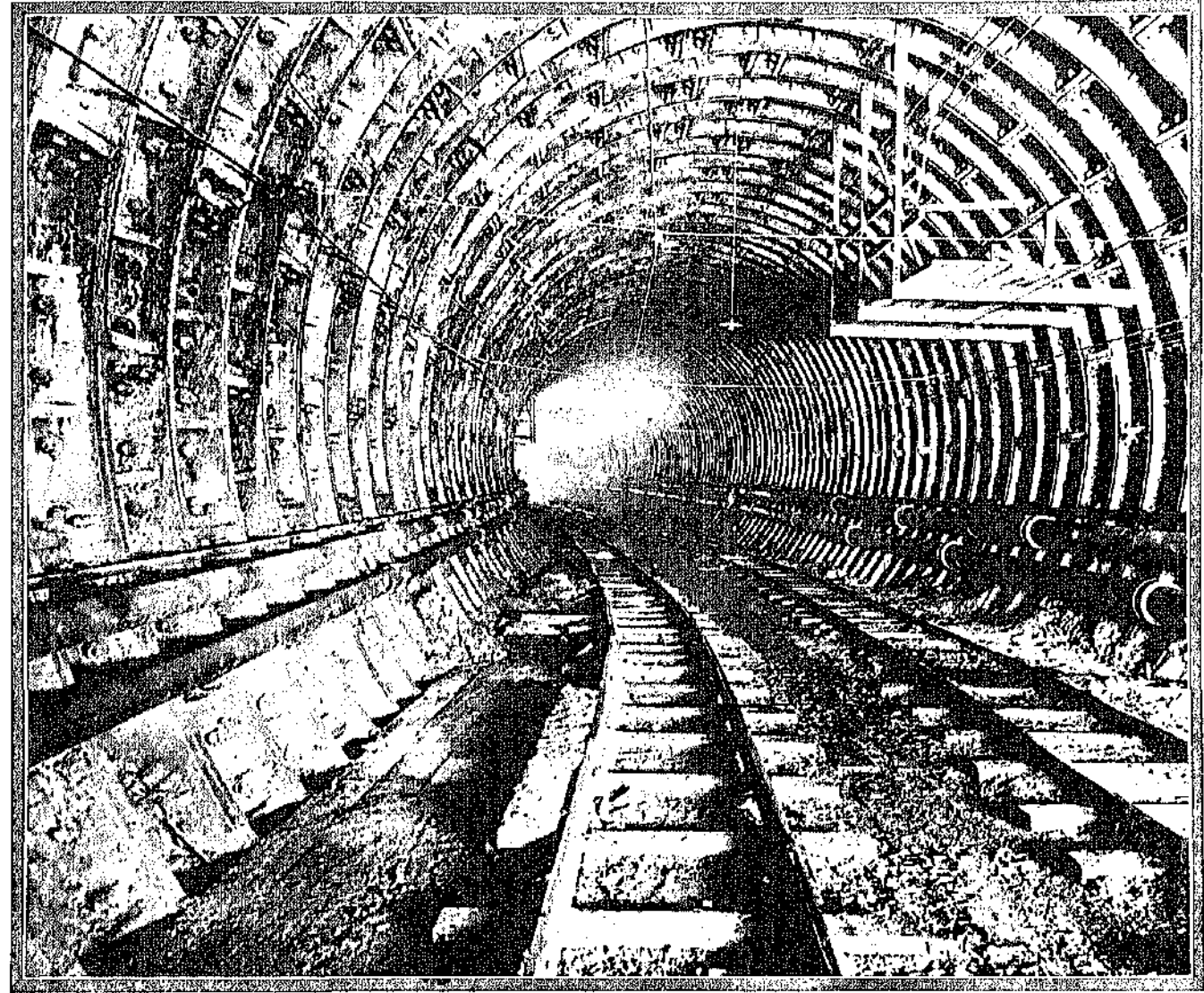
Μέ γέλασε τό σάθημα, με τόν Άποσπερή, Διες να στέσω άμίλητος μέο' σιδό ποδ (σάπι.

Μέ γέλασε τό μύθημα των ίσων της κατέρας και να κλαιδά των αλατιών, που σιγαλαξ' ό (αγής.

Κα τ' άργυρο τρεμοάιλιμα των άστρων μ' (είχε κίετες

τή βασιμένη μου φροξή, τήν πονεμένη σέψη- Άπύσε με πρίμενα σιδό σάπι μου, Ροδούσα, (ός ποσθε κάρ μ' άντίμωσση ή ροδιωμένη αυ-

Α. ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ

Ή ούςυγός σή- ραγξ, ή όποία θά σιηθή τήν Νέαν Ύόρκε με τήν Νέαν Ήρεσση. Ή σήμαξ ή όποία ά- όρρεται από τόν Χόδσση σιημαίν άά ζορημωσάσθη ατά να έδωσσηται τα άυτάσσητα κατ τή φροσία.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2000

ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΛΙΓΓΙΩΔΟΥΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ.—ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΤΑΧΕΙΑΙ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ έπήρξεν άναρωσθήτητος μία από τας μεγαλιτέρας έφευρίσει, ή όποία έξυηδίνιτε τας άποστάσεις, μεταμόρφωσε τή άποσπίκα και διομηχανικά συστήματα, και συνετέλεσεν εις τήν άνάπτυξιν καθ' αυθωμόσση ένεργητικότητος. Ο σήμερινός πολιτισμός όφείλει πολλά εις τόν σιδηρόδρομον, ό όποιος έγκαινίασσε μίαν νέαν έντελώς έποχην εις τήν ιστορίαν της προόδου του κόσμου. Διά να καταστή ευκολώτερα ή εύλγη μίαν ιδείαν της αναπτύξεως και της σπουδαιότητος των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών, άρχει να ύπομνησθή πώς διενηργήσθη ή συγκοινωνία πρό ένός σί- ώνους, όταν έφραδίζοντο όλόκληροι μήνες προς έκτέλεσιν του ταξιδίου από Πα- ρισίους μέχρι Ρώμης. Αλλά και πρό πεντηκοντα άκόμη έτών, οι σιδηροδρομοί και συγκοινωνία ήσαν πρωτόστατα και έλλιπέστατα, εν συγκρίσει προς τας σημερινάς ταχύτητας και άκριβεστάτας. Τό σιδηροδρομικόν άκτυον γίνεται ό- λονεν πυκνότερον και θαυμαίως αυξάνει και ή ταχύτης των άμαξοστοιχιών, πρηνκα τό όπισον συνετέλεσεν εις τήν προσέγγισιν των διακόρων κέντρων του κόσμου και των πλέον άπομακρυσμένων. Ο σιδηρόδρομος έξυηδίνιτε τας άποστάσεις, οι σιδηροδρομικαί έμμοσ συγκοινωνία απέχου πολύ άκόμη από τήν τελειότητα. Η άτμομηχανή άποτελεί άντικείμενον άδικακόπων μελετών και πειραματισμών. Η σημερινή άτμομηχανή ένέχει άκόμη πολλάς όμοιότητας, με εκείνην, ήτις έσχεδιάσθη και κατασκευάσθη δια πρώτην φοράν. Επισβέλλε- ται ός εκ τούτου ή τροποποίησις της και ή τελειοποίησις ης, ίνα καταστή δυνα- τή ή άνάπτυξις μεγαλιτέρας ταχύτητος.

Ενός μίξ πεντηκονταετίς ό κόσμος θά ταξειεύη πολύ διαφορετικά εις τούς σιδηροδρόμους. Τά εκατόν χιλόμετρα τήν ώραν δέν θά άποταλόν προνό- μιον των τραίνων πολυτελείας, αλλά θά επεκταθόν και επί των μικροτέρων σπουδαιότητος τραίνων. Υπάρχου πολλοί οι πιστεύοντες ότι τό έτος 2000, ή- τοι μετά παρελευσιν 75 έτών, όλοι άνεξαρτήτως οι σιδηροδρομικαί άμαξοστοιχίαί θά άναπτύσσου ταχύτητα τριακοσίων χιλωμέτρων τήν ώραν! Ήδν δέ σκεψθή κανείς, ότι τό αυτοκίνητον και τό άεροπλάνον τελειοποιούνται συνεχώς, και ότι ό άνθρωπος έπιτυγχάνει άδικαίπως μεγαλιτέραν ταχύτητα καθίσταται προση- γά, ότι δέν είναι δυνατόν να ύπερβή εις τήν συνταλουμενην αύτήν πρόδον και ό σιδηρόδρομος. Ούτος, δια να μη ήττηθή υπό του όλονεν αυξανόντος συγκρο- νισμού του αυτοκινήτου και του άεροπλάνου και δια να διατηρήσση τήν σπουδαι-

ότητά του, όφείλει να τριπλασιάσση τήν ταχύτητα του.

Ο Γεώργιος Στέφενσον έδικαιωσε τήν πρώτην του άτμομηχανήν, άκριβώς πρό εκατόν έτών και με αύτήν κατόρθωσε να διανύση άπόστασιν είκοσι χιλω- μέτρων. Υπήρξεν εκείνη ή χερσική μίξ μεγαλής έφευρίσει. Τό 1829 ό Στέφενσον ένίκησεν εις τόν διαγωνισμόν Λίδερπουλ—Μάντσεστερ, λαδών ως έπιθλον πεντακοσίας στερλίνας. Η άτμομηχανή του άνέπτυξε ταχύτητα 36 χιλωμέτρων τήν ώραν, πρηνκα τό όπισον δέν είχεν έπιτευχθή μέχρι τότε. Η πρώτη άτμομηχανή ήτο έκτάκτου απλότης με ένα μόνον κίλωνδρο. Είλες τέσ- σαρες μόνον τροχούς, οι όποιοι θαυμάσιος έγιναν Ξ. Αι σημερινά τεράστια άτ- μομηχαναί έχου δέκα και ένίοτε δώδεκα τροχούς.

Πολλοί έπίστεου, ότι ό σιδηρόδρομος δέν θά ήτο δυνατόν ποτέ να ζήση, διότι ως έλεγον, θά έπρότεινε συχνάς πυρκαϊάς, άλλοι έβλεπον εις τόν σιδηρό- δρομον τόν Σατανάν μεταμορφωμένον. Τό έτος 2000 ή ταχύτης των σιδηροδρόμων θά είναι ίλιγγιώδης, τοίλόχιστον εν παραβολή με τήν σημερινήν. Επί των μεγαλών σιδηροδρομικών γραμμών, θά τρέχου τραίνα με 300 μίλια τήν ώραν. Ο ύλος σιηματισμός των σιδηροδρο- μικών άμαξοστοιχιών θά έχη όπιστη ριζικήν μεταμόρφωσιν. Πρό παντός δέν θά ύπάρχου πλέον άτμομηχαναί... Τό τραίνο του μέλλοντος δέν θά άναρτί- ζεται, όπως τό σημερινόν από μίαν άτμομηχανήν, ή όποία σέρει όρισμένον αριθ- μόν βαγώνιον, αλλά θά είναι μονοκόμματον με μερικά τμήματα αύτου εικασματα δια να δύναιται να κίνη. Δύο τεράστια προδολεί θά φέγγου προς τό έμπρός και προς τό άνω, δια να είδοποιούνται τα πολεύετα άεροπλάνα να μη χαμηλώ- νουον πολύ. Οι προδολεί θά είναι τα μόνα όρατά σημεία της άτμομηχανής του. Οι έπιβάται του μέλλοντος ενθ' όθ ταξειδουον με ταχύτητα έξπρές, θά δό- νονται να συνεχίζου τήν μετά των ούκείων των συνομιλιών, τήν όπισον δέκα- φαν εις τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν δια του δρυμάτου τηλεφώνου, με τό όπισον θά έχου έφοδιασθή όλοι οι άμαξοστοιχίαί και οι άνθρωποι των έργασιών θά είναι εις όθσιν να ύπαγορεύου επιστολάς εις τας διακυλογράφους των, οι ό- ποίαί θά εφίστανται εις τα μακρυνά γραμμάτια των.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΣΑΧΑΡΑΝ ΕΙΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ πρώτας έρευνας της διά την άπολεσθείσαν νήσον 'Ατλαντίδα, ή αρχαιολογία ακολουθεί τήν έγνη των νεκρωμένων πόλεων. Τό 'Επισημασθέν καταβάνον, διασχίζον την Σαχάραν, τή συνοδεία μεγάλων αυτοκινητών, ώς καταβυθίστη πρὸς τὸ Χογκάρ, τὸ ὅποιον, ὡς πιστεύεται, κατοικεῖται τὰ πρόθερα προκατακλυσίου κόσμου.

Ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα ὁ δρόμος, τὸν ὅποιον ἐκαστόποτε καὶ ἐξερευνησαν ἐν μέτρῃ ἐφότος ὁ κόμης Βάρων Κούν δὲ Προρόα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἰνστιτούτου, ἔχει καταγεγραμμένον πρὸς τὰ Ἀφρικανικὰ πελάγια, εἰς τὸ Λέκκις Μάγγα. Ἀπὸ ἐκεῖ στρέφεται πάλιν ἰστίαν πρὸς τὴν ἕρμην, παρῆ τὰ παλαιὰ σταυροδρόμια τοῦ Γκαδάμης καὶ ἔπειτα προχωρεῖ πρὸς βορρᾶν καὶ φθάσει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.

Ὡς τὴν κορυφὴν τοῦ ἐκ 4000 μέτρων τριγώνου καίτοι τὸ ὄρειον Χογκάρ, εἰς μίαν ἀπόρριπτον προεχρῆν τῆς ὄρειας τοῦ Ἀτλαντος. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐν λόγῳ ὄρειου συνέθετο ἀπὸ παλαιότατων χρόνων, με κάποιαν ἡπειρον τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου κάποτε κατοίκει ἡ μεγαλειότης αὐτόχθων, με τὰ μεγάλα μάτια φυλῆ, ἥτις ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὰς ἔγνης τοῦ πολιτισμοῦ, πρὶν νὰ ἔκρηκνῆ μέσα εἰς ἓνα κατακλυσμὸν φρικάλον.

Κατὰ τὴν προσγῆν Ἄνοιξι, ἔνα γυριστὸν ἀπὸ τὰς Ἰνωμίνας Πολιτείας, ὁ κόμης δὲ Προρόα θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐνωσῇ τὸ Χογκάρ με τὰ ὄσα λέγονται διὰ κάποιαν κατακοντιπείσαν ἡπειρον. Ὡς τὰς ἔρευνας τοῦ ἔχει ὡς ἰδιόγραφὸς τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἀρχαιότητος, ἀπειραριθμῶς μυθολογικὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἰδιόκας τοῦ προστάτου ἀνακαλύψαι. Ὁ κόμης δὲ Προρόα πιστεύει, ὅτι ἔγνη τῆς Ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀερόπλοια παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Γρηκολίδος καὶ τῆς Νότιου Τύνιδος, καὶ εἰς τὰ ἀνάγλυφα περιέρτων μνημείων, ποῦ εἶναι σκορπισμένα ἀνὰ τὰς ἀγρῆς ἐκτάσεις.

Δι' ἐκείνουσ ποῦ ἀπορίπτου, ὡς ἁπλοῦν μύθον, τὴν περιγραφὴν τοῦ Πλάτωνος διὰ τὴν μεγάλην νήσον, ἥτις ὑπῆρχεν ἄλλοτε μέσα εἰς τὸν πορθῶν τοῦ Γιβραλτάρ καὶ τὸν Μαζικτικὸν Κόλπον, ἡ γυνὴν τοῦ εἰρηκοῦ νὰ ἐκληρωθῇ ὡς ἐπιστημονικὴ αἴρεσις.

Ἄλλῳ, ὡς λέγει ὁ νεώτερος ἀρχαιολόγος, ὑπερκαυθόμενος τοῦ σκοποῦ νὰ ἔχει ἔπος ἀνεύρη ὀριστικῶς τὴν κοίτην τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν μέσην Σαχάραν, καὶ ἔρουναι εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, κατ' ἀνάγκην ἄγουσιν εἰς τὴν ἀρσένου. Οἱ ἐπισημασμένοι εἰς τούτους ἔργα, λέγει ὁ κόμης δὲ Προρόα δίδου ἐξηγήσεις—ὁλοῦν τοὺς μύθους νὰ ἔμπρηματώμεθα κατὰ πᾶσαν φασὶν αὐτῶν καὶ ἐπιβάν τὰ σβῶνται τὰς παραδόσεις περὶ πλημύρας καὶ κατακλυσμοῦ, ποῦ παρταίον εἰς τὴν μνήμην ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Αἱ ἀνακαταξί, τὰς ὅποιαις ἔκρηκεν ὁ κόμης δὲ Προρόα εἰς τὴν Καρχηδόνα, ἔχουσ ἤδη ὑπονοούμεναι τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τῆς ἱστορίας. Ἡ παρ' αὐτοῦ ἀποκάλυψις Αἰγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ ἐκεῖ, ποῦ προηγήθη αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Φοινίκων κατὰ πανταχοῦσ τούλαχιστον ἔτι, εἶναι τὸ ἐντεκτικρίον σημεῖον τῶν ἔρευνῶν, εἰς ἃς σπεύδει νὰ προβῆ.

Ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς κυριώτερος ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ ἔχει θέσει, καὶ ἐλπίζει νὰ τὸ ἀποδείξῃ, ἔτι οἱ Αἰγύπτιοι κατάγονται ἀπὸ το Χογκάρ, τὴν ἐπισημασμένην προεχρῆν τοῦ ὄρους Ἐτλίας—ἀπὸ τὸν μυστηριώδη αἶσαν τοῦ ὄρου, ὅστις ὀλίγους προεβίβασεν ἐξερευνητὰς καὶ ἀπὸ τὸν σκοπὸν ἐγύρισαν ἔτι ἰλιγώτερος. Παραδειγματικῶς τὴν προσημασμένην θεωροῦν, ὅτι τὸ Χογκάρ εἶναι τὸ λειψῶν κάποιου ἐξαραισιβίσεως ἡμεῖσιν καὶ ἡ περιολῆ ἐν τῇ ὑπόσῃ ὁ ἀνθρωπίνος ἐξήλθε τὸ πρῶτον ἀπὸ τὴν θαρραλότητα, ὁ κόμης δὲ Προρόα ὑποστηρίζει, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν ἀποικοὶ, ἐκινῶνται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντα. Κατὰ πόσον κατέβησαν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ Χογκάρ εἰς τὴν Καρχηδόνα ἡ προσεχώρησαν διὰ μέσου τῆς Σαχάρας, εἰς τὰς ἄγλης τοῦ Ναιλου, καὶ ἐπιβάν ἀπὸ ἐκεῖ ἀνοικίαν εἰς τὴν Καρχηδόνα, εἶναι μυστικόν, ποῦ πᾶντῶν, σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀποσπάσῃ ὁ νεώτερος ὄστος ἐξερευνητῆς ἀπὸ τοὺς μετακινουμένους πορθῶς τῆς ἄμμου.

Πολλοὶ εἶναι αἱ ἐκδόσεις διὰ τὴν ἀπολεσθείσαν Ἀτλαντίδα, ἐργαίων καὶ συγκρούων συγγραμμάτων. Ἀπασαὶ αἱ φυλαὶ τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ Νέου Κόσμου ἔχουσ τὴν παράδοσιν τῶν διὰ κάποιαν μεγάλην καταστροφὴν, δημοσοφηθείσαν ἀπὸ τὴν φύσιν, καταστροφὴν, ποῦ ἐσάσασεν ἓνα μεγάλο κρημνὸν τῆς ἀθρωπίνης οἰκογενείας. Ὅλοι οἱ μῦθοι καὶ αἱ ἱστορικαὶ ἀφηγήσεις συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν μεγάλης χώρας, ἥτις γενικῶς πιστινέσκει ὡς καταικουργμένη ἀπὸ ὑπερανθρώπουσ καὶ ὅπου ἡ ἀνθρωπότης ἔζη εἰρηκτικῶς καὶ εὐτυχισμένη ἐπι μακρᾶν χρονικὴν περιόδον.

Ἡ εἰστέρησις, τὴν ὅποιαν ἔκρηκεν οἱ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸν Σόλωνα, σὺν σοφίστων τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ὅποιαν διεπρόλαξεν ὁ μεταγενέστερος σου, Πλάτων, κέρμετι λόγον διὰ τὴν ἐκφάνισιν τῆς Ἀτλαντίδος, μέσα εἰς τὴν Ὀκεανόν, εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ μόνου ἡμερονοκτιοῦ. Τὰ ἔργα τῶν ἐν Σιδι καὶ ἀπὸ ἀνεύρητον, ἔτι τὸ συμβῶν αὐτὸ ἦτο συνέπεια τρομακτικῶν σεισμικῶν δονήσεων καὶ ἡραιοσεισμογενῶν ἐκρήξεων καὶ ἔθετα τὴν χρονολογίαν τοῦ εἰς περίοδον, ἀπέχουσαν ἑνεκαεξήκοντα ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔζησαν ὁ Σόλων.

Ἡ ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ τοῦ κόμητος δὲ Προρόα ἀντικειμενικῶς τὸ ἔργον περιέλαον πρόβλημα εἰς τὰ γεωλογικὰ καὶ παλαιολογικὰ τεμῆρια, ποῦ ἀνευρήθησαν εἰς τὴν νότιον Τύνιδαν. Αἱ περιφέρειαι τῆς Γκάφσας, τῆς Τερμέρες καὶ τοῦ Ρεδέφ, παρουσίασαν ἔγνη προϊστορικῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅμοις ὑπάρχουσ καὶ ἀφθονοὶ ἐνδείξεις ὅτι αἱ εἶδη αὐταὶ κωστικαὶ ἀμώμοις ἐκτάσεις με τὰ παλαιοντολογικὰ λείψανὰ των, εἶναι θαλάσσιον κατακλίσημα καὶ ἔτι δὲ ἀλλήλους ἡ ἐξῆς ἦτο κάποτε ὁ πυθμὴν τοῦ ὠκεανοῦ.

Τὸ Τοξέρ, ποῦ καίτοι εἰς τὸ μέσα τοῦ δρόμου, ὅστις φέρει ἀπὸ τὴν παραλίαν εἰς τὰ σταυροδρόμια τοῦ Γκαδάμης, ἔχει τὴν παράδοσιν τοῦ, ἥτις σχετίζεται με κάποιαν γαλέραν, ποῦ ἀνευρήθη χωμένη εἰς τὸ θάλας πολλῶν ποδῶν, ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν. Ἐἰς τοὺς Ἀραβίας ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἀκόμη γνωστός ὡς Μέρου—εἰ—Σαχάρα, ἥτις ὡς αὐτὸς ἀπόγειος λιμνὴν. Ἐἶναι δὲ ζήτημα χρονολογικόν, τὸ ἔτι εἰς τὸ μέρος αὐτὸ, ἡ κοντὰ εἰς αὐτὸ, κατὰ τὸ ἔτος 1306, καταβυθίσθη ἔδαρκα μέσα εἰς τὴν γῆν ἓνα κρημνὸν ἀπὸ χιλίας καμήλων. Ἐἰς ὅχι καὶ μεγάλων ἀποστασιν, εἰς τὴν Νιφταν, μία ὀλόκληρος πόλις εἶναι κατακατακλυμένη

ἀπὸ ἄμμου, ἥτις ταχέως προχωρεῖ καὶ τώρα ὅμοις καταβυθίσθη τὴν παρασπὸν πόλιν.

Τὸ μυστηριῶν ποῦ περικαλύπτει τὴν Σαχάραν δὲν κατόρθωσαν νὰ διαπερῶσιν οὔτε αἱ ἔρουναι τῶν παλαιῶν ἱστορικών, οὔτε αἱ πρόσφατοι ἀνακαλύψαι. Παρ' ὅχι τὰς ἐνδείξεις μελέτης ποῦ ἔκρηκε τῆς ἐποχῆς φιλολογίας, ἥτις ἀναγράφεται εἰς τὴν Σαχάραν, ὁ κόμης Βάρων Κούν δὲ Προρόα, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρη τὴν ἀεῖδα ὡς πρὸς τὴν καταστροφὴν τῆς κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ πύλου. Ἐἰς τὰ συγγραμμάτα τοῦ Προρόα, τοῦ Πιλινίου, τοῦ Σερβάδου, τοῦ Πτολεμαίου, τοῦ Πωμασίου, τοῦ Μαρτίνου, τοῦ Τέρου, τοῦ Διόδωρου τοῦ Σικελίτου, τοῦ Δίωνος Κασαίου, τοῦ Σόλωνος, τοῦ Φωτίου καὶ πλείτων ἄλλων

Ἡ καλλιτέγνης τῆς μίδας, Νάνα Μάνγνα, με στολήν τοῦ Γκόλφ, ἐν τριγώνῳ κρημνίσῳ.

συγγραμμάτων, ἐν οἷς καὶ ὁ Λέων ὁ Ἀφρικανός, δὲν ὑπάρχει καμμία διὰ τὴν ἐγνη μὸν ὀριστικὴν θεωρίαν.

Πιστὸ ἄρα με ἡ Σαχάρα μέρος τῆς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος; Κατέρρευσεν ἄρα με καὶ καταποντισθῆ εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ὠκεανοῦ διὰ τὴν ἀνατιναχθῆ καὶ πάλιν ἐν κρημῷ ἄλλου κατακλυσμοῦ; Ἡ ἀρῆ με τὰ νερὰ ἑπὶ τὸς ὑπερχώρησαν ἀπὸ κατέστραψαν τὴν αἰεράν νήσον ποῦ ἔκρηκε κάποτε τὸ ἥλιος καὶ ποῦ παρήγεν ἔλα τὰ εὐφρονα καὶ τὰ ἀποθαλάσσια πράγματα εἰς ἀπειρον ἀφθονίαν—ἀφθονα τὰ τὸ ἀπογνωμομένον, ὑψηλὸν Χογκάρ, μέσα εἰς ἓνα πάλαιος ἐρῆμου;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα εἶναι ἀπὸ ἐκείνα εἰς τὰ ὅποια ἡ ἀποστολὴ τοῦ κόμητος δὲ Προρόα θὰ προσπαθῆσῃ νὰ λύσῃ ἀπάντησιν μέση προεγέμετος ἔρευνῶν, τὸ ὅποιον θὰ καλύψῃ χρονικὴν περιόδον, ἐπισημασμένην εἰς εἰκοσι καὶ πλέον ἔτη. (Διασπορῆ)

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ

Εἶναι ἴσως ὀλίγον γνωστόν, ἐν ἀσῆ δὲ περιπέτεια εἶναι ἔξην ἀπομνηστικῶν, ἔτι ἡ ὀπερέττα ὀφείλει τὴν δημοσίαν τῆς εἰς τὸν Ἑρβὸν, τὸν ἀσχηματῶ ἐκείνην, ἥτις ἐν Ἰταλίᾳ ἀνεβυθίσθη ὡς ἔσταντοφελίαν. Ἡ πρώτη ὀπερέττα ἦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ἀδὸν Λυθῆτος καὶ ὁ ἀδώντος Πάντας, τὴν ὅποιαν ἀνεύρησεν ὁ Ἑρβὸν κατὰ τὸ 1847 καὶ ἥτις παρεστήθη εἰς τὸ θέατρον τῆς Ἑθνικῆς Ὀπερας, τὸ ὅποιον ἔκρηκε εἰς τὸ Βουλευτήριον τοῦ Ναυοῦ. Ἀνομιδοῦ δ' ἐκεῖ σαφὴν κομικὴ καὶ φασαῖος ἰδιότητος εἶκον. Ἡ δημοσία τῆς ὀπερέττας ἔβλεπεν ἀσχηματῶν, κατὰ τὸ 1856, σχετικῶς με τὸ ἔργον τοῦ Βιάρδ καὶ τοῦ Μπαρβῶ ἔκρηκε Μασσαριέλα, ἡ παρῆτος διως τοῦ εἰδῶς ἀνίκατος εἰς τὸν Ἑρβὸν. Ἦτο δ' αὐτοῦ ἄσως περιέργως τύπος, ὁμηρῶς, ἀδύνατος, φασχῶ παρουσιαστικῶν, ἐν πᾶσι ἀνυπέσει πρὸς τοὺς χωματῆρας τῶν συνθέσεων τῶν, ἡ δὲ ζωὴ τῶν ἰσχυρῶν κομικῶν καὶ διαπλοκαῖς ἐν μέτρῃ. Ὄφει τὸ ὄνομα Ἑρβὸν ἦτο τὸ ἰδιῶν τῶν, ἐκεῖνη προεματικῶς ἐνομιματῶ Φλοριάνο Ρόντζεφ. Τὴν ἰδιότητὰ τὸν ἔκρηκε μεταξὺ τῶν παρορῶντων, ὡς ἀφρανακαίτης τοῦ νοσοκομείου τοῦ Βιοστῆρα, ἔγνη δ' ἐν τῇ αἰσθητικῆς τοῦ Ἀγίου Ἐδουάρδου, ἐναλλάσσουσ τὰς ἱερὰς νοσητικὰς ἀμφιμονίας με διδύκων, ἐτοιμάζων μόνος τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἡμερῶν τῶν, ὅχι ἀσχηματῶς ὁ διεμηρῶν τῶν ἰδίων τῶν ἔργων.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΜΙΔΙΟΝ

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἰς τὸ Κρεῖδ, κατὰ τὸ πρόγεμιν εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου δισημῶντος τῶν ἐργαστησίων Σουάνδε, ὄμητιν Κόλμπερ, ἐσερβισθῆ ἓνα μίδιον ἔνα μίδιον, μία ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ διεμηρῶντος; ἔσχε μέσα εἰς ἓνα μίδιον ἔνα λιμῶν μωργαρίτην, ὅστις, κατ' ἐπισημασμένην ἑνὸς γειτονικοῦ κοσμηματοπλοῦ, εἰχεν ἄξιον διασηλῶν φράγμων.

Ο ΤΖΑΚΙ ΚΟΥΓΚΑΝ ΚΕΡΑΙΖΕΙ 600,000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ

Κάμνωσα λόγον διὰ τὸν Τζάκι Καῦγκαν ἡ ἔσταντοφελί τῆς Βενετίας ἐξιστορεῖ τὴν ἄσχημ τὸν μικροεργαζῶν ἡθοσοσῶν. Ὑἱὸς καλλιτέχνης τοῦ κρημνίσῳ, μετεφέρθη εἰς τὸ θέατρον ἀπὸ τοῦ γονεῖς τοῦ, ὅστις τὸν ἔβλεπεν νὰ κρημῆται μέσα εἰς μίαν σάφην, καθ' ἣν χρόνον ἐξετέλλον τὸν ὄλον τῶν. Μία θεατοῦ δ' Τζάκι ἐξήκρηκε, κατέβη ἀπὸ τὴν σάφην καὶ με τὸ ὑποκάμισον μετέβη εἰς τὴν σαφήν καὶ ἔπασε τὸν πατέρα τοῦ ἀπὸ τῆ σάφης. Ἐνας ἰσχυρῶς γέλιος ἐξεβύθη εἰς τὸ θέατρον, ὁ πατὴρ διως δὲν ἔκρηκε τὴν φροναίαν τοῦ καὶ ἔβλεπεν τὸν μικρὸν νὰ ἀπαγγεῖλη τὸ μὲρὸν ποίημα τὸ ὅποιον ἐγνώρισεν. Ἡ ἀπαγγελία ἐσημαστικῶς μεγάλων ἐπιτυχίας.

Ἡ ἀσχημ ὅμοις τοῦ Τζάκι ἦτο διαν συνήτησε τὸν Τσάρλι Τσάλλιν. Ὁ μέγας κομικός, ἀπὸ ἔργατος τὸν πολυκατοσὸν ἔργον Ἡταῖδα, ὅπου πιστευομνιστῆ ἔσχε μωρῶς, κατέβη ἀπὸ ἀελλοσῶν διότι δὲν εὐδοκῶν ἐκείνου ποῦ ἔβλεπεν νὰ τὸν παραστήσῃ. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐγκαταλήθῃ τὴν ἰδέαν τῆς ταῖνας, ὁπότε, μίαν ἡμέραν, ελοήθη εἰς ἓνα θέατρον διητέρας τῆς ἔσταντοφελί καὶ ἐγνώρισεν τὸν Τζάκι. Ἐπὶ τὸν προσέλαβεν, ἰσοσχεθῆς μισθὸν 75 δολλαρίων ἑβδομαδιαίως. Τώρα ὁ Τζάκι

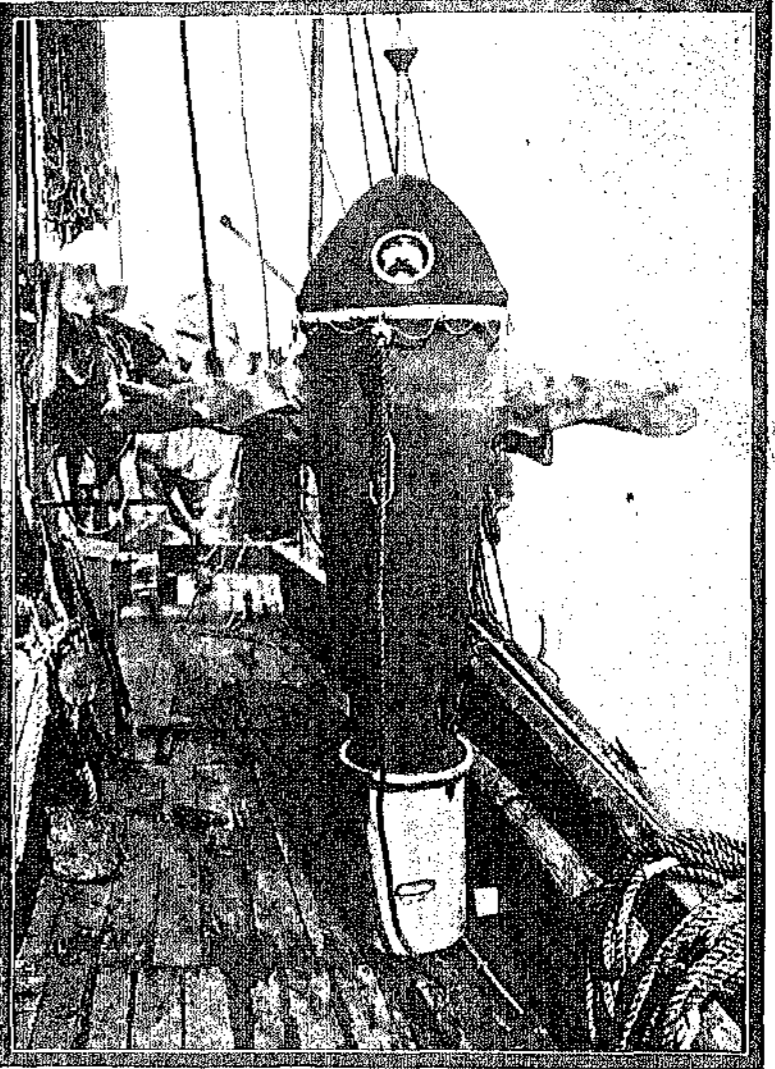
Τὸ νέον σωσθῶν, ἐντὸς τοῦ ὅποιου ἔκρηκε νὰ ἐπιβῆ ὁ κρημνίσῳ καὶ νὰ κρημῆται μέχρως ὅπου παύσασιν ποῦς διασπορῆ τῶν. Ὁ σηματοῖς εἶναι ἐπισημαστικῶς με τροφὴν καὶ πιστόλιον, δι' ὅ ὄντα νὰ εἰδοποιῆσῃ τὸν κρημνίσῳ.

κρημνίζει 600,000 δολλάρια κατ' ἔτος. Τὸ ποσὸν δὲ αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀξιόκατασπορῆτην δι' ἓνα μικρὸν ἡλικίας ἡ ἔτῶν καὶ 11 μηνῶν.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Ὁ κάτοικος τοῦ χωριοῦ Ἐντεροσάφ, εἰς τὴν Κομητείαν Κόφην τῶν Ἡκεμῶν Πιλιτινῶν, ἦγεταν κρημνιστῶς κρημνιστῶ εἰς ἓνα ἔντομον—τὸ Μπὸλ Οὐβίλ—τὸ ὅποιον κρημνιστῶς κατέβη ἡ παυλῶς τοῦ βάρβατος καὶ τὸ ἥπιον πορῆναι τρομακτικῶς καταιστρομῆς εἰς τὴς φρενίας. Ἐὰ ἦβλεπτο νὰ πιστεῖθῃ, ἔτι ἐπισημαστικῶς διὰ νέον πρῶτοτυπον ἐξεραισμένην ποῦς ἀποσπῶσιν τῆς ἐκδησίσεως τοῦ ἀσχηματῶν ἔντομον. Τὸ μνημῆτον φέρει τὴν ἀσχηματῶν ἐπισημαστικῶς: «Ἐἰς ἐκείνην διαβάσει ἐγνημαστικῶς πρὸς τὸ Μπὸλ Οὐβίλ καὶ δ' ὅσα εἶχεν ταῦτα κρημῆται, ὡς κρημνιστῶς τῆς ἐπισημαστικῶς τῆς χώρας, τὸ μνημῆτον αὐτὸ αἱ κάτοικοι τοῦ Ἐντεροσάφ ἀνεγερῶσιν.

Ὁ λόγος, ὅστις ἐξεφρονήθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀποκαλυπτικῶν, ἐξήγηται, ἔτι κατὰ τὸ 1915 καθ' ἣν τὴν κρημνιστῶ δὲν καλλιέργητο τίποτε ἄλλο ἔσταντοφελί ἀπὸ βάρβατος. Κατὰ τὸ ἀσχηματῶν ἔτος τὸ Οὐβίλ προσέβαλε τὴς φρενίας καὶ ἡ χώρα ὑπέστη καταιστροφήν. Ἐκ κοινῆς ἀμφιμονίας ὄλοι αἱ κάτοικοι ἐγκαταλείψαντες τὴν

Τὸ νέον σωσθῶν τὸ ὅποιον ἐπισημαστικῶς εἰς τὸ Βεργλῶν. Ἀνάται νὰ μωρῆ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅμοις νὰ μὴ διδῶσθῃ.

καλλιέργησαν τοῦ βάρβατος ἦρχισεν τὴν καλλιέργησαν τοῦ ἀσχηματῶν καὶ τῶν γεωμῶν καὶ τῆς φρενίας καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἐξήγαγον ἰσσημῶν ἐπισημαστικῶν. Ἐἶναι δὲ ὅμοις ἐγνημῶντες εἰς τὸ μικροδῶν τοῦ βάρβατος, ὁπὸ προσέλασε τούτο τόσον ἐπισημῶν ἐπισημαστικῶν.

ΤΟ ΑΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ Ρώμη ἀνεύρη εἰς τὸ ἄλλας δημοσοφῶν ἔξην ἀπὸ σημαστικῶν καὶ ὀμοσῶν εἰς τὸ σημαστικῶν καὶ εἰς τὰ ὀμοσῶντα γέμματα.

Ἐξ αὐτοῦ, ὀμοσῶντες, ἔχει προσέλασε ἡ ἀσχημ, ἔτι τὴν κομῆν τὸ ἄλλας ἐπὶ γέμματα ἀσχημ. Ποῦ ὀμοσῶντα εἶναι γνωστὰ διὰ τὸν τρόπον καθ' ἣν αἱ Ρωμῶν καὶ ἐξήγαγον ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τὸ ὀμοσῶντα μὲν ἄσχημ, ἐπὶ θάλασσαν ἴδουσι διασπορῆται διὰ διωσῶντων, ὀμοσῶντα κατασπορῶνται ἐκείνην εἰς τὸ ἄλλας, εἰς ἄσχημ καὶ δεξιομῶντες, τούτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ ἄλλας. Ὅταν ὁ ἄλλας εἶναι κρημνιστῶτος, τὸ νέον ἐξεραιστικῶν καὶ τὸ ἄλλας κρημνιστῶν εἰς κρημνιστῶν στήματα. Ἡ τῆς ἄλλας ἦσαν κρημνιστῶν ἰδιῶν ἔργα, ὀμοσῶντα ἀνομιμῶντα ἐπισημαστικῶν.

Αἱ ἄλλας δημοσοφῶν ἀπὸ ἰδιωτικῶς ἐκδομῶντες διὰ λογαρισμῶν τοῦ Κράτους. Ἡ ἔλλας προσέλασε δὲξεν εἰς τὸ ἄλλας κατὰ τὴν ἀσχημ. Τὸ ἔσταντοφελί ἄλλας ἦτο κρημνιστῶτος; ἀνομιμῶν με τὴν κρημνιστῶν ἄσχημ, τὴν γρημῶν τῶν ἀσχημ, τὴν ἀσχημ τῶν ἀσχημ, τὴν ἀσχημ τῶν ἀσχημ.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Κάποιον κάποιον παρουσιάζονται κατὰ ποῦς περιέργου, ἰδιωτικῶν, πρῶτοτυπον διαθήκη. Εἰς αὐτὰς ἀνομιμῶν καὶ ἡ διαθήκη τοῦ ἔσταντοφελί, τῆς ὀμοσῶν ἰδῶν μίαν παρῆτατος ἔσταντοφελί ὀμοσῶντα ἀπὸ ἡζωγραφίας μου, καὶ ἔσταντοφελί μου, τὸ περιεργῶ μωρῶντακρημνιστῶ μου, τὰ βιβλία μου—με μίαν λέξιν ἔλα ἐκείνα τὰ ἀνομιμῶντα γέμματα, τὰ ὀμοσῶντα ἡ κατὰ τῆς ζωῆς μου, νὰ μὴ σταλοῦν εἰς τὸν πορθῶν τῶρον ἐνός κρημνιστῶ, ἐκτεθεμένον εἰς τὸ ἥπιον ἔσταντοφελί ἐνός ἀσχηματῶν διαβάτου, ἀλλὰ τῆς ὀμοσῶντα ἀνομιμῶντα κατὰ ἀπὸ τὸ σημαστικῶν τοῦ κρημνιστῶ τῆς δημοσοφῶν, ὀμοσῶντα ὀμοσῶντα ἡ κρημνιστῶν τῆς ὀμοσῶντα ἡ ἀσχημ ἔσταντοφελί ἐκείνου ποῦ ἔσταντοφελί, νὰ δοθῇ καὶ πάλιν εἰς κάποιον κρημνιστῶν τῶν ἰδιῶν μου κρημνιστῶν καὶ πρῶτοτυπον.

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΦΟΡΟΥΝ ΚΟΝΤΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Δὲν εἶναι ἀσχημ. Εἶναι ἀσχημ. Χάριν ἀσχημῶν αἱ Ρωσῶντες, γυναικες καὶ κρημνιστῶν πορθῶν κοντῆς κάλτσες. Δὲν εἶδον ὀμοσῶντα μωρῶντες, ἀλλὰ καὶ ὀμοσῶντα τῶν πορθῶν δὲν ἀσχημ νὰ τῆς πλημῶντων. Μόνον αἱ ποῦς πλοῖατα γυναικες πορθῶν μωρῶντα μεταξῶν κάλτσες ποῦ εἰσάγονται κρημνιστῶ ἀπὸ τὰ Πολωνικὰ ὀμοσῶντα καὶ κρημνιστῶ εἰς ποῦς μεγάλας τιμὰς. Κατ' ἀσχημ μόνον κρημνιστῶ κατὰ τὸν δεκατῆ ἔσταντοφελί πορθῶν κοντῆς κάλτσες, ἀλλὰ τώρα τῶς πορθῶν ὄμοις αἱ γυναικες.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ, περί του οποίου πρόκειται ενταύθα, δεν είναι καθόλου έκλειρο, εις το όποιον, ενθροισμένοι τα πνεύματα, στέλλουν μηνύματα εις τους καταγνημόνους εις πνευματικά πειράματα. Ούτε επίσης είναι ο άδρατος κόσμος, από τον οποίον εκπορεύονται τα εξωπλανητικά των μεταφυσικών.

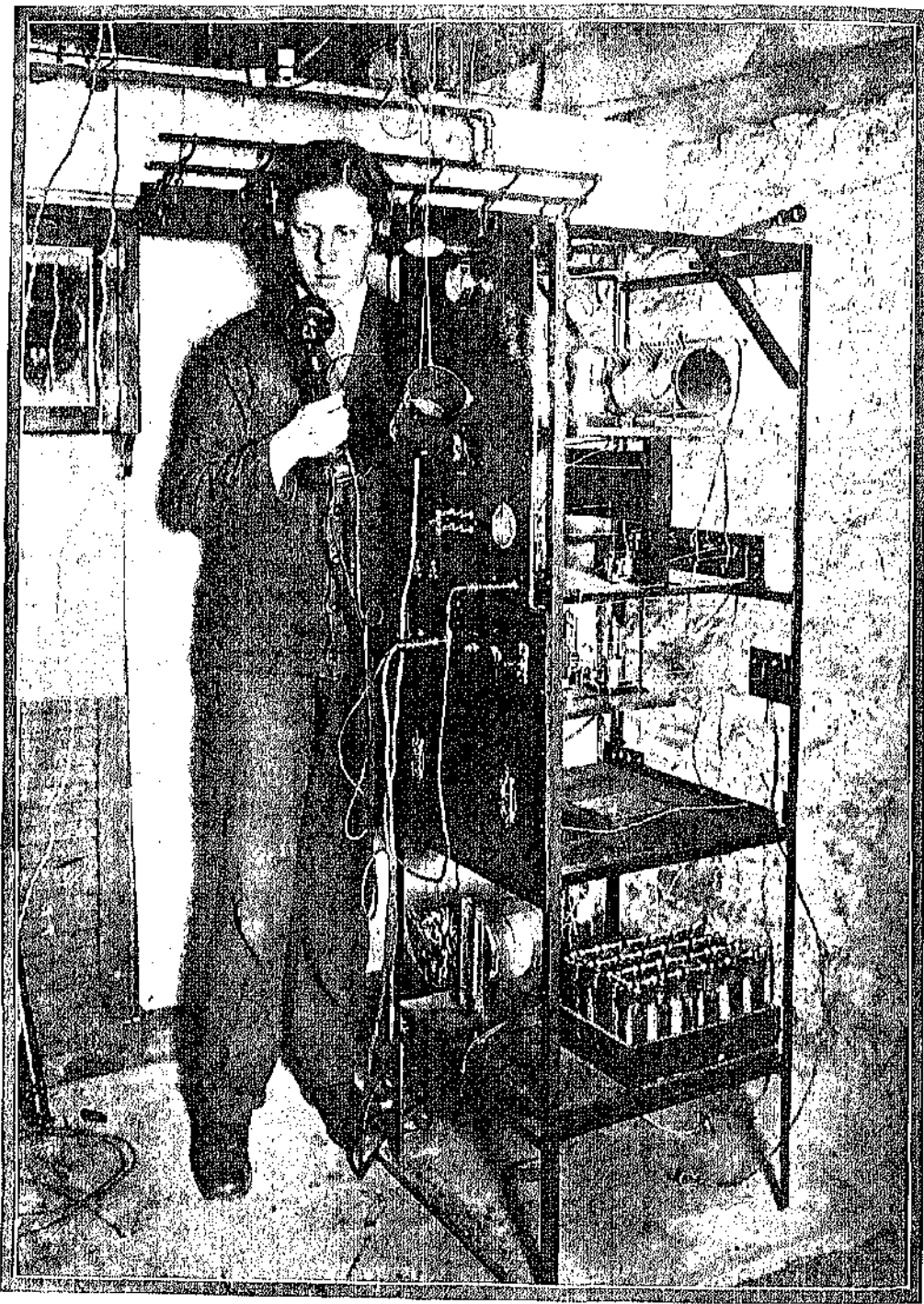
Πρόκειται περί του καθαρώς βέλτου υπερπέραν, του πέραν του πλανήτη μας, του άπειρου, όπου δεν υπάρχει κανένα πνεύμα, αλλά άπλωτος κινήσει εντός αυτού διάφοροι κόσμοι, δοκίμες άεικίνητοι, άνεο άδεδεικτοί τέματας. Περί των μηνυμάτων αυτού του υπερπέραν πρόκειται ενταύθα.

Πρό του πολέμου, οι ειδίσεις του άστρονομικού υπερπέραν άνηγγέλιον εις τον κόσμον υπό του διεθνούς άστρονομικού γραφείου του Κιέλου της Γερμανίας. Μετά τον πόλεμον όμως, ή μάλλον διαρκούσης αυτού, ή Γερμανία εμνημόνευσε εκπτώσεως της τιμής αυτής και έδρα του διεθνούς άστρονομικού γραφείου άφάρτη ή Κοπεγχάγη. Η πόλις αυτή σήμερα μας μεταβίβει τα τηλεγραφήματα του άστρονομικού υπερπέραν.

Πρό τριών ημερών ένα εκ των τηλεγραφημάτων τούτων μας άνήγγειλεν, ότι ένα νέον άστρον παρατηρήθη εις ένα άδραμένον σημείον του άστρουσμού του Ηγγάου, υπό του άστρονόμου Μπάου, του Μπέργεντορφ, ο οποίος είναι ήδη γνωστός διά πλείους άστρονομικούς ανακαλύψεις του. Άμέσως πλείους άστρονόμοι εις διάφορα μέρη έπέθεσαν επί το έργον της ανακρίσεως του νέου άστρου, έρευνώντας το άπειρον εις το άποδείχθην σημείον. Πράγματι ανακάλυψαν αυτό και εις τας μυριάδας των γνωστών άστέρων προσετέθη εις άκμήν, του οποίου πρόκειται να γίνον προσεχώς... τα διαίτια...

Έξ άφοχής τούτου, ο γνωστός μας εκλαίκευτής των Έπιστημών Κάρολος Νορμάν δημοσιεύει ένα ενδιαφέρον άρθρον εις την αλλατήν περί των συνθηκών και του τρόπου, δι' ού άνακαλύπτεται ένα νέον άστρον μεταξύ των άλλων γνωστών άστέρων. Λοιπόν, όπως λέγει ο κ. Νορμάν, ή ανακάλυψις ενός νέου άστρου, έρ' όσον υπάρχει άκμή, είναι άπλουσίαι. Όλοι οι αλαήται και οι κομήται έχουν τούτο το γνώρισμα, ότι μετακινούνται συνεχώς μεταξύ των γειτονικών πλανητών των. Άκριβώς, λόγω της συνεχούς ταύτης μετακινήσεως άνομιόδοτον και πλανήται περιπλανώμενοι εις το διάστημα. Αί μετακινήσεις αυτές δεν είναι μεγάλαι. Έπί παραδείγματι, οι πολυάριθμοι μικροσκοπικοί πλανήται—οι άποκλήθηντες «άστροειδείς»—οιτινες περιδινούνται μεταξύ του Άρως και του Διός, κατά έν πέμπτον της μορφας ήμερησίως, και άνάτατον όριον, μεταξύ των άλλων γειτονικών άστέρων, με τούς όποιους, διά του τηλεσκοπίου, φαίνονται έντελώς όμοιοι. Η κίνησις αυτή όθνηται κάλλιστα να παρασταθ ή διά της κινήσεως ενός ήλεκτρικού λαμπιοντιού, εδριοκομένου εις άποδισιον δύο χιλιομέτρων και το όποιον κινείται με ταχύτητα ίσων εκατοσμομέτρων μεταξύ των άλλων γειτονικών λαμπιοντιών. Παρά την ομικρότητα αυτής, ή μετακίνησις αυτή καθορίζεται εύκλως σήμερον διά των εν χρήσει ισχυρών τηλεσκοπίων.

Οι μικροί πλανήται ανακαλύπτονται είτε διά της τηλεσκοπικής όρθεσεως, είτε διά της φωτογραφίσεως διά των ελαχιστων αυτών μετακινήσεων μεταξύ των άλλων άστέρων μεταξύ των γειτονικών των. Κατά τα τελευταία έτη έχουν ανακαλυφθ ή πλείους τοιοῦτοι άστέρες. Τά όνόματά των οι άστρονόμοι τα έδανείσθησαν από την μυθολογίαν.

Ο νεαρός Ε. Έδουαρδς, ή άποίος, εις το άπόγειον της αλάας των γυνών του, εις την Σινσινατίην, κατακίνησε ραδιοφωνικόν σταθμόν, συγκοινωνούντα με τή γαλιάναν των φίλων του, οι άποιοι τήρα άναμένον την άδειαν της Κυβερνήσεως όπως έχουν τή άδειαν των ραδιοφωνικών στήσεων. Θά είναι μίλιους χωρίων 200 μέτρας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ... ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Οι πνευματικά επαγγελλόμενοι εις τή Λονδίον την επένειον της άνακομήσεως. Είχαν ανεργησθή περί τούς τρισημίτους, οι περισσότεροι γονείς πεσόντων. Ώμίλλων ο μωτιστοιστογράφος Κόναν Ντόντλ και εις πάσις. Ο αιδεσιμώτατος έδεδείχθη, ότι πολλοί από τούς πεσόντας ένοχίας του του Λαγκουάδ, του ενεργήσθησαν και του άνήγγειλαν, ότι πολλή από τή σπουδαιότερα οικοδομήματα, τα κατοικουμένα κατά τον πόλεμον, έχουν ανεγερθ ή πάλιν εις τον κόσημον των πνευμάτων! Έπί παραδείγματι, ή διαβιολήκη της βελγικής πόλεως Λουβάν, με όλα της τα διόδια. Επίσης οι πεσόντας του έπαν: «Έχομεν ανεγείρει ένα μεγάλο ναόν με όφρατον συντριβάνι. Τό νερό του συντριβανιού σκορπίζει φώς, που άκτινοβολεί λαμπρότητα από το σθένον τήσων. Έκει λούζονται τα πνεύματα...» Τά πνεύματα προσέθεναν, ότι ο ναός εκτίσθη διά τούς εν τή Γαίη ευρισκομένους και έζησαν από τον πάστορα να τον βαπτίσω.

ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

—Η δυναμική πόρνη μας δίδει την ευκαιρίαν να γνωρισόμεν τούς ήλιους μας.
—Υπεροφία και άδνημοισμία ταξείδεσον πάντοτε μας.
—Τό άστρονομείν είναι πολλάκις ο κάλλιερος ήρώς του έπιτηγγάνειν.
—Η ανεπίδοξις του άνθρώπου καταλλάττεις φηγαμένη, εδρίσκειται πάντοτε με το μέγος της αληθείας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

“ΓΙΝΕΣΘΕ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ;”

Μιά γυναίκα δεν μπορεί φαντασθαι, να προχωρήσ η ένα άνδρα, να του άρπάξ η τή χείρ, να το σφιχθ η από στήθος της και να του πη γονατίσοντας μπροστά του: «Τι άνοσμος και είσθε! Γίνασθε άνδρας μου.» Όχι, διότι το θέλιμα θά ήτο άσμερον, όπως πιστεύει ή γυναιά Άθηνάια δέσποινα, αλλά επειδή ο άνδρας θά την έπαινε για τρελλήν και θά έτρέφετο εις φρογήν. Ο άνδρας άποφραίνει, φοβάται την γυναίκα, που εις τήν έρωτα παίζει τον ρόλον του άνδρα. Αισθάνεται, ότι υποβιβάζεται, ότι του παίρνει τή θέσι του ή γυναίκα αυτή, θεωρεί προσβλητικόν να δεχθ η τέτοιαις ποταίσεσι.

Τό μόνον, που μπορεί να κινή το κορίτσι,— και αυτά κινούν όλες— είναι να περιμένη μέχρις ότου ο άνδρας την παρατηρήσ η και έπειτα να άρχισ η να του στήν η της μικροσυλλέξε. Καμιά φορά οι παγίδες έπιτυγχάνουν. Άλλοτε όχι.

Τό να τον άφισ η να καταλάβ η όμοι, ότι τον άγαπά ήθηνά, ότι θη τον ήθελεν ως σίλζιον, κομίζω, ότι είναι σεμνότερον από να τον παγιδεύ η χωριά, χωρίς να του δίν η να καταλάβ η τί θέλει έπι τέλος αυτό το κορίτσι.

Έπειτα ή δέσποινα, που άνέφερα, είναι εκτός της πραγματικότητας κατά τούτο: ότι όσο και να προσπαθήσ η ένα κορίτσι να κινή τον έρωτά της, είναι άδύνατον να μη προσδοκ η. Και αν πνίξ η κάθε λέξιν, που πηδ η π η χείρ ης από την καρδιά της, το αισθημά της θά λάμπ η, θα κινή στή μάτια της, θά φαίνεται στή φρογή της, στή στήσις της, εις κάθε της κίνησιν, θά προσδοκ η άπιστότητα. Και δεν πιστεύω βέβαια, ότι ένας άνδρας θά θεωρήσ η άσρεπής το θέλιμα, έρ' όσον το κορίτσι παραμένει εντός των όρίων της σεμνότητος. Συμφωνώ, ότι όσον άλιγότερον εκδηλώνει, τόσο θελακότερα καθίσταται, τόσο περισσότερον έλκει τον άνδρα. Αν όμως λάπη ο έρως, αν το κορίτσι έπιθυμ η να πάρη τον άνδρα, που έποφθαίμ η, επειδή άποβλέπει εις ένα συμμέρον συναισθήσιον, τότε βέβαια δεν μπορεί να εκδηλώσ η ελπίδα, τότε, είτε στέκει ενώπιόν του σίν κούτσουρα, είτε του δείχν η, ότι τον θέλει, ο άνδρας δεν θά συγκινήσ η πολύ. Διότι ή έπικοινωνία μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας δεν γίνεται με λόγια, αλλά μυστικά. Είναι ως να τούς συνδ η κρυφά ρεύμα— το ρεύμα του αισθηματός. Όταν υπάρχει αισθημα, άλλθινού αισθημα, το κορίτσι ξέρει πως να συμπεριφερθ η. Τό δίδει το αισθημά της. Όταν δεν υπάρχει αισθημα και αν καταρθώσ η να κατακτήσ η τον άνδρα, δεν έπέτεξε σπουδαία πράγματα.

Βέβαια να προχωρήσ η προς τον άνδρα και να του κινή αυτή προστάσις γάμου, όπως είναι στήν άρχ η, θά ήτο έξωφρονηκόν. Δεν πιστεύω όμως, ότι υπάρχουν πολλά τέτοια κορίτσια στήν Έλλάδα. Τα κορίτσια μας στήθουν της παγίδες των χωριά και με άρεσ η τέχνη.

Η ΚΥΡΙΑ ΠΟΥ ΣΙΕΡΕΙ

The HELLENIC PHONOGRAPH CO. 532½- 8TH AVE., NEW YORK CITY

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ COLUMBIA, VICTOR

Πλήρης συλλογή δίσκων όλων των Έταρειών.—Ρόλα Πιάνου των Έταρειών 2. R. S.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ DORROS BROS. ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

με μικράς δόσεις
Πλήρης εικονογραφημένος κατάλογος άποστέλλεται δωρεάν εις τόν αιτούντα

GREEN “POLAR” SODA FOUNTAINS

Τό άστρονομόν του Καταστήματος των Άδελφών Μάρκας, Μίλτον, Ρα., άπεινον την Σίντα Φόουνταιν, συντήσας Green.

Άποκρίματα το Δελτίον και ταχυδρομικάσ η το εις ήμάς διά πληροφορίας έπι των νεωτέρων Σόδα Φόουνταιν.

Στείλατε δωρεάν έν Κάλυτεχνών σας κατάλογον διά Σίντα Φόουνταιν.

- Όνομα .....
- Έγγραφία .....
- Όδός .....
- Πόλις .....

ROBERT M. GREEN & SONS
Manufacturers
1413-25 7th Street
PHILADELPHIA

ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ

Όσον πιστευόμενα εις διατίσεις σταθρών τα θέλιματα απός τα κενώματα, σπουδαιότερα με τα διαπιστικά του.

Όσον κάλλιετρα είναι ή ποιότης των διαπιστικών τόσο μεγαλύτερα είναι ή ήθη ή ικανοποίησις και ο θαυμασμός των αρμοσυλημένων διά τήν κομψότητα.

Μόνον από τή Έταιρείαν ο άλαφρόν δόνασθε να προμηθευθ ητε Βαπτιστικά τοιαύτα ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ εις τήν άγαπήν εις ποιότητα και καλαισθησίαν, επειδή τα κατασκευάζομεν μόνοι μας. Τα δε περισσότερα των εν τή κοίτη είναι έργοσις της χείρς, τα όποια εισάγομεν από την Μιδάον της Πορτογαλίας.

Έπεξ των ανανεωμένων εις κατά ΚΑΘ' ΗΑΙΚΙΑΝ, κολούθην και χωριστά έκαστον είδος.

Όταν παραγγέλλετε μη λησμονείτε να γράφητε τήν ήλιαν του ήρώρου και τή γένος.

Τηνότι έκαστον κωτίον: Α— 14.00, Β—\$15.00, Γ—\$20.00, Δ—\$25.00, Ε—\$30.00, Ζ—\$35.00, Η—\$40.00, Θ— 50.00, Ι— 60.00, Κ—\$100.00.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ “Ο ΜΑΡΑΘΩΝ”

53-55 MADISON STREET NEW YORK CITY

Ο ΚΑΦΕΣ ΜΑΡΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ “ΘΩΩΝ”

Είναι ο άρωματικότερος, γνηστότερος και γευστικότερος όλων των καφέων. Ο μόνος καφές που ελγαστείε τούς πέντας.

GREEK-ARABIAN COFFEE CO.
360 PEARL STREET, NEW YORK CITY

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ

"Όπως ο σκοπός και η φιλοδοξία του «Μεγάλου Καταστήματος» επέξετάθησαν διά την αντιμετώπισιν κάθε ανάγκης, τοιούτοτρόπως και το Παράστημα των Έπιπλων έχει ετοιμάσει μεγάλην συλλογήν διά την χορήγησιν χιλιόδων νέων και καλαιών πελατών. Το Τμήμα τούτο έχει τώρα τὸ κάθε τι νέον εἰς σχεδιασμόν, ἐπιξεργασίαν, χρωματισμόν και ταπδώματα, ὅλα κατεσκευασμένα σύμφωνα με τὰς τελευταίους ὑποδείξεις μας.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ 15% ΕΩΣ 33 1/3%

Τὸ σύστημά μας διά διευκολυντικὰς πληρωμάς θὰ σᾶς βοηθήσῃ ἂν θέλητε νὰ πληρώσῃτε τὸν λογαριασμόν σας ἐντὸς λογικοῦ περιωροῦ χρόνου.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ KURPENHEIMER

Τελειότερα ἐκλογὴ ἀνδρικών ἐνδυμασιῶν κατάλληλος δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις, κατασκευασμένοι ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ῥάπτας τῆς χώρας. Σχήματα κατάλληλα δι' ὅλους.

ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ. Ἐκλεκτὰ ὑφάσματα εἰς ζωρὰ στάησι δι' ἄνδρας και νεανίας. Νέα μάλλινα ὑφάσματα, νέα χρώματα, νέα μὸδελα—τῆς ἐποχῆς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ

Θαυμασία συλλογὴ Νυμφικῶν Στολῶν, Στεφάνων, Πέπλων, Ὑποδημάτων, Χειροκτιῶν—ὅλων κατάλληλων διὰ τὴν μέλλουσαν νύμφην.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΒΡΟΝ

Ἐπίσημοι περιβολαὶ Kurpenheimer ἀπὸ συντηρητικῶν μαύρων ἢ σκούρο μπλοῦ. Μεγάλῃ συλλογὴ διὰ τὸν Γαμβρόν.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Τὸ Μέγα Κατάστημα Kaufmann's εἶναι τὸ ἐπιθυμητόν μέρος διὰ Κοσμήματα. Διαμαντικά, Ἀσημικὰ και Χρυσασικὰ θέλετε εὔρη εἰς μεγάλην συλλογὴν και διαφόρους τιμὰς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ "Κ. Ο."

Ἐξαιρετικῶς καλὰ διὰ χορσιν κατὰ ἢ μετὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας. Γίνονται ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἐντόπια και ξένα δέματα. Στάησι δι' ὅλα τὰ γοστα. **\$8.50**

ΚΑΠΕΛΛΑ "JOHN B. STETSON"

Ἐλκυστικὰ καπέλλα δι' ἄνδρας και νεανίας. Μὸδελα και κατάλληλα νὰ τὰ φορέσῃτε μετὰ τὸν νέον ἱματισμόν σας. Σχήματα διὰ κάθε ἄνδρα και νεανίαν. **\$7 ΚΑΙ ἄνω**
Ἄλλοι θαυμάσιοι πῖλοι πρὸς \$8 και ἄνω.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Ἡ πλουσιωτέρα και καλλιτέρα συλλογὴ τελειοποιηθέντων εἰδῶν και μηχανημάτων Ραδίου, ἐξ ὧσων εἶδε τὸ Pittsburgh. Νεωτεριστικὸν ὄργανον διὰ clubs και ἐστιατόρια.

ΨΗΝΙΖΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΟΠΕΡ ΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΣΙΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ 54^{ης} ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

KAUFMANN'S
"THE BIG STORE"
57 AVE. SMITHFIELD & DIAMOND STS.
PITTSBURGH, PA.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΚΑΙΨΣΚΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ   **ΟΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ**
ΔΡ. 95,000,000   ΔΡ. 1,200,000,000

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΙΤΩΛ ΑΡΧΑΝΕΣ ΑΡΓΟΛ ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ ΒΟΛΟΣ ΓΥΘΕΙΟΝ ΔΕΔΕΛΜΑΤΕ ΔΗΜΗΤΣΑΒΑ ΔΡΑΜΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΙΘΑΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΒΑΛΑ ΚΑΛΑΜΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ ΚΑΡΡΟΝΑΣΙ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΣΤΡΟΝ (Αθήναι)	ΚΕΡΚΥΡΑ ΣΙΔΩΝ ΚΟΖΑΝΗ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΣΥΜΑΡΙΝΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΡΙΣΣΑ ΛΕΙΒΑΔΙΑ ΛΙΜΝΗ (Εσθίας) ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΞΑΝΘΗ ΠΑΤΡΑΙ ΠΕΡΑΙΑ ΠΟΤΑΜΟΣ (Κορίνθου) ΠΥΡΡΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΣ	ΣΑΜΟΣ (Αιολία) ΣΗΛΑΦΤΗ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ	ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙΡΟ ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ ΛΥΚΕΣΤΙΑ
--	--	---	---	--	---

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Ἐν ὄρει, ἤτοι εἰς πρώτην ἡμέτην	1/2%	Ἐπὶ ἀποθεσίῃ 1 ἔτους	4 1/2%
Ἐν δεκαπενθήμερον προειδοποιησῶν	4%	2 ἔτων	5%
Ἐπὶ ἀποθεσίῃ 6 μηνῶν	4 1/4%	3 ἔτων	5 1/2%
		5 ἔτων	6 1/2%

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
δέχεται δωρεάν καταθέσεις ἐν ὄρει και ἐπὶ ἀποθεσίῃ εἰς Δολάρια, Λίρας, Ἀγγλίας, Φράγκα Γαλλικά και Ἰταλικὰ Λιρέττα, ἀποδοτὰς εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα, εἰς τὸ ὅσιον ἔγινεν ἡ κατάθεσις.

ΚΥΡΙΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΝ ΒΟΣΤΩΝΗ
ATHENS BANKERS' CORPORATION
216 STATE STREET   BOSTON, MASS.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ, ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ και ΘΙΑΓΡΑΦΙΚΑΙ ἐντόλιαι εἰς Λοζάνης και εἰς Δολάρια,
SPECIAL CHECKS εἰς Δολάρια ἐκδοθέντες ἀρσῶς και εἰς Λοζάνης, πληροῦντα εἰς ἀνδράσι τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἄνευ ἀντιδομησίως και ἔξωδου.
ΕΠΙΤΑΓΑΙ και ΕΝΤΟΛΑΙ εἰς Δολάρια, πληροῦντα ἐν Ἑλλάδι εἰς αὐτόσων Ἀμερικανικῶν τραπεζῶν.
ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ.—ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.—ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

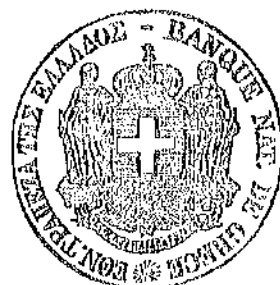
BANK OF ATHENS
25 PINE ST.   ΤΗΛΕΦΩΝΑ: JOHN, 1745; G, 677 & 6.
NEW YORK

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

₯ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ₯
₯ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ₯
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 240,000,000

₯ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ₯
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ 2577 (1921)
ΔΡ. 30,000,000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡ.
2,850,000,000

ΠΡΟΞΕΦΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται θεράπης εις τούς μετά της Τραπεζής συναλλασσομένους ύποχρ. πρός ταχύτεραν διεξαγωγήν των υποθέσεών των, αποφεύγοντι να απευθύνονται προς τὰ δικαιώματα την Τράπεζαν πρόσωπα καί διευθύνων αποκλειστικώς πύσας τας επιστολάς αυτών εις την διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται έγγραφως καταθέσεις εις Δραχμάς καί εις άλλα νομισματα συναλλάγματος, αποδοτάς εις πρώτην ζήτησιν, ή μετ' άριστοτατην προθεσίαν, ή διαρκείας. Αι καταθέσεις εις άλλα νομισματα αποδίδονται εις τό ίδιον νόμισμα, εις τό όποιον έγινε ή κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αποθήκη) ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΔΙΓΗΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ (Αποθήκη) ΑΙΓΙΝΑ ΑΡΧΑΝΓΕΛΟΝ ΑΡΧΑΝΓΕΛΟΝ ΑΡΧΑΝΓΕΛΟΝ	ΑΤΤΑΛΑΝΤΗ ΒΑΛΟΣ ΒΕΡΓΟΙΑ ΒΟΛΟΣ ΓΡΕΒΕΝΑ ΓΥΦΙΟΝ ΑΗΜΙΤΣΑΝΑ ΑΡΑΜΑ ΒΑΡΕΣΣΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΘΗΒΑΙ ΘΗΡΑ ΘΕΒΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΣΣΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΟΖΑΝΗ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ (Εκπομπή) ΚΥΜΗΝΑ ΚΥΜΗ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΛΑΜΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΑΒΔΑΛΕΙΑ ΑΔΥΚΑΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΗ	ΜΕΣΣΟΛΟΝΝΕΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΚΑΥΗΛΑΚΙΟΝ ΚΑΥΗΛΑΚΙΟΝ ΕΔΗΜΟΙ ΠΑΣΟΙ ΠΑΤΡΑΙ ΠΕΡΙΦΑΝΟΥΣ ΠΟΡΟΣ ΠΕΡΕΒΕΖΑ ΡΥΡΙΟΣ ΡΥΛΟΣ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΣΕΡΡΑΙ ΣΑΜΟΣ ΣΟΥΡΑΙΟΝ ΣΟΥΡΑΙΟΝ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΑΡΩΝΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ.
---	--	---	--	--	---

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Αι άνωτέρω χρημάτων εκ των ήνωμένων Πολιτειών εις Ελλάδα, απευθυνόμενοι προς τούς εξής άνταποκρίτας της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος:	Evng National Bank ..... New York
National Bank of Commerce ..... New York	First National Bank ..... New York
American Express Co. .... New York	First National Bank ..... Chicago
Bankers Trust Co. .... New York	First National Bank ..... Pittsburgh
	First National Bank ..... Milwaukee
	Canadian Bank of Commerce, ... Montreal, Can.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE